



הפעם ברור בוליוחד: אם אתה בעד פתרון ונדיני יוני ושפוי, אחה לא ואוכרח לוותר על כלכלה ליבדליח. במרכו־שינוי אחה מצביע בעד שניהם.

אנשי מרכז שינוי לא רק מדברים ארויק – הם מבצעים נכון.

מאתי. בן־יעקב

השאלה היא כאיזו מירה אתה בוחר – כשאתה מצביע. למעשה, אתה מצביע ומקבל תכילה שלמה שלא התכוונת אליה כלל. הצבעת בער הסדר שלום - אתה מקכל כאותו שק גם משק סוציאליסטי, תמיכת במפעלים מפלגתיים ושאר להיטים של השמאל. הצבעת בעד משק תופשי וליברלי – אתת מקבל כאותו שק גם סיפוח השטחים, המשך האינתפארה ואוברן הזהות הרמוקרטית והיהודית של המדינה, שלא לדבר על סכנת המלחמה.

"מת לעשות" אתה מושך בכתפיך "ככה זה אצלנו". אתה עוצם עיניים, מתעלם מטעם לא טוב, מוותר על עמדות – ובוחר משהו שנראה לך לא רחוק במיוחד.

עיון במצעי המפלגות מלמר שזה כהחלט לא חייב להיות כך.

בתוך המחנה היוני השפרי, בקרב המכינים את החשיכות העצומה של השגת שלום כהקרם, נמצאת תנועה אחת שונה. תכועה שלא סוחכת אתה את נטל הסוציאליזם ושות'. תנועה אשר כצר השאלה הבטחונית – הלאומית הבוערת, נותנת גם תשובות ערכגיות וליברליות לבעיות הקריטיות של הכלכלה. המרכזישינוי.

אבסורד בשק

וכאמת, למה ההכרה כצורך הרחוף כשלום מכיאה בעקבותיה את התמיכה במפעלים הכושלים, כפי שקורה במערך, בר"צ ובמפ"ם? הרי הכשלון של כור, סולליבונה והשאר, אינו נובע רק ממנהל כושל שהורמן פה ושם, אלא מתפיסת גיהול מפלגתית במקום כלכלית. שיטה הרסנית שיסר המערך ור"צ ומפ"ם תומכות כה לאורך כל הדרך. מי שמחליט כי הפעם ישים את כוכד משקלו רוקא על הצד הכלכלי ויתמוך בליברלים שבליכוד - גם הוא מוצא עצמו סוחב אחריו שק שלם של טרוף מדיגי, סיפות מסוכן ולאומנות גואה. מי שמצטרף לליכרלים שכליכוד, מצטרף כמחייקול גם לטרוף המשיחי של התחיה. צומת ומולדת. כמלים אחרות, אם אתה כעד פתרון מדיני יוני ושפוי, וכעד כלכלה חופשית - למה לך להצכיע רק עבור אחר הנושאים ולשאת אתך שק מלא אכסורדים. אתה יכול להשליך את השק ולכחור כשני הדברים. כלומר – המרכז-שינוי. זוהי התגועה היחירה המאחרת את הפתרון המדיני הנכון עם הפתרון הכלכלי הנכון.

יונים ולרוטות אדומות

מי שבוחר במרכז-שינוי מכטיח חיזוקו של הגוש היוני. אין כל סכנה שהקול שלו ידרדר לליכור. המרכזישינוי פתוחה להצעות מצר המערך

אבל למה מגיע לנו לקבל יחד עם השלום גם יונים מרוטות. כלומר, כלכלה שתשחית כל חלקה טובה, תצמית כל יוזמה חופשית.

או אשליה המתוקה של החלום חליברלי. לכאורה, מעוז ליברלי בלב הליכור. אבל, למעשה, לא רק הסחפות אחר טרוף מדיני, אלא גם כניעה לכלכלה פופוליסטית מסוכנת מבית מדרשם של רוד לוי, יעקב שמאי ויורם ארידור.

כשם מרכז-שינוי יש טעות אופטית מסויימת, לכן חשוב להרגיש כי התנועה איננה ניצבת בין המערך לליכור כאף אחר מהנושאים שעל הפרק. מרכז שינוי נחרצת כדכקותה כקו היוני־השפוי מכחינה מדינית, וככלכלה חופשית.



חבר הכנסת אמנון רובינשטיין ראש רשימת המרכז־שינוי לכנסת

דוץ על הערוץ

למה מתעקשים חליכוד והמער שישדרו לנו בק בערוע אוודן בוואי לו מעורף דמוקרשיהו אחרי חכל, אם יחין עוד ערוצים. כל אחד יופל לצפות במח שהוא בוחר, ואת זה לא כל אחד אוחב, למשל, זמבלגות וזדתיות לא אותבות את חרעיון ששירות חדת יושארו בלי קופל חולוני שיוכה בחינוך מחדש, עסקני המסלגות חוששים שלא כל אזרת יאוין בחתלחבות

לכל מלה וואום. בקיאור, מדובר בחופש. אלא שאן אפשר להחננד לערוץ ווסף. וה לא ושמע טוב. לכן כולם מדברים בעדו. אחדי בעדר אבל לא עמשיו. אחד בעד 🛁 אבל לא ממש נוסף, אחד בעד - אכל רק את ות יתירו שלו

לבומן שכולם דבור ודברו, ומזמן שכולם מנעו וחשחונו, - מלשחו קם, פעל וחקום את חשרנץ חשנט חימישחניי חנה הוא לויף פורה מס"ג בנשיחת תמובנישינוי לבנסת, אדם שוחוש לפעול לחומש הביטור וחומש קבלת האיומורמציה, וכמי שכבר הוכיח ום מקוגל לעשוח ואת:

תמונדן שינות תיא שיומת העבות חום העלוויה בבבלים, חום שמאפשר לאורתו ישראל לחותה מערוצי שירור וצים כמו במתוקנות שבמדינות

באותות הות שפלת שינור גם בחוק חערוץ חשלושו רולווווי ערוץ שיעבור למנוים ברחבי האבץ את שידוני הפוים צפית בערוץ חשני, ובמתפחתות חשלוויויה בכבלים, הוא אמיה בחישו מרשים של עו"ר סובו, שהגליח ל"חזיוי קמאון של שנים. לאחר שייבחר לכוסה, יוכל לממש את חערוץ חשנו נש מבחונת חמת כונת ותחוכן, שיום חליבו החקיקת ותפעלה שידורים מלאים בכל חלקי הארץ.

לכאורת, מון, יותר משום, מעלמון מומינים חיים בכל ותורח בארץ, ופקבלים יוור ימו קצר.

גולה הכוחות של סועלן של אפון רובינשטיין בשר הממשורה משה השחוק רשות הדואר, נוחו חרו(מא המוכח לתמוסה ניתולית - אדמנוסטרטיבית וכוח אשר בביצוע נכון, משות בלול את מי

מליון דולר בשנה. כמראיה העובדים וחש להשלחת היכוסה ומכחב הזה בנגיי שיו כב"ש ימים בחסוצעי ביוםר און בי סולטיוית, העובדים נתנים משמר שני ומלות שניע בממוצע און מוות מיצומים

טרגריות. קולות רבים וטובים שהוטלו לפערגל הגורט של המפלגות הגרולות. מצביעים לליכור ומקבלים דתיים וטירוף. מצביעים למערך ומקבלים כשלונות כלכליים. וכבחירות האחרונות – קבלנו את שני הענקים הרורסנים האלו יחד, חוגנים את הרוב האדיר, מוחצים כלי הבחנה את כל מה שהצבעת עכורו, מולולים באינטליגנציה שלן. כוכויות שלך.

הצבעה למרכז שינוי מכטיחה שהגוש היוני המרכז-שינוי כבר הוכיחה שכצר כושר הניתוח והכיקורת, ניחנו אנשיה ככושר ביצוע של ממש כושר שהטביע חותם מרשים ושינה כליל את פני התחומים שעסקו בהם וראה מסגרות בעמור ות

(מודעה)

מייקי כארץ הפלאות אכי מורגנשטרן

קי שיפודים מאיר עוזיאל

רצה החלום האמריקני רן דגוני, אביבה לורי (מץ)

RIDEDio

28.10.1988 י"ן בחשון, תשמ"ט

מיכל קפרא, בילי מוסקונה־לרמן,

ון הכבוד האבוד של הערוץ השני

ו ראשיד מרכר אל הקירות

פר כדור הבדולח נשאר ריק

1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

תסמונת השנאה

אורי ברקאי

יעל פרטלטד

תלמה אדמון

יהונתן גפן

מנחם חלמי

אהבת ערפאת

הכן יקיר יורם 🎎 אירית רותם

> לאכול בחוץ מארל

> זלמן יש לו יהודית חנוך

חיים ואוהכים תמר אנידר

הורוסקופ 🛂

פנטהאוז 👢 יגאל לכ

מעריב לילדים בה

בשער: קוראים לה מייקי ויישמן וחיא רק

בת 16. השבוע יצא די.בייי ראשון שלה

לודיו. בקרוב ייצא אלבום חבכורה. כל

ונית עורך: דניאלה בוקשטין

מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשמן

סעית עורך: אורית הראל

עורך גרפי: יורם נאמן

מודעות: אורי דגן

החוחלות (כחבה בעמוד 26.

צילום שער: שמואל רדומני).

עורךו עמי דור־און

החשש הטורד הזה מפני אכרן הקול במפלגה

ונה בטרפון

עו"ד אברהם פורז, מועמד מספר 2

ברשימת המרכז־שינוי לכנסת

חוך זמו קצר את שנות התמחנה לעלפון המיחלו ממשלות קמו עפלי שרי תקשורת נא ממשלות קמו עפלי שרי תקשורת נא וחלבו - וחטלפון נשאר בנדן הלום דחות בחקופה בחולתי של אמנון הנפושטיו חלה החסרותות מרשימה, בהקופתן חוחש מפשיר דביעי במדינה הם תיכורת מתמדת למועל של אמון דוביושטייו למניו להשיו עלפון צבוני וור אגדה. מי שנחקל ברבני או ולקל לאון לא מוכר הית בצרות הספ מאלפי המבשירה מוכר הית בצרות הספ מאלפי המבשירה תערותים הותקט בתקופתו, הוש תודים

קורם לכן חיות הדואר משובשה בפים

הגודל או הביצוע ?

קטנה גרם לטרגדיות לא מעטות. כן. בפירוס

השפוי ינווט את דרכו בכיוון הגכון. והר פועלם של אנשי המרכדשינוי בממשל וכציבורית הישראלית היה שילוב מרשים של עקרונות ועשה.



MAKE PEACE





ממש לא אוחב

את ערפאת.

עמוד 17

בחירות 88'.

אריק שרון גואם

באשדוד. שנאה

ושמאל. עמוד 6

פוליטית ימין

תסמונותטנאה

אומרים שאנחנו עם ווכחני. קוטבי. קיצוני. עצבני. אגרסיבי. חסר תרבות ונוים שכל זה נכון בכל ימות השנה והרבה יותר — בתקופת בחירות. האם אנחנו גם עם שוגא? כולנו נתקלנו, פה ושם בארץ ישראל משרונת, בגילו" שנאה על רקע פוליטי. מכל הצדרים. כלפי כל הצדדים. ברקה הכמעט־תשעים לפני הבחירות התלווינו לשני אישים מלשנים ל"מושכי־שנאה", אריאל שרון מימין, יוסי שריך משמאל. האם הם חשים בה? בשני המקרים לא צפינו בגילויי שנאה חיצוניים לא מילוו. לא פוצצו אסיפות. האם אנחנו מתבגרים?

מאת אורי ברקאי

עקב גוטרמז, אב שכול מאז יוני 82', שונא את השר אריאל שרון. אדרים מעריצים את שרון, או חרדים מפניו. גוטרמן

הייתי מטוגל לפגוש את שרון. אני מקווה שלא יעמור כדרך חיי. אני לא יודע מה הייתי מסוגל לעשות".

אם האב הוה, שאינו חדל לבכות את בנו רו, הוא שונאו הגדול של שרון, כי או "שר הכטחון של הממשלה הבאה" (כפי שהציג אותו הכרוז באסיפת בחירות בפתחיתקוה השבוע), יכול לישון כשקם. אף אחר לא יגיר עכשיו לשרון בפרצוף מה שועק השלט של גוטרמן כתקופת ההפגנות ההמוניות בסוף 82: "שרון רוצח".

גוטרמן, קיבוצניק מהעוגן, הינו חוד חנית מעודנת ושתקנית. גם הוא, הרי, אומר את דברו רק כשהוא מתכקש לכך. וגם כל השאר, ותיקי "הורים נגר שתיקה" ותומכיהם, ככר אינם מתרוצצים בכיכרות. "השמאל אינו יוצא עוד לרחוכ", אומר גבי בשן, עיתונאי שבילה במאפליית הרב כהנא כמשך תודשיים. "גם כלפי כהנא לא

שרון לא רצה לתתייחם לשאלת חשנאה, אכל אדם שהיה פעם מבאי ביתו ומכיר את תגוכותיו אומר: "השנאה לשרון קיימת. התכונה יוצאת הרופן של השנאה לשרון היא שיש לא מעטים. דווקא מקרב אלה הנקראים משכילים ומתורבתים, החושבים שהשינאה הואת לגיטימית. היא אולי לא כאה לידי ביטוי חריף כמו השנאה לאנשים מסויימים בשמאל, או אפילו כמו השנאה לשמעון פרס. אכל יש כה כשנאה הזאת עוד משהו שאין כשנאות אחרות: מתלווה אליה פחר עמום, בלתי מוגדר ובלתי מוסבר, לפיו שונאי שרון עלולים להיענש – בעור שונאים אחרים לא יינוקו בגלל

היה נרמה שיש הרבה שנאה כמערכת הבחירות הואת. ומכיוון ששרון מהווה מטרה לשנאה ככר זמן רב, טבעי היה לכדוק אם השנאה הואת כאה לידי ביטוי ממשי ברחוב, מול שרון. התשובה

ההתנגדות לשרון היתה לשיחת רעים נטולת רגשות אישיים,

כמאה וחמישים הורים וילדים מתרוצצים, זה לא הפריע. ממילא לאורך מחסומי המשטרה המקיפים את הבמה. היו שם זרי רגלים ושלטי בחול־לבן של הליכוד, כריזנטמות על השולחן ומטר מוניטור גדול שירה בקהל את "רק הליכוד יכול". הילדים רקרו לקצב שאי כשוגניע שרון, התבדרה בקוריתו הלכנה עם הרגלים. הקהל האריש תרם לו מוויאות כפיים קצרות.

(שדרות, יהוד), היה המגרש שלו. הוא יכול היח לומר דברים שגורים. הרצאתו סבה על ציר שמעון פרס, ומסקנתו היתה כי בגלל שר התוץ יש להצביע לליכוד. מרוחק פיוית מאוחדיו, שמור היטב במבטיהם הדרוכים של אנשי הכטחון והחיילים התמשים על הגגות מסביב, המיל שרון במיקרופון את הברות הסטקטו שלו. עמירתו המבודדת על הבמה, במלוא כובד גופו העצום, היתה נפולת קשר מן הקחל, מסכיב המשיכו אנשים לשוחה, לפצח, לרוץ אחרו חולרים,

RIDEDIO 6

(חמשך בעמוד חבא)

שונא. כשינאה הזאת הוא מרעיל את עצמו. "נולרתי אוהכ ארם, והם, מנחם בנין ואריק שרון, הכריחו אותי לשנוא". כבר יותר משש שנים הוגה גוטרמן תעוב כלפי שר המסחר והתעשיה, ואין לו פורקן. אין לו אמירה מספיק קשה על מי שלדעתו רצח את כנו על הבופור. גוטרמן לא יגיח מאיזו סימטה כדי לומר לשרון דבר. "לא

הביע איש התנגדות ספונטנית ברווכ".

הכללית שלילית.

מסוננת היטנ דרך הרציו, מנומקת בחרדה לגורל המדינה וצעיריה. מעבר להתבטאויות מנוסחות היטב רומץ בשקט כעם עצור. אבל לא יותר. כאטיפות הבחירות המעטות שאליהן התנהל שרון כשבוע שלאחר שובו מהונגריה (הוא כיטל ניקורים בשוק הכרמל וכתחנה המרכזית בתל־אביב), לא היה ביטוי לכעם כלפיו, או לחרדה מפגיו. הוא אחר להגיע לרחבת עיריית אשרוד, במוצאי שבת. לקהל,

ירדו נכגדי לכן כדי לאכול פלאפל וגלידה. בינתיים סכבו בנחת

המגרש הזה, כמו מגרשים אחרים עליהם ניצב שרון השכוע למרות אהרתם הכרורה כלפי הדובר. הוא כבר היה שלהם והם היו

"הלוואי שימות, תאמינו לי הלוואי שימות", זועקת האם המכוגרת ששערה האפור כרוך על צווארה בעיגול רך. "שימותו, גם

מקום: המזנון של בית לוינשטיין ברעננה. התפאורה: חלל

גרול המאפשר תימרון חופשי לכסאות גלגלים ושטיח קיר

ענק ומרשים. המשתתפים: ארכע נשים מכוגרות. אחת מהן

מספלת בכנה הנמצא כמוסר השיקומי הוה, שלוש האחרות מתנדבות כרוכות המגישות קפה בכוסות פלסטיק אדומות. זמן:

שעת אחר־צהריים מוקרמת, ימים ספורים לפני הראשון כגובמבר

1988. כמעט הוראות במה, ובכל זאת מציאות. מציאות שלפני

רן כהן וגם יוסי שריד. מוות זה מה שאני מאחלת להם". שלוש המתנדבות, נשים חכיבות העוסקות במילוי המיחם,

מביטות כה כרממה. "הלוואי שהילרים של יוסי שריר יפצעו ויכואו להתאשפו כאן", היא ממשיכה לזעוק. מתנדבת א: דן כהן אני לא יודעת, אכל לגכי יוסי שריר –

מתנדבת כו מהנהנת בהסכמה. האם: "שהילדים שלו יקבלו פוליו ויהיו משותקים, זה מה

מאת מיכל קפרא

שמגיע להם". המתנרבת השלישית, שסוחטת כמרץ מטלית ורודה, תוהה

קצת על חומרת העונש: "למה פוליו דווקא?" אוכלוסיית המזנון מחייכת בשלווה חוזרת לפפה ורק ההר של

המשפט – "שהילדים שלו יקבלו פוליו זיהיו משוחקים" – ממשיך להתקיים קיום ממשי וחר, גם לאחר שהאם היהודיה והרחומה יוצאת מהמזנון (לא לפני שהיא משחילה גם את המשפט הנצחי: "ופרס שקרן"), והמתנרבות שואלות בערנה אין־קץ "כמה מוכרז"

איזו שנאה. אמא אחת שונאת כלהט ושלוש מכתות משתפות פעולה, מוכנות לצאת לפעולת האינה. סתם כך, באיזה יום בבית לוינשטיין, והרעת שואלת לאן היגענו ואידי

יוםי שריד, סביר להניח, היה שקוע אותו זמן כאולפני "מגוון" בהכנת תשרידי התעמולה של תנועת "רץ". אולי דנו שם בחריפות הריאלוג בין שתי הבוכות שמככבות בתשדיריהם. אולי בעניינים תשובים יותר. וכיוון שאין ישראל שקועה בתרבות הוודו, והאמא מבית לוינשטיין לא תיצור כוכות בצלמם של ילדי שריר ותרשור אותן במחטי הקללה, שריד לעולם לא היה יודע על הרב־שיח הנשי בנפת רעננה לולא שיחת הטלפון שיומתי.

יוומה מביכה. לך תבקש רשות לתעד שינאה בנוכחות השעוא. ושריר, פוליטיקאי ותיק, ידע כנראה ששינאה־שלפני־בחירות לא

משייטת באוויר ומצפה כסכלנות שהתיקשורת תיתקל כה. נסענו לירושלים, למכון טרומן שבהר הצופים. על השינאה דיברנו בדרך חזרה. בעליות – שתקנו. ליד שכונת שמואל הנגיא אמר יוסי שריר: "אם הייתי יוצא כאן החוצה, היונים השליליים באוויר היו משתוללים". הבטתי באוויר, אבל יוסי שריד ירד לרגע בנבעה הצרפתית. במכון טרומן נאם שריד את נאומו יחד עם שאר נציני המפלגות, וחוד לתל־אכיכ. ענן השינאה אמילו לא התסרב לדר הצופים רגיעה תרבותית הוציאה לשון בליגלוג.

בדרך: "עוצמת ההתייחסות אלי מרהימה אותי כל פעם מתוש. פתיעה אוחי. אני שומצ, רואה, קורא. בעוצמה הזו יו לא כליכך מכין. אני רוצה לשאול, אתה מתכוון אליו אני, שרירז אתה אומר לעצמך, רגע, אנחנו כנייארם ואני יוסי, ואף פעם איני מאמין שמישהו מסוגל לאגור מידה כןו של איכה". ומשתרת שתיקה, ומכונית פרועה עוקפת, ולשבריר שניה חולף מכט הנהג על פנין של שריד, מכט מומתע מהתנלית, שגעלם נסיכוג, ושריר, כך נראה ליו היה במקום אחר לחלוטיו.

"לא מומן, במסגרת תוכנית טלוויויה משותשת, היה אצלי אחר מדרבנים של ישוכו השטחים. איש מיוחר, איש חושב, מלא ספיקות. גפגשנו כפעם הראשונה בחדרי בכנסת. לאחר רבע שעה של שיחה הוא אמר לי, אתה יודע, יוסי, יש משהו שאני חייב להגיר לך. אני יושב כאן כבר רבע שעה ואני לא יוויע, אתה נראה לי ברארם כי (המשך בעמוד הבא)

is not been all

יעקב גוטראו, אב שכול, על אריאל שרון: "שרון, באישיות!

הפגומה, מגלם את כל הרוע שבאדם. אני מאחל לו רק

רע, לא לילדים שלו, כי יכול להיות שהם נפלאים ומה הם

אשמים אם יש להם אבא כזה. אבל אני רואה באדם הזה

סכנה לצעירים שעריין חיים".

The state of the s

אָם שבנה ולאושפז בבית לוינשטיין על יוסי שריד: "הלוואי

שימות, תאמינו לי, הלוואי שימותו גם רו כהן וגם יום!

שריד. מות זה מה שאני מאחלת להם הלוואי שהילדים

על יוסי שריד יבצעו ויבואן להחאשפו כאן; שיסבלו פוליו

והיו משותקים, זה את שאגיע להם".

שלו. אף אחד מן הצדדים לא היה צדיך להתאמץ. כמו במסיבה | אצלנו -- ואת המשפט הזה אמר בר־אוריין -- אתה ממש השטז. ממש משפחתית־שיגרתית, מוכנת מאליה.

גוטרמן, איש "משפחת הכופור", לא היה שם. גם לא גבי כשן מנתניה שאיכד את שתי רגליו ליד ראמור כאותה מלחמת־אין־ברירה. גם לא יהושע זמיר מעין־דור, שכותג כבר שש שנים יומך שכול, ואינו שש לרבר כגנותו של איש. לא היה שם נתן 📗 השינאה, רק אז, באותו רגע, ובנתי את המימרים האמיתיים שלה. בבלי מאשקלון, שלפני שנתיים יזם והפיץ כין חברי מרכז חרות חוכרת לחסימת שרון: "פעם אירגנתי משהו. היתה לי הרגשה שהרכה אנשים מוכנים לתת כתף לחסימת שרון, כדי למנוע את עלייתו מחדש. לא יצא מוה כלום. העסק נגוו".

> א כאה לאשרוד גם שושנה שמואלי, מורה להיסטוריה 🛔 בסמינר הקיבוצים, ממקימי "הורים נגד שתיקה", שאומרת היום: "אני מוכנה לעשות הכל כרי שאריק שרון לא יהיה שר הבטחון הכא. הוא מפחיר אותי, כי בעיני הוא מגלם את כל המכוער והמסוכן שדכס בחברה הישראלית: פולחן הכוח. ולזול בחיי אדם ושליטה גסה ואלימה בעם זר. אני לא אשכח ולא אסלח לו, לא

רק על הבגים וההורים ששילמו את מלוא המחיר של מלחמת לבנון. אני לא אסלת לו כעיקר את זה שרבים וטובים אומרים היום את המשפט האיום (שאני איני מסכימה לו): אם אריק שרון יהיה שר הכטתון, אני לא כאן. אני מוכנה לעשות הכל, ככל מסגרת שתמנע את

כזה זה חבל? לפוצץ אסיפת בחירות של

"אני לא מאמינה שפיצוץ אסיפה יעזור". החשש שמישהו ינסה להעז מצח מול שרון

נדול על המציאות. שעה לפני ששרון מגיע גבי בשן על שרון: לאסיפת הכחירות הסתמית באשרור אומר שוטר גרול בדרגה לכפוף לו: "איציק, תשים לכ "אני לא שונא אותו. לשני ההיפים האלה כצר". שני ההיפים, שיער שינאה זה לא לא חפוף ונעלי התעמלות בלות, עסוקים בהתגשקות משכיחת כחירות. איציק כוחן אותם בלכסיקון שלי. אבל ממשכות: "בסרר". הנאהנים משופשטי הג'ינס נעלמים ליעד ערפילי הרבה לפני ששרון מגיע אני חושב שזאת לזירת הקרב השוממה מאייכים.

"מי יעו לדבר כאן", אומר אלי אלבו, רחוס, כשולי הקהל, "כולם פה מאפיה", והוא מניד ראש לכיוון גוש הקהל המצופף מול הבמה. אלנו הוא מערכנים אשתו מנסה לקרוא "בוזו" רפה לעבר שרון העולה אל הבימה, וכעלה מהסה אותה. היא מפריחה חיוך נכור. 'אנחנו נשארים על טורים נמוכים", מעיד אלבז, עובד הברת החשמל. "אי אפשר לדבר עם

האנשים האלה. הרוכ זה עמך כליכור, אין מוח גבוה". לא, אלבז לא שונא את שרון. "אבל הדכרים שלו לא מקובלים

שערוריה שהוא

ממשיך בתפקיד

ציבורי אחרי

אלכז הוא הכת הכהה של חנית ההתנגדות לשרון. הוא וחבריו העומרים מעבר לקהל וומאזינים לשרון, מביטים כהתרחשות בחיוך קטן ומתנשא. אין להם התכוונות מיוחרת לשרון. הם מסויגים מן הליכוד כולו, ומפשיבים כשתיקה לתשוכתו המפורטת של שרון לשאלת הקהל הראשונה: "מה יעשה הליכור בקשר לאינתיפרהז". אפוף הכל פלאפל הנושב בגבו הרחב, מרצה שרון וגבותיו מבווצות בהבעה של ילד חרוץ.

גבי בשן דווקא שומד את שרון בפוקוס. וגם הוא מדג לו עניין אישי בהתעסקות הואת באיש אתר. "אני לא חושב | ופעם שניה על זה שהמגוול צרק. ותוך כדי כך גם מאשימים אתי שהפציעה שלי נותנת לי איזה קררים להגיד את מת שיש לי להגיד". פעם אחת כיוון אקט המננתי כלפי השר. "זה היה בתחונה של חבר ששכב אתי בבית חולים במלחמת לבנון, והיה פצוע בריוס | והשונאים שלי, שיהיד בריאים, מתרשמים שהדרך כה אני מציג את כמוני. בפתח אולם החתונות עמדו שחל ושרון ולחצו ידיים, כשהגעתי לשרון הפניתי את הגב כאופן מאור הפגנתי. אמרתי: לזה לא. אני לא יורע אם הוא הכחיו".

שרון, אומרים שונאיו המתורבתים, לא מבחין. בשן: "מקורכיו העידו שהוא ביסגע אחרי שקראו לו רוצה במלחמת לכנון". במשך בל חשבוע האחרון לא הנידו לי מקורביו לגשות אלון

ולשאול אותו: האם באכות נפגעת? "אני לא שונא אותו", אומר בשן, "שינאה זה מחוץ לתחום. זה

לא בלכסיקון שלי. זה רגש פרימיטיבי. אבל אני חושב שזאת (המשך בעמוד 18)

(המשך מהעמוד הקודם)

השטוז שאלתי אותו, והוא ענה – ממש השטן. כעכורנו אתה התגלמות הרוע.

"ולפתע הבנתי את ההתרגשות שלו כאשר גילה שבשטן יש גם צדרים אנושיים. ולמרות שחשבתי שאני מרגיש את עוצמת והדברים לא נאמרן מפי בור ועם הארץ אלא דווקא מפי אדם רציני. והמעמר הזה חקוק כזכרוני".

ררך עוצרים כמסערה כאברגוש. קצת סלטים, מרק. הנהג מתרגו ששריר אינו מוכן לקחת קבלה. בשער הגיא הזיכרון , מתייחר שוכ עם גילויי השינאה. "אני זוכר את גלי השינאה הגבוהים ששטפו את הארץ בתקופת מלחמת לבנון. היו גילויים קשים שהכאיבו לי. כימים הראשונים של המלחמה סיפרו לי שמישהו ראה בין החיילים עמוד תלייה המיוער ליוסי שריד.

אתר הסיורים הראשונים בלבנון במסגרת וערת חוץ ובטחון היה 'יום האיבה שלי'. על משקל 'יום הארמה'. אני אזכור אותו כל חיי. אלה היו הימים הראשונים של המלחמה

והיתה אופורית מוחלטת והמלחמה היתה נפלאה נהררת וקצרה ואף אחר לא הכין למה שריר מתנגר לכיאת המשיח. ולא הייתי צריך להיות בלבנון כדי לחוש בחרף השינאה אלי. ולו יכולתי לשלם מיליון רולר, שאין לי, כדי לא לצאת לסיור, הייתי משלם. אבל, למעשה, לא יכולתי שלא לצאת. אם אתה מפחר פעם אחת לצאת למקום בגלל שאתה יודע ששם יגרמו לך סכל ובושה, פעם אחת בלכר, זה הסוף. סופו של כל איש ציבור. ואמרתי לעצמי, יוסי אתה מוכרה. ונסעתי. לו מבטים היו יכולים להרוג, הייתי תוזר משם מנוקב ככברה. לא היתה ממש הטחת עלבון אכל האוויר היה מלא שינאה

ואיומים. ואני הלכתי כיום ההוא בין החיילים הלוך וככה ווה היה יום האיכה שלי". והפוליו והשטן ועמור התלייה מתערכבים

יחדיו ומכשלים את השאלה – למה? שריר, באנליטיות מעט מנוכרת, אומר: 'הסיכה הראשונה היא ששנאות, כמו האהכות שלנו, אף פעם אינן ערטילאיות. כדי לאהוב – ובעיקר כדי לשנוא – צריך לעשות פרטוניפיקציה של השינאה. באותו ארוע היה איתי גם ויקטור שם טוב. הרי הוא בעל עמדה דומה לשלי, גם הוא התגגד למלחמה, אז מרוע הוא יצא יכש מכל חענייןז העיתונים התפרגסו או מכותרות נוסח 'מסם ויוסי שריד מתנגדים

למלחמה'. את מפס קשה לשנוא. זה מופשט, אין

עונאים אותי על מה שאמרחי, וכעם שניה על זה שהמנוול צדק. וגם

שלולא אמרחי את הדברים – הם לא

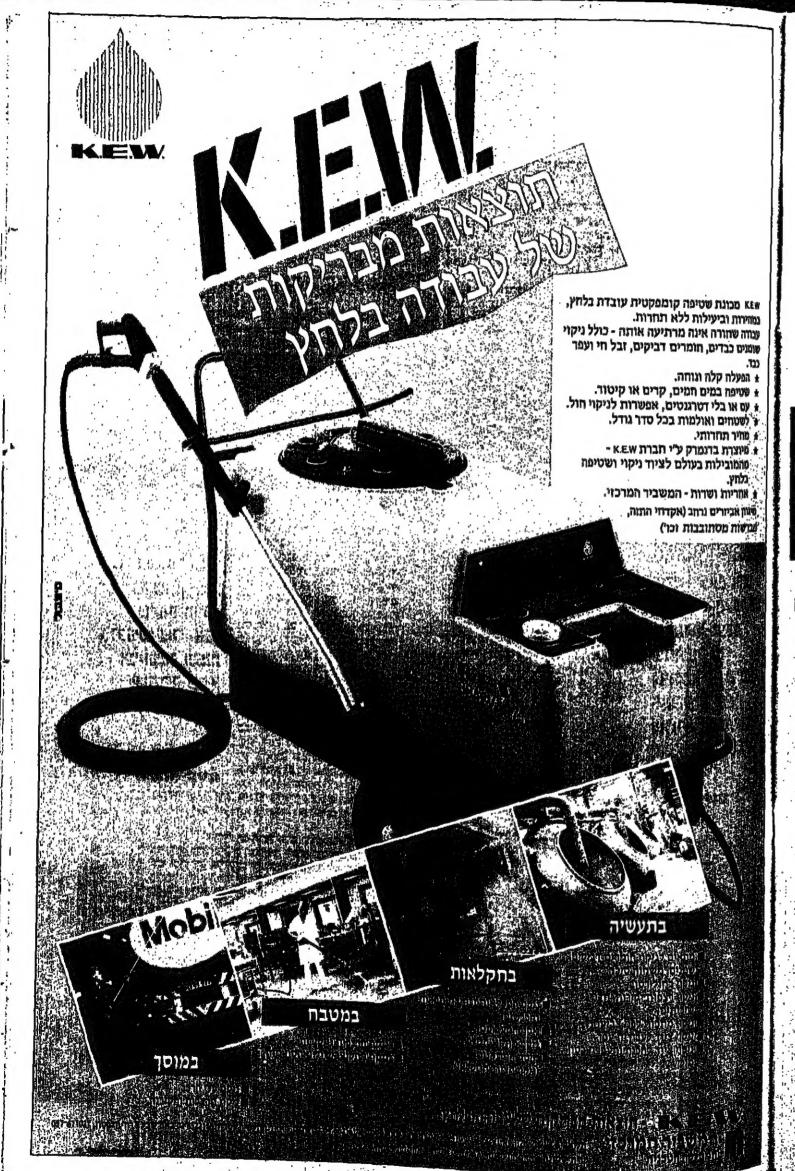
עיניים, אין אווניים, אין דמות גוף. האיכה היתה

צריכה לוותרכו כאיש אחד. "סיבה שביה קשורה לעצם היותי מתוך המחנה. את שמעת פעם מישהו שנאם או דיבר, למשל, המנוזל הזה כהנא, שהזכיר את מאיר וילנרו וילנר הרכה יותר קיצוני ממני. הדעות שלי אינו כפירה בעיקר, כי הרברים שאני אומר באים מחוך המחנה, וזה ההבדל הגדול. אני לא כא ממחתרת של צ'ה גווארה בדרום אמריקה, אלא מלכילכו של המימסר. כשאומר ערבי דברים מסויימים, אומרים - טוב, הוא ערבי. אבל אני איני קול קורא במידבר אלא קול קורא כישוב. וזה משגע אותם". ההרים כבר מאחורינו. שריר מגיע לתסמונת השנאה הכפולה

ותה. "פעם אחת שונאים אותי על מה ש שלולא אמרתי את הדברים המ לא היו קורים. זה המוצא היחיד. זה לא כריוק שהוא צרק, אלא כגללו זה קרה. ואולי גם היריבים-עמדותי נעשית אולי יותר אמקטיבית וצלולה, ויש סכגה חלילה שמישהו יצא לתרכות רעה. ומעבר לזה ישנו גם מה שנקרא שנאת חינם".

ולפתע הפרצוף חרוש הקמטים של האם במוגון בית לוינשטיין, והצטברות הנוזל הצמיגי הלכן בזוויות פיה נהמכים לסוגיה הדורשת סובב ומסובב. ניתוח פסיכו־סוציולוגי אקדמי. ושכלו של חבר הכנסת שריד מתפה על בטנו. ומופשטות השינאה מעיקה בחלל המכונית הפרטית של שריד שרוחרת לעבר נתיבי

(חמשך בעמוד 19)





הכבוד האבון של הערוץ השני



ריך שהרברים ייאמרו באופן הכוטה ביותר: מדובר בסיפור שעיקרו מאבקייכוח ויוקרה. גיבוריו הראשיים: הטלוויזיה הכללית, או יותר נכון רשות השירור, והערוץ השני. הנפגעים העיקריים, כמו תמיד, הצופים. וכשל אותם כעלי שרירים הולך ופוחת הסיכוי שלנו ללחוץ על השלט־רתוק ולהשיג איזו שהיא אלטרנטיווה לשירורי הטלוויזיה הממלכתית. ומי כמונו, הצופים, יודעים ער כמה נחוצה לנו האלטרנטיווה הזר, ולו רק בשל אינסוף שירורי הספורט

ואכן, אדם מבחוץ שמנסח לררת לעומקה של המחלוקה כין הערוץ הראשון לשני, אינו יכול להשתחרר מן התחושה שברשות השידור לא כליכך אוהבים שמדי פעם אנו יכולים להשתתרר מהם ולצפות באחרים. ויש להם הכות והכלים למנוע זאת מאתנו. מכיוון שהערוץ השני אינו פועל בשלב זה מכוח חוק, נתן היועץ המשפטי לממשלה לרשות השידור מעין אפוטרופטות על הערוץ המתחרה. לפי הוראתו חייבים כל שירורי הערוץ השני להיות "בעצה אחת", כלשונו, עם האח הגדול. המשמעות המעשית של הוראה זו, שלרשות השירור ניתן הכוח לקבוע האם הערוץ השני יחיה או ימות.

מלחמה מרה, לחיים ולמוות, מחחוללת בין "האח הגדול", לשדון לערוץ העובי. אך בקרב הזה יכול למוח רק "האח הצעיר".

לממן מדוע מסרבת רשות השידור לאפשר לערוץ חשני לממן את עצמו באמצעות פרסומת. הרי אילו הייתם מאשרים

אהרון הראל: "אילו, אילו, מת זה כל חדיבורים האלה על אילו. אילו הם היו מעמידים לרשותנו את זמן השידור שלהם, שמבוזבו חיום על וידאו־קליפים, היינו יכולים לתת לעם ישראל שידורי טלוויזית מעולים. היינו יכולים לתת לעם ישראל שמונה שעות שידור הכי טובות שאפשר".

• הם הרי הציעו לכם לשדר תוכניות שלכם במסגרת זמן השירור שלחם, למה סירבתם:

'קודם כל, מה זה 'הם הציעו לנו'. זו היתה במירוש הצעה שלי. אני הוא שהצעחי שהם יעמידו לרשותנו את זמן השידור

• אם כך נפתרה הבעיה. מדוע זה לא קורה: "כי הם לא מוכנים לתת לנו את כל השעות שלהם. הם רוצים

שאנחנו נשדר מדי פעם תוכנית שלנו במסגרת החוכניות שלהם". ם מדוע זה לא מקובל עליךו ● "על־פי תחום רק לנו מותר לשדר. אנחנו נותנים היום כיסוי

לשידורים שממגדים באופן מוחלט לחוק. עד שהכנסת לא מחוקשת את חוק חערוץ השני, אין כל הבדל בין חשידורים שלהם לשידורים

אבל הרי לשידורים שלתם יש אישור של חיועץ המשפטי לממשלח. מה כאן פירטיז

"ההרשאה של היועץ המשפטי היתה מבוססת על כך שאנחנו נהיה אחראים לשירורים ונאשר את לנח המישדרים. מת שנותן תוקף חוקי לשידורי הערוץ השני, זו חעובדת שהשם שלנו מופיע על השיקופית שלחם. אם נוריד את שמנו הנו לא יוכלו לשדר. בפועל – 'העצת האחת', שהיועץ תמשפטי דיבר עלית, לא מתממשת. כבר כמה הודשים שהערוץ השני לא מגיש לאישורנו את לוח השידנרים שלו. היועץ המשפטי, אגב, רצה להפטיק את השידורים וזה לא קרה רק בגלל שהקכמוו לקבל אותם תתת חסותנו".

"טובת הציבור מחייבת שיתנו לרשות השידור לחפעיל את הערוץ השני. ואו באמת יקבל הציבור תוכניות ברמה שמגיעה לו. בשום מקום לא חיתה כוונח שלמשרד התקשורת חהית תתנת טלוויזיה משלה, ובפועל זה מה שקורה היום. בשום מקום לא היתה כוונה שמשרד ממשלתי יקום פתאום וישחק בטלוויזיה. עד שלא ייקבע אחרת בחוק, זה התנקיר שלנו. באיזו זכות מוסרית נלחמים היום נגד תקנות פירטיות ולא נלחמים נגד העדוק השני, שאינו שונה מחם. מי נתן להם סמכות לעשות את מה שהם עושים".

• ועדיין נשאלת חשאלה, מה איכפה לך לאפשר להם לגיים מיליון-מיליון וחצי שקל מפרסומות, כשלושות-השידור יש היום עודפי־כסף אדירים?

"למת אני צריך לתת לחם תשדירי תסותו אם הממשלה רוצה ערוץ שני, שתחוקק חוק. תמקידי לשמור שהחוק יישמר. ואת זה אני עושה. החוק נותן לי את העוצמה לשדר בישראל, למה אני צרין לתת אותה למישהו שלא מגיע לו. שאנחנו ניתן יד למימון החנה טלוויזיה של משרד התקשורת: איפה ושמע כרבר תוח.

• יש למצב הזה פתרון: "בוודאי. שהם יתנו לנו לעשות את מרו שאנחנו יודעים לעשות. שיתנו לנו לשדר בערוץ השני ואני מוכן להתחייב שאנחנו נעשה טלוויויה שעם ישראל אפילו לא חלם עליח".

אליואנו או זו, לוו ע ולאוונל, אונווללו בין וזאו וואריין וועני. אך בקרב הזה יכול לאות וע וואריין וואריין וואריי לאעשה הוא כבר גוסס אחוסר כסך ושידוריו נפגעו. תשדירי שירוח יון לאות האפוטרופוסים אורי פורח ואהרון הראל היו אוכנים לתת להם אור ירוק, אבל הם לא אוכנים. בעצם הם כן אוכנים אם הערוץ השני יחו לאות האידור שלו. האנכ"ל טוקטלי אואר: "הטלוויזיה הכללית פוחדת אתחרות, אדובר בעריצות אושים". ■ אאת יעל פו־אלאר צילואים: סקוב מ

majaeajo

אולפן של הערוץ חשני. כל חעסק תופש חמישה חדרים קטנים.

אבוד. ואכן, מה שאנחנו רואים היום "באוויר" אלה חרחורי גסיסה. לוח השידורים נפגע. חבעיה היא כסף. של אנשים, שכל מה שהם מבקשים זה מיליון וחצי ליתר דיוק – מיליון שקל. זה כל מה שהערוץ השני צריך כרי לסיים את רמת השידורים שהוא הגיש לצופים עד היום. ובהשוואה למה שאנחנו מכירים זה לא היה רע ככלל.

> אבל את מיליון השקל הללו אין מי שייתן. כאוצר אומרים "אין לי", וברשות השידור מטרפרים כל אפשרות להשיג את הכסף הזה כאמצעות מישדרי חסות ושירות. זה המילכור. ומשום כך משרר הערוץ השני כעיקר וידאו־קליפים, שניתנים חינם עליידי חברות התקליטים, וסרטים שכבר שוכבים כמחסנים. מאחר ואין אגורה אחת בגיזברות משודרים הסרטים הללו ללא תרגום. אין כסף לשלם למתרגמים.

יש פה פגיעה מפורשת בציבור גדול. מז התוכניות של הערוץ השני, שמתחילות כאשר ב"כללית" משוררות התוכניות בערכית, רוו נחת הרבה צופים שבשכילם אלה שעות הפנאי הטוכות כיותר. מישהו חייב לראוג שלא יקחו מהם את זה.

מינהלת הערוץ השני הוקמה לפני כשנתיים וחצי על־ידי אמנון רוכינשטיין, לשעבר שר התקשורת. כהנחה שמתקרב היום בו יהיה לנו ערוץ נוסף עליפי חוק, ויש להכין את התשתית הארגונית והטכנית, בעיטר מריסת רשת משררים בכל חלסי הארץ. גם היום ואינטרסנטית. כאשר אהרון הראל יביא מאוחר יותר מקבלים אנשי הערוץ השני - עשרה - את את גירמת רשות השידור, יתברר שמדובר פה, מעבר משכורותיהם ממשרד התקשורת, שבמטגרתו פועל הערוץ. אין אבטלה סמויה, לעוברים אין בית משלהם מוכן להתפשר, כרוצה ללכת על כל הקופה. ולא מנגנון עמוס ומיותר. כל העסק תופס בריוק חמישה חררים סטגים כבניין "כלל" בירושלים, ועוד אולפגון לא גדול ולא משוכלל ב'מגדל העיר". כימים כתישונם הם משררים כשלוש וחצי שעות ביממה, בין 6.30 ל־10.00 בערכ, שום תוכנית איננה הפקה

> ריוק לפני שנה, בעת השכיתה הממושכת בטלוויזיה הכללית, באה שעתם היפה. הימים האלה, הלא כליכך רחוקים, גם הצטיינו בשיתוף־פעולה עם רשות השידור, שהנהלתה קיוותה שהיחסים הטובים עם המתחרים יהוו לחץ על טייוו הובש הזה היה קצך אדרון הראל, יו"ר רשות השידור, אומר היום: "אני לא אתן להם לממן את עצמם כאמצעות תשרירי שירות וחסות, כי אני לא מכיר בקיומם. שיתנו לי את שלוש שעות השידור שלהם בערכ, ואני אתן להם כתמורה לקבל הסות לשידוריהם",

> אומר אורן טוקטלי, מנהל הערוץ השני: "זה מגוחך. הרי הערוק השני נועד לשכור את המונופול שיש לרשות השידור ולא לתת להם עוד ערוץ. הם פשוט פתרים מתחרות. זה מצחיק, ואולי אפילו עצוב,

בטון שקט וענייני, תוך שהוא נזהר לא להביע זעם או תיסכול, מתאר אורן טוקטלי את השתלשלות האירועים שהכיאה לניתוק החמצן לערוק השני, ואת מערכת היחטים הקשה עם רשות השירור, עם המנכ"ל אורי פורת ויו"ר הוועד המנהל אהרון הראל. מזווית הראיה של טוקטלי נחשפים הרבה אגרסיוויות מצירה של רשות השירור, הרבה שרירות-לב וראייה צרה לכל זה, גם כרשומון. כל צר מגדיר את השני כבלתי

טוקטלי: "הבעיות עם רשות השירור החלו לגו הפקות שלהם לשידור חוזר, וגם סדרות וסרטים

אורן טוקטלי הוא בתור בן 39, כוגר כלכלה ומינהל־עסקים, שעבר הרבה שנים כמשרד האוצר כאחראי על תקציבי הבריאות. לאוצר מכן יצא לשנה למכללה לבטתון לאומי. בין 1984-1982 ריכז פרוייקט של משרד האוצר, שהיה אמור להקים בישראל רשות אישפוו ממלכתית. שר הבריאות ראז, מוטה גור, ביטל בסופו של רבר את התוכנית וטוקטלי פרש מן המרוייקט. אז הציע לו אמנון רובינשטיין להיות יר ימינו של עו"ר אכרהם פורז בהקמת הערוץ השני. כאשר פרש רובינשטיין מן הממשלה וממשרד התקשורת, פרש פורז ממינהלת הערוץ השני וטוקטלי

טוקטלי: "זה וצחיק שרשות השידור הגדולה פוחדת מקומץ שקל כדי להחקיים".

שרשות השירור הגרולה, עם העודפים של מיליתי רולרים כתקציבה ומאות עובדיה, פוחדת מקומץ קטן שקל כדי להתקיים".

למעשה ביום העצמאות שעבר, כאשר שיררנו במקביל להם תוכניות מיוחרות – ראיונות באולען, סרטים וכרומה. הם זעקן חמס וררשו שנפסיק לשדר. התקיים דיון אצל היועץ המשפטי לממשלה, כו הם תבעו להורות לנו להפסיק את השידורים. היועץ המשפטי לא קיבל את עמרתם, וקבע שהשידורים שלנו יהיו למעשה כפופים לחוק רשות השירור וייעשו בעצה אחת עם משרד התקשורת ורשות השירור. המשמעות היתה שאנחנו צריכים להגיש להם לאישור את לוח המישדרים שלנו. ההסרר הזה פעל על הצר הטוב ביותר בערך עד פכרואר. היה שיתוף־פעולה, הם נתנו

אנשים, שמבקשים רק מיליון וחצי



הם החליטו ללוות את הצעד הזה בצערים נוספים וטענו שכאילו הפסקנו לתאם אתם את לוח המישדוים. שוב התקיים ריון אצל היועץ המשפטי, שוכ הם תכפו שנפסיק לשרר, ושוב רחה אותם היועץ המשפטי הג אמר להם שהם צריכים להתייחס אלינו כאל שוחפים

> פי החלטת היועץ המשפטי, אנו צריכים לתאם אתם את שידורי השירות והחפת כאשר הפסקנו לקבל מהם תוכניות וסרטים, וגם האוצר סירב לתח לנו כקי, ביקשנו מהם לשדר תשרירים אלה, עלימנת לממן א עצמנו. עד היום רשות השידור לא נענתה לנקשה

קנויים ששודרו אצלם.

"כאשר נכחר ועד מנהל חרש, פנינו אל היו"ו וביקשנו שיומנו אותנו לדיון בפני הפורום המלא, כדי שנוכל להציג את עמרתנו. עד היום לא זימן אותנו הראל אפילו לפגישה אחת. שיתוור פעולה בינינו היה יכול להניב פירות נהרדים, אנחנו הצענו להם, למשל, לשרר במסגרת שלנו מהדורת חרשות באנגליה. בהפקת מחלקת החרשות שלהם. הם סירבו. הצענו לום לקבל שעות שידור מחוץ למסגרת השעות שאנהני משררים. גם לכך סירבו".

כתוצאה מכך נערמו על גב "שירורי הנסיון" הצעירים מיגבלות כמעט בלתי אששריות. כסף היה כמשורה – כחצי מיליון שקל לחצי שנה, מסגרת חוקת מסודרת ומחייכת לא קיימת. ואם לא רי בכל אלה, הי לערוץ השני גם אסור לשדר סרטי קולנוע כאורך סלא. בהתאם להסכם ישן שיש לרשות השידור עם פפיני הסרטים, מותר לטלוויויה לשדר רק שני סרטי קלנוע בשבוע. כמות זו כוללת גם את הערוץ השני:

כלומר, אם הטלוויזיה הכללית משתמשת בזכוהה לשני סרטים בשבוע, יוצא שלערוץ השני אין זכות לשדר אפילו סרט אחר בחודש. טבעי היה שרשות השירור תגיר למפיצים שיש עור ערוץ ושחיינים לפתוח את ההסכם ולתת גם להם שני סרטים נשבת. בפועל קרה דבר הפוך. רשות השירור התחייכה נפני המפיצים, שכל זמן שהערוץ השני תחת חסותה, לא ייפתח ההסכם לדיון מחודש. גם כאן התוצאה היא פגיעה בצופים. אילו היה ההסכם נפתח, יכולנו אולי ליהנות מעור שני סרטים כשבוע.

טוקטלי: "מרוכר כאן בעריצות של קכוצה אנשים, שבשל אינטרסים צרים לא מאפשרים לנו לתת (המשך בעמוד (ג)).



מצלצלים, מזמינים, משתתפים בהגדלת פרסים ומקבלים מתנה... ויחס חם

למה תרמופז? ברוד מאוד! בכל חודש יוגרלו:

תרמופז מעניקה לכם שרות אמין, מהיר ומקצועי. החורף כדאי לכם ליהנות מאספקה מהירה, יחס חם ויעוץ חינם של מומחי פז - חברת האנרגיה הגדולה בישראל.

התקשרו עוד היום לתרמופז:

תליאביב והמרכז: מסוף גלילות - 111121, 411128, 414242, 414324, 203-425112. תיפה והצפוו: .04-531152 - מתקני פז חיפה - 04-668282, מתקני

ירושלים: מסוף ירושלים - 9-71777, 2-533394.

משרד - 02-715146-9. בארשבע והדרום: .057-424939 - מסוף באר־שבע, - 057-30136, 30032

ההגרלה הראשונה תערך ב־8/12/88.

- ההגרלה בפיקוח רו"ח מברת פו, נציג החברה ונציג משרד הפרסום. תקנון המבצע נמצא במשרדי החברה ובניתם.
 השתתפות במבצע אסורה על עובדי חברת פו ומפיציה, קכלני המשנה של.
- תרמופז, מובילי הדלקים של החכרה וגיתם מערכות חדמית בע"מ.

נפט וסולר לחימום ביתי

* אנטנת צלחת לקליטת לוויינים

ר משתתפים? פשום מאוד!

י רושמים על חשבונית תרמופז את הפרטים האישיים (שם וכתובת).

שולחים במעטפה ל"מבצע הטלפון הצהוב של תרמופז" אל בית הדואר

סניף הבורטה ר"ג 52130 ומקבלים בדואך חוזר מדחום מגנטי במתנה.

• מציינים על גבי החשבונית: ועד בית / משתתף פרטי ומס' תעודת זהות.

ממלאים מיכל נפט אן סולר לחימום ביתי של תרמופז

(ננמות של 300 ליטר לפחות).

* 5 מיכלי סולר אן נפט בכמות שהוזמנה

מתנה לכל משתתף - מדחום מגנטי

השרות שיחמם לכם את הבית, עם הפרטים שיחממו לכם את הלב.

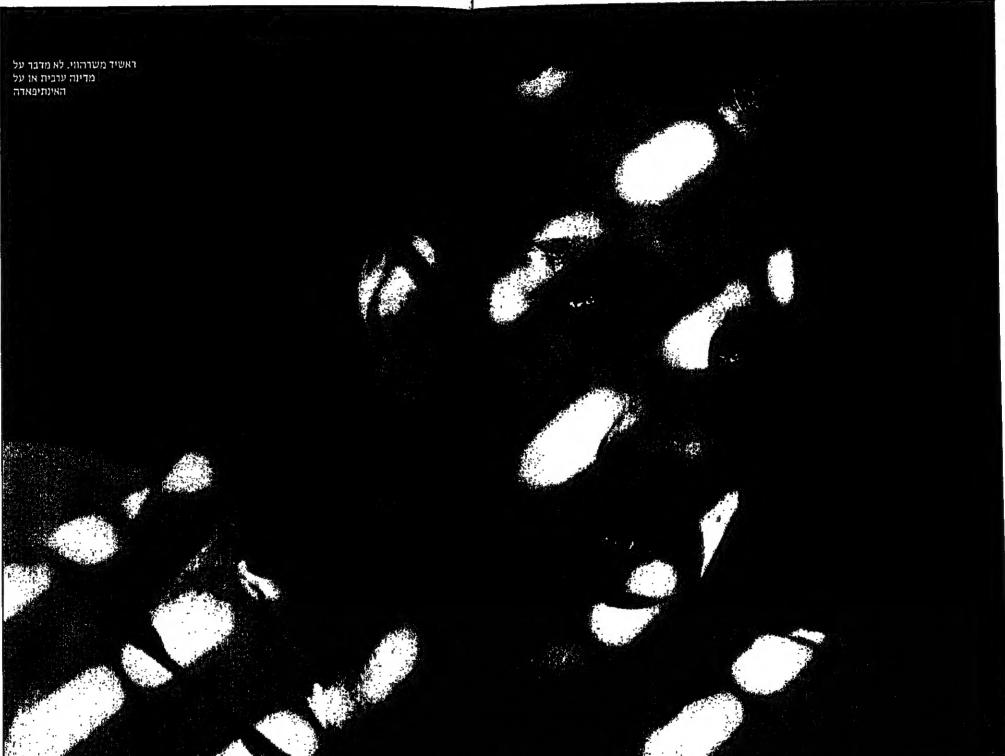
0.77

#136310 12

דאשיד מדנואל הקירות

תושב מחנה הפליטים שאטי, ראשיד משדהווי, עבד בישראל בבניין ובמסעדות. היום, מודע לאומללות שלו כבן בלי ארץ, הוא עושה סרטים, גר בתל-אביב. על פני השטח הוא מנהל חיים שמויים, משפחה וחברים, אבל בדיזנגוף שוטפים את הצלחות הכפילים שלו. "אני חייב להיות סופר־סטאר כדי להשתוות ליהודי", הוא אומר, "אבל מה הסרט הדל שלי יכול לעשוה"?

צילם: יוסי אלוני



גורכיץ, צלם. סיגל, מאפרת. מוחמד באכרי, סאלים

ראו, מאכרם חורי, ענת צחור, גאסאן ענאס – שחקניה

ציור קיבלו בחשאלה מהאוניברסיטה, מבית־צבי.

פנסים הביאו מהבית. המצלמה נשכרה בהנחה ניכוח

מאולפני הרצליה. כינתיים תועד הסרט במצלמה של

קבוצת סטודנטים הרישיים מאוניברסיטת תל־אבינ.

שבחנו כל זיע כפניו הנאים והמראיים של משרונוי

הבמאי. כמה עיתונאים וצלמים עלו לרגל לאחר

הצילומים כפגר ותחבה המרכזית החדשה. היו שמועות

על חברת שלוויויה זרה שמלווה את קומץ ימי הצילום.

בתום שכוע הצילומים הלך המנוע של

הפלקהואנן, 2000 שקל. ער סיום העבודה על הסרט שינה כמה שבועות, כרי לעשות סרט. אבל התקשורת

שיכה, כותרות וכרץ, יגיעו ההוצאות ל-10 אלפים נמשכת אל האקווטיקה, וכך קורת שהסיפור הוה רן

נברת, הוא שאל, אולי תוכלי לומר לי למה כאת עושה. אני לא חריג. אכלתי הרבה הוא בסרטים כאן

לואיין את ראשיר משרהוויז האם זה כגלל שהוא במשך שמונה שנים. אני לא עושה את הסרט שלי

עני, ערבי מהשטחים שחי בתל-אביב, אים פולבוע, ב-75%, אלא ב-88% יש לי חברים יהורים שעושים

אמרים, שיטייעו לגמור את ההפקח.

ע שימת הים תנרחקת כין המלונות.

אל גג הבניין שכו גר ראשיד באופן ארעי, כיוון חנא

מצלמת וידאן אל העיתונאית. מעכר לכתפו של

הסוונט לקולנוע הציצו בנות תל־אביב עם האנטנות,

מריסר סרטים מופקים כתנאים המתוארים למעלה,

סרי שנה. תבורות של תאחי המריום מווחרות על

בקולנוען אחר בתל־אכיב, שבמקרה נולר

שולט היטב גם בניואנסים.

למשפות פליטי מלחמה כמחנה שאטי, הרבוק לחולות

לצררים הכוטים של חיוור התקשורת אחריו. הוא

סרסים קצרים, שמקבלים תחות או יותר חדים. אני

עושה בסך הבל סרט שלישי ובאים ומצלמים וכותבים.

אני יודע שאני לא עושה שלנוע במאה אחון. אין לי

ראשור משרהווי, בינואר יהיה בן 27, מורע

"אני לא אוהב את החריגות של הסרט שאני

נתניה הלך המנוע של המולקסוואבן. 140 ומשם בא לקחת אותם אחין של חנא מן הכפר ג'ש, לעזור לחנא לגמור את הסרט שלו. הוא נוסע עור

שמתאהב בנערה ערכיה מן הגליל. חמשטרה ומשפחת ערביים עושים לילה במרתף בניין חעומר בפנייתו. במשך תורשי הקיץ, במסגרת חופשת הלימורים שלו אנשי הצוות והשחקנים עבדו בחתנדכות. חווחה "זה מוכן מאליו, ואת לא הגיגה מיוחרת", אמר

כבוקר יצאר ראשיר וחנא לשרות משפחת אליאם ראשיר. 'אנשי הקולנוע בארץ זה עם". כדי לצלם את השוטים החסרים לפיצ'ר של חנא. בסרט יומיים קורם לכן עריין היה חנא עוזר במאי

אלף קילומטר עשה לעבר אחרי צילום שונים הבערה עושים הכל כדי להפריד ביניהם. לבוש מכנטי מסריט של אבררביע וראשיד משרתווי. אבררביע בארץ. כאשיר אבודרביע (בעל המכונית, ציוד, ברמודה מקושקשים צילם אליאם את הסרט שלו כאן הפיק. 6000 דולר תקציב התחלתי מכיסי הק (איש קולגוע) וחגא אליאס (סטודנט לקולנוע), מלימורי קולנוע בלום אנג'לם. את ה"חומר", סרט שמהרגע הזה הם לכר. וצכב שלו גמור. הוא הלך הצילום, הביא משם, מאמריקה. הסטודנטים מקבלים לחפש טלפון כדי לחועיק גרר. ראשיר וווגתו אנה שם חומר לצרכי השפשוף המקצועי. שחקנים ואבשי והתינוק מאליק, יחד עם חגא אליאם, חזרו לתל־אכיב. צוות השיג חנא מבין חבריו אנשי הקולנוע כאן, הם טיפסו לרירה השכורה של ראשיד כפרכז תל־אביב, מתנרכים יהודים וערבים. באשיר אמר: "היינו חייבים

של הנא, ראשיד הוא גבר צעיר מרצועת עזה, כסרט שביים ראשיר המקלט". שני פועלי בניין

שבגליל העלירן. כשהגיער לכפר היתה החשיכה עבה. שלושה ימים". ליל שכת.

מאת תלמה אדמון

"אין לי הל בבית, אמא שלי לא קוראת בכף היד, לא גידלנו עיזים ותרנגולות, אני לא רוכב על גמל ולא אוהב חריף"

לא זמן ולא כסף. אבל הנה אני עושה סרט קצר וזה

נהפך לפלא. זה כאמת מעליכ. למה העיתונאים היהורים לא הולכים לערבים אחרים, שעושים סרטים במצרים וסוריה, ושואלים אותם מה עשה להם הסרט?"

הוא יורע את התשובות. כחור מעוה, שהתחיל

כמו אלפים רבים, כפועל בניין בתל־אביב, שבר את המסלול המותווה ללוויין עותי עניו, והוא מצייר בחלל

התליאביכי מסלול אישי משלו, זה מושך תשומת לב. אילו רצה משרהווי, יכול היה לכתוב את המאמר על

עצמו טוב יותר מכולם. העברית שלו וירטואוזית. הוא

יצר לעצמו שפה זריוה ומתוחכמת, מרהימה, אם צריך. "אני חייב להיות ערבי סופר־סטאר, מיוחר, כדי

אבל לצורך ביטוי אמנותי הוא בחר כשפת

הקולנוע, ואת כל שאר השפות שלו, הגלויות והסמויות, התיר לפרשנות העולם היהורי המשתאה.

משרהווי טעון הרבה מלחמות פנימיות, עד כי כל סונפליקט חיצוני אחר, כולל זה השגור, יהודי־ערבי,

משרהווי, הגדרה עצמית: "בחור ערכי מעזה,

ראשיר נכנע לעוד כתכה בעיתון (הוא כבר עשה

כמה, בהיותו המיוחד התורן, שגר במעגל שינקיו) כמו פנתר דרוף שמחה וכאב וחוכמה, שכל אילופו כא לו

מַתוכו. רק אחרי שעות, שבהן הפך את השאלות למיתקפת בומרנגים המושבים בתנופה אל בעליהן,

פרץ פתאום החיוך החם, הגברי, שוכה הלב שלו, ולרגע קל, שקשה לסמן אותו, היינו שני בני־אדם, לא בעזה ולא בתל־אביב.

שרוצה לחיות ולהתפרנס ממשהו שהוא מאור אוהב, זה

הקולנוע, ואם ככר הוא מתעסק בזה, אז שזה יביא תועלת לשני הצררים, לערבים וליהורים, כלי

נעזב מיותר בשיחה איתו, כמו נעל ישנה.

להשתוות ליהורי רגיל".

פוליטיקה וכלי גזענות".

"או מה את רוצה, שוכ פעם לתאר את הכית של ההורים שלי בשאטי ואיך הייתי שם ילרץ"

אתה סמור כולך. "אני רגיל למצב של יורים".

הוא צחק. ההומור שלו, מר ועקשן, פיספס אותי כמה פעמים. בתוך בגרים רפויים של אמן בתל־אכיב, הוא שומר בשקם על אומללות מצכו ככן כלי ארץ. בקטע הקרמה לסרטו הקורם, "תעורת מעכר", הוא אומר למצלמה בערכית נינוחה: "עוה היא אולי המסום היחיד בעולם שאינו שייך לשום מרינה. לא לישראל, לא למצרים, לא לירדן. האנשים שגרים פה לא שייכים לשום מקום בעולם. אין לי דרכון, יש לי מסמך שאינו מוכר בשום מקום. תעודת פליט". כשהוא מבטא את שתי המלים האחרונות צומחת על פניו תערוכת עדינה של התרסה ושאטרנעש. מאחוריו גראה קיר מטכח של דירה שכורה כתל־אכיכ.

מהלך הגישוש סביבו העליתי כמה בקשות שאכלוניות של עיתונאי יהורי הפוגש מרואיין ערבי. רציתי, למשל, לנסוע איתו לשאטי. "אין לי זמן לנסוע לשם", הוא אמר, "ואם אסע, זה כדי להיות עם המשפחה. את לא תרצי להיות שם כמו איוה סחב". הוכרתתי לחציץ כמראה חואת, שבה סיול לאקולטיקת הצפיפות וחעוני, אינו אלא מסע מסוכן, לא נחוץ, נמור ונאיבי.

הוא הציע קפה. ביסשתי עם הל. "אין לי הל", הוא אמר, "אין לי חל בכית. אני גם לא יודע לוכב על גמל, לא גידלנו תרנעולות ועיוים בחצר בשאטי, אמא שלי לא קוראת בכף היד, אני לא אותב חריף אני לא (42 רומשך בעמוד (42)

15 Kazzale

מדת של נוה אמירים דירות צמרת 5,4 חדרים

ינוה אמירים" אינוח סתם שכונה. "נוח אמירים" ב 17 קומות פלוס קומת פטחאוז, בתכנון מרחיב. במנדלי אמירים בונה חברת שלום מנוארות בוא לקנות דירה ב"נוה" חברת שקבעה נ-12 כמו יינוה אביביםיי הפכה למושג בתרנות חדיור בישו אל. בהרצליה, על גבול רמת השחון, במרחק 🔳 לובי ענק ומצואר. ב-2 קיימ מצומת הכפר חירוק תוכל ליחנות משקט, 🔳 שתי מעליות גדולות ומהירות.

נורות ורמת מעודים אכטקלוטיבית במיותר. תמצא 🔳 מועדון בריאות וכושר. כאן תכנון רודשני, עיצוב ארכיטקטוני נאח, מדשאות מוריקות רחבות ידיים, מרכז מסחרי מודרני, מרכז ספורט כולל בריכת שחיה ומערשי טניס, גני ילדים ובית ספר בקירבת מקום.

אנטנה לקליטה מלווינים. ■ חכנה לפעולת שוער (DOORMAN).

צפוי אבן נסורה לבנין.

אפשרות להניים תת-קרקעית או רגילה.

עבודה מערניט. חלונות אלומיניום. הכנה למזננים ומהגדולות בענף. יומה ובנתה לפעלה ממליון מפוצלים בכל דירח. שרוול לחרקת אשפה מערכת וחצי מייר של בנית איכות: שכונות מנורים, מתי

קבלן מבצע

נתון את מבנה מדירה תרצוי. כך תוכל להפוך

מטבח גדול עם ארונות מטבח מהחדרים ומשטח

במיוחד, 5,4 חדרים, בשיטת חתכנון הנמיש. חשנים האתרונות סטנדרטים גבוחים ביותר של

חשיטה מאפשרת למקדימים ברכישה לתכנן בשטח אמינות שלמות ויוקרה. יינוהיי - החברה המובילה

רת 4 חדרים ל-5 חדרים לפי צרכיך. בכל דירה: א.צ. ברנוביץ = ותק, עצמה ונסיון

חברת בת של החברה לנכסים ובגין בע"מ פרטים ודנאי מכירה: משרד המכירות ברחי השופטים, נוה אמירים טלי 052-550227. בימים אי-חי 09-09-00,13:00-16:00,13:00-16:00. ביום וי 09-09-09:00

ではいてき。でき、できるHAS-19 できませいできませい (0.5km) かい さらい

נוה = אמינות, שלמות ויוקרה

בתרבות הדיור ואיכות החיים בשראל.

חברת הבניה א.צ. ברנובקי, מהוותיקות באדן

יוקרה,מבני ציבור,משרדים,מבני מסחר ותעשה.

אהבת ערפאת

יהונתן גפן



הלן הבהרה, שאולי תרגיע פעם אחת ולתמיד " את כל הקוראים היקרים שכותבים לי כאופן קבוע וטוענים שוב ושוב שאני אוהב את ערפאת. וככן, אתם טועים. אני ממש לא

צני לא אוהב את ערפאת. לפי הראיונות והששח שלו באמצעי התקשורת השונים הוא נשמע לי נדארם די מנעיל, פנאטי, מתנשא, וולגרי, לא אומלקטואל, לא תרכותי, גסירוח, קטנוני, ובמידה נשיימת אפילו טמבל גמור, ממש כמו רבים ושרעינו הרגולים. שגם אותם אני לא אוהב כמעט מי שאני לא אוהב אותו.

לא אוהב את ערפאת. אפשר להגיד שאני ממש לו מובל אותו. הוא פשוט לא בראש שלי. לא הוא מים שהייתי שותה איתו בפאב של אורי, בנתניה, ומשו לו על הבעיות שלי עם אשתי או עם מנרדואפט שלי. הוא האחרון שהייתי חושב עליו לאת אתו לאי בודר, וגם תמיר היתה לי בעייה עם אסים שלא החליטו אם יש להם זקן או אין להם זקן.

לאנה נשביל זה יש לו את טוניה. אבל הוא חייב להפנס גם עם מי שהוא לא כליכך אוהב כדי שהוניו ואוהביו יוכו לעתיד מוב יותר, ויעשו שלום, ויק אורכן – אונבה.

ום יורים גם בכלבים

בר זמן מה מאז אותו שידור מחריד כ"כלבומק" בו ראינו כיצד מחסלים כלבים בעורת תנוהי גז ואקרחי מספרים. ומאז איז לי מנותה דרך אגב, באותו יום עצמו, או יום אחרי כן, קראתי בעיתון הבוקר כיצר שר

ומח ממליץ על כדורי פלסטיק משום שוה מכאיכ יוע ומפאיר צלקות". אינני מנסה לקשר בין שני תנרים אבל, אם מותר לי להשתמש בפאראפראזה ל הערד היינה: "במקום שבו יורים בכלבים שוטים, "וס אד יירו גם באנשים שוטים". ונורא ביותר, בעיני, הוא ש"צער בעלי החיים" אילו לא הצטפר. בריון שנערך אחרי תמונות.

הנרולה, הוטרינר רק חיפש תקרימים למשר כלכים כארצות נאורות, ואמר שאין מספיק

יריים עובדות לזריקות־מוות. אכל מסמרים יש כמה שאתם רוצים. אין בעייה של מסמרים כאגורת צער בעלי חיים. אני מקריש את השיר המצער שלמטה לכל

מי שיש לו או איפעם היה לו כלב או חתול, בתקווה שהם אף פעם לא ייפלו לאגורת צער בעלי מסמרים.

אני מאוד מקווה, אדוני הרופא, שכשתהייה זקן, עייף ותולה, יבוא לטפל בך כלב מפחיד, עם אקדרו מסמרים בידו הכלבית. והכלב הדוקטור הוה, עובד במישרה מלאה, ב"אגודת צער בעלי אדם",

אוסף ומטפל בכל איש מוזנח, ואחה מטופל שם גם. דוקטור כלב ישקול לרגע מה עדיף: נז או מסמר. ואתרי מחשבה כלבית קצרה, באקדת מסמרים הוא בותר.

ילחץ על החדק ואתה על הריצפה המלוכלכת תיפול,

ותמות מוות במקובל בעולם הגדול. אני מאוד מקווה. אדוני תרופא, שלפני שממש תשתחק -חראה גם מחד בשידור וזוזר את הרצח החוא

ליכך הרבה כַתות דתיות ומיסטיות יש בעולם ואני, שהכת היתירה שהיתה לי אי פעם היא קת של עוזי, ועוד מתקפלת, עומר נפעם ואכול קנאה משפע האמונה הזורמת בעולם, ומגיעה, כמעט תמיד, גם אלינו, כי אנחנו קודם־כל ארץ הקודש, זרק אחר כך ארץ־לא־גומרים־ת'וורש.

והנה וכינו בכת נוספת שהגיעה עם כשורות חרשות מהעולם הגדול. שם הכת הוא "אחוות ישו". שם טוב לכת. והם מצטרפים בשמחה ל"איי־מו" ו"לאָסָט", ל"סַינטולוגיה" ול"אור־שמח", ל"אָי־אָם" ול"ינ־אָר", ל"אַלָּה קרישְּנָה" זל"אַלְלָה יוּסטור". כל־כר הַרבה כתות יש בעולם, ואני בטח לא אספיק להאמין

הכת החדישה הואת זוכה לקיתונות של כיקורת ובוז בעיתונות, וכבר היו כמוכן כאלה שהציעו לזרוק אותם מכאן, כי הטראנספר תמיר עוזר. החידוש הגרול של הכת הוא שהילרים הקטנים שנולרים למאמיניה לא יורעים מי היה אגא שלהם. רק מי היחה אמא שלהם. ואני לא מכין מה זה כליכך רע. האם אנחנו יורעים: והאם זה לא היה גם אחר הרעיונות של קבוצת "השומר" הראשונה, במחזה "ליל חעשרים"ו טענה נוספת לכת: הם הצליתו לגיים כספים מתומכים עשירים בארץ. ואתם מכירים מישהו שלא מגיים כספים מתומכים עשירים בארץז ותלמירי הישיבות לא מגייסיםוז הלוואי שהם היו מתגייסים כמו שהם

ולטיכום הטענה העיקרית: מנהיג הכת, פטרטון, כתב את התנ"ך מחדש "כצורה מעוררת פלצות", לפי דיוות של אתר מעיתוני הכוקר. והשאלה שלי - האם זה התנ"ר החדש היחירי שנכתב מחדש ופעורר פלצותו (ומה זה "פלצות", לעואולו) ו"הברית התרשה" היא לא תנ"ך משופץ, או מה נעשה – נורוק את כל הנוצרים ללבנות לכן, עובו את החכרים של ישו, תנו לכתות לחיות. מי יודע, אולי יצא לנו כטוף איזה משיח מאיוו כת. ואם ירצה השם, אולי אנחנו לא לכר.

17 Bioeold

新牌州打牌 27

לא, קוראים יקרים, אני לא אוהב אותו. אני אוהכ את ובגלל זה אני חייב להיפגש איתו ולדבר איתו. למו הא האיש שאנחנו נלחמים נגדו, ולכן רק איתו (עשה שלום, לא נצטרך, קומ השם, להיפנש יותר עם אנשים שאותם אנחנו הולק הגרול ביותר בתעמולת הבחירות הנבובה

א ומתנה הלאומי מוקדש לאהבת־ערפאת. כל ערב דה ליכורניק צעיר ומעונב מסתכל אל המצלמה ושאל את פרס למה הוא אוהב את ערפאת. או, יוביפת לא פתרת מייגעת, למה ערפאת אוהב אותו. ונכן, בוחרים יקרים, גם פרס לא אוהכ אותו, אבל א הא אוהב אתכם, יהיה לו מספיק שכל להיפגש או ולפנור איתו עניינים . פרס לא צריך את יאסָר



מוכנה לעשות הכל כדי שאריק שרוו לא יהיה שר הַבשחון הבא, הוא מפחיד אותי, כי בעיני הוא תגלם את כל המכוער והמסוכן עודבק הישראלית: פולחן הכוח. זלזול בחיי ארם ושליטה גסה ואלימה בעם זר".

שערוריה שאדם כזה ממשיך בתפקיד ציבורי אחרי ועדת כהן. יש לי שני בנים שהולכים להתגייס בשנים הקרובות, וזה מראיג אותי". חיית מאחל לו רע? למשפחה שלו?

"לא. לא משמח אותי מה שקרה לכן שלו. זה אמון הכי גדול שיכול לקרות לבן־ארם. זה לא רלוונטי להתיחס למשפחה שלו. הוא לא מעניין אותי באופן אישי. אני פשוט רוצה שינית לנו, שווא ילך הביתה לתווה שלו".

אם יש לגבי רגש עז כלשהו כלפי שרון, הוא מטפטף אותו במרור אישי ב'חותם", שם הוא מקפיד להזכיר לקוראים פכים מחיי השר. למתנגדי שרון, כאוטן אישי או כללי, תקראו לזה איך שאתם רוצים, יש אפיקי ביטוי. העוברה ששרון אינו מעומת עם ההתקפות שלהם, שנועדו להכאיב, גם היא אינה רלוונטית. מה כן?

העוגן? נסיעת מה ככך לאורך כביש גהה וצפונה מצומת רעננה.

הפעם באוהרים נילהבים מהאשרוראים. "אריק מלך ישראלו" שרים המלכסים בקולות עזים, והמלך חושף חיוך אינטימי כלפי כל לוחצי יריו ומנשקי לחייו. שוב חוא מדכר בגנות פרס, לא לסני שהוא מורה לגיורא לב, מועמר לראשות אם המושבות, שמוכיר לו שהערב לפני חמש עשרה שנה חצו ביחר את תעלת סואץ. בימת פתח־תקוה נהפכת לרגע פאמיליארי חמים לכנס לוחמים מגחכים בצגיעות. לב משבח את אריק הלוחם והמפקד הנערץ. אריק מודה לו על שרכב בראש גדור הטנקים הראשון לעבר מצרים. מי מרבר על מלחמת לכנון:ו

אני מתעב את שניהם באותה מירה. הם הדע שכרע. שרון, כאישיותו הפגומה, מגלם את כל הרוע שבאדם. אני מאחל לו רס רע. לא לילרים שלו, כי יכול להיות שהם נפלאים ומה הם אשמים אם יש להם אבא כזה. אכל אני רואה בארם הזה סכנה לצעירים שעדיין חיים. הוא הרג לי כן נפלא. לעולם לא אסלח. אבל מה שחמור יותר, מרוכר בארם שמייצג איריאולוגיה אטומה, שלא תפתח פתח

נהרג ביום הראשון של המלחמה, בין השישי לשביעי כיוני. למחרת היום, כששלוליות חדם עדיין היו טריות נוהיו שם שלוליות גדולות, שאני ראיתי אותן יכשות אחרי 40 יום), כאו כגין ושרון ועלו על הבופור, הציבו שם מצלמות ומיקרופונים, דיברו על הגוף ועל מזג האוויר והתנהגו כאילו שיחררו את עם ישראל מעוד אושוויץ. ניגש אליהם קצין מהיחירה של חבן שלי, לפני הצילומים, ואמר לשרון: אדוני השר, יש כאן שישה הרוגים. שרון חשתיק אותו ואמר לו שתנא טבולבל, שתוא לא יודע מה שהוא אומר. אחריכן פנה חשר למצלמות, ואני ראיתי את חשירור הזה מהכופור. בעיניים כלות

A. SPANISHE

הכאב. כאבו החשוף, הלא מתכרסם, של אב שכול מסוגו של יעקב גוטרמן. כמה זמן כבר צריך לנסוע משתח־חקוה, ביום ראשון, לעוד אסיפת כחירות עם שרון כעוד רחכת עירייה, עד קיבוץ

בכל זאת הכאב, ומה שנולד ממנו, לא מגיע אל השר המוטי

יעקב גוטרמן: "בגין ושרון גררו עם שלם לחרפתקה רצחנית.

כרי להסביר את ריגשותי, אחשוף משהו אישי מאוד. רז בני

יותר, כך הסיכוי לשינאה ומוך יותר. למרות שהעובדה הואה נכונה בחלקה, הרי גם אנשים משכילים – כאשר הו וחוא לחשקפת עולם מוחלטת – יכולים לשנוא. אבל יש מקום לתוח שאם השכלה משמעותת כבוד לספק, גם אם מדובו נסוק נמי חדעות שלי – אז אין הרבח סיכוי שחשינאת תתפתח. תפיז צין לחיות קצת ספק, וזת הקשר בין שינאה לחשכלה. אם ההפנח לא מבוססת רק על ידע אלא על הטלת ספק, הסיבוי שפיאה

שהדיעת הזו נכונה. ללא ביטחון בדיעה מסוימת לא תתנת

ככל שהשקפת עולם יותר הדימשמעית, כך הסיכוי פל וימיי

שינאח יהיה יותר גדול. על מנת שהשינאה תהיח תחופית ציבי

"חייתי שמח לו יכולתי להגיד שככל שומח החשכלה ושהו

על איזה סוג של השקפת עולם נשענת השינאה:

אני צודק באופו מוחלט".

שכנוע מוחלט של 'אני צודק'".

מח הקשר בין שינאה לרמת השכלה:

ינכון להגיד שההתפתחות של שינאה היא סבירה אצל איש שלא הגיעו לרמה גבוהה של השכלה. זה קשר לא ישיר. יוד ש זה, ידע בפני עצמו לא שומר נגד שינאה. הגרמנים הם עם משנל מאוד. אבל הלימודים בבית הספר הגרמני אינם מושהחם ש ויכוחים בין דעות שונות ועל האפשרות להטיל סנק נחש הנלמד – וזה אחד הגורמים של תקיצוניות הנושיה תאוניברסיטאות הגרמניות לא שמרו על הרעיון הפוכוי ל האוניברסיטאות האנגליות כמו אוקספורד, שם הויכוה ש

ומכאן לקשר בין ליברליזם לשינאהז "לא צועדים יחד. במידה שהליברליזם עקרוני – סיבויו השפה

מה חיחס בין ליברליום להשכלהו ליברליום דורש ידע שמקורו בחשכלה, אבל יש דונהאת פית לא חמיד שומר נגד שינאח כי לתמונה וכנסים גורמים ווספים כמו נוירוזה או תסכול".

איך קשורה שינאה לתחושה של בינוחוו עצמיו "מפעם לפעם השינאה מתפתחת דווקא בגלל חוסר ביטחון עגם אם כן אדם לא בטורו בעצמו, הוא יצטרף להשקפת עולם פוחלים

שנוחנת לו נחוז של משהו מוצק. של שייכות". כאילו תחומים בחיים בולטת שינאהז "חשינאה בולטת בעיקר כשני תחומים: בפסיכובתולונה ל הגישואים, ובפסיכולוגיה פוליטית". מה ביו אמוציות לשיואה:

"גילוי שינאה דודש חוסר בקרה עצמית גם בדעה שראי לנס שינאה, וגם בקצת טפשות, מכיוון שרק איש שהוא מוגל כול להאמין שתוא לגמרי צודק והשני לנמרי לא צודק". איך יתנהג אדם שהוא גם משכיל וגם אמוציונליז

חיפשתי את חבן שלי מאוצורי בגין ושרון. רק למחרת התרסק על דלתי כדי לומר לי שהוא כבר איננו. "אם יש איש שאני שונא ואשנא כל חיי, שרון הוא האיש".

רציתי לשאול את שרון האם הוא יודע על יעקב נופרסן יריגשותיו כלפיו והאם הוא משתח רגש תגובה כלפי שונאי. אכל שרון קטע את אסיפת הבחירות בפתחדתסה ואמר שישיג

על שאלות בפעם אחרת. הפעם, אמר, נקצר, כדי שכולכם תוכלו להגיע בזמן כדי לראות את העימות בין פרס (קריאות בווד) לשמיר (מהיאות כפיים סוערות).

עטוף בפמלייתו המרחיקה ממנו טיררת עיתונאים מיהר ליסי עלום כדי לצפות באותו מותחן עימות. עוזרו הכטיח ליצור בינינו קשר טלפוני "עוד הלילה". ועוד לילה חלף ואריאל שוון לא קל כלל שהחמיץ הורמנות לרבר על רגשותיו, ובכך, אולי, להפיג מעל את השנאה. שכן שנאה הנתקלת כפגיעות נוטה להתקהות ולאר מהריפותה. ואולי כן ידע.

פרופ' הנס קרייטלר: בעצם נקיטת עש השנם העיוורון, הטפשות והשנאה

וות ביכים לחבדיל בין כעס ושנאת, למרות שיש בינות קש אותה לו חתפרצויות, אבל לא בהכרח שינאה. ואחרי מסויים כך שאחד יכול לחוק את השני. כעס הוא הנה (האניה, נדוך הביתה, יחשוב על כמה ארגומנטים בהם הוא על תסכול אמיתי או מדומה, והוא ספונטני ומכוון עד שון משלאהיה בסדר". התסכול. שינאה, לעומת זאת, דורשת הרבח יותר. בעוד פנט הוא תגוברו אמוציונאלית, בשינאה יש תמיד מרכיב קונטים לו מונות. זה יכול לחיות גם סוג של הגיון. שינאה היא ביטוי

(אינטלקטואלי). מאחורי שינאה עומדת דיעה מוצקה, והנישו מות שות שמוק. שינאה היא לא תגובה של רגע, לא מביאה לשנה שונענית, אלא משהו מחפתה ונמשך ותמיר מושחת על שינאה. כדי שכעם יתפתח לשינאה ממשית דרוש השנוע לא 🕽 השהשירע והרסני". או ביעויים יש לשינאה:

יציעויים שונים מארץ לארץ. מה שאצלנו נחשב כפנישה "אם רוצים למנוע התפרצות שינאה, צריכים לחנן על השקמו ואחות, אצל השוודים או עמים אירופים אחרים יכול להיחשב עולם אלטרנטיביסטית. בפוליטיקה יש הרגל לומר לאנשים: את מקש מלא שינאת. עמים שונים פיתחו סמלים שונים והתנהגויוה לא רק צריך לתמוך – אתה צריך גם להאמיןו והתוכנית נו צין 🕽 🕬 פל שינאה".

להאמין מוצנת כאחת ויחידה. העובדה הואה מעורות שובה ל מהפפר בין אנשים משכילים ולא משכילים לביטויים של 0.00

אושים עם השכלת גבוהה שומרים יותר על איפוק

מנו שנות האוכלוסיה הצפון תל-אביבית לתנובות אוכלוסייה מיוח ניתוח כשמדובר בשינאה: זמנן מה, תחכום אינטלקטואלי הוא אחד ההיבטים

ששינים נבקרה עצמית, וזה אחד הגורמים לכך שחשינאה בצפון תל-אביב תאופיין בביטוי־ ים פחות וזזקים. כצפון תליאכיב הילד גדל באווירה של 'תוריד את הקול, אל תשתולל'. ההת"

נהנות היומית חיא אחרת". במה מתאפיינת שינאת אינטלק־ טואליתז "הבן־אדם, על סמך מחשבה, יכול לחביע לרעיון שקבוצה

מסויימת היא מסוכנת – ומכאן שצריך לשנוא ולהרוט על מנח לתת לפעולה שוונג". כלומר, שינאה על בסיס רעיוני יכולה לאפיין גם אינטלקטוא־ ליםו

"דווקא אותם, כי הם מאמינים לרעיונות ואו הם בחוקת מאמי

נים ברמח גבוהה". יה נישויי שנאה מאפיינים את השמאל והימין במפה הפוליטיהו שצוש, אוי לא רוצה לדבר על זה, משום שיאמרו שהאמירות ל זשוות לדעותי תפוליטיות. אבל בדרך-כלל ככל שחמבוה חומי ותר מוכאלי ויותר חד-מימדי – כך חשינאה יותר גדולה. מהקקה עולם שבתיימרת לשנות את העולם, כלומר טוטאליה 'השנות, קיים בבסיכולוגיה מושג שנקרא 'האישיות הסמכותית' שקיות שלוביה הכל קבוע, הכל ידוע, הערכים מוחלטים ואין ^{ולוו -} וכן גם עוצמת השינאה. בעצם נקיטת עמדה מוחלטת יש העולרון, הטפשות וגם השנאח".

מתבול בין אדם המודע לעצמו ומכוגר באופן שכלי, לבן אדם "אם שהתבנר באופן שכלי יש לו סיכוי לשנוא פחות ופחות.

מאח מניר את עצמו ומכקר את עצמו הוא לא כל-כך נוטה לפאר. אני לא מרגיש שאני מטוגל לשנוא. אני תמיד חושב אין לאחרו מהצד השני – ומתפונגת לי השנאה".

בילי מוסקונה־לרמן

(משון מעמוד 8)

תה משהו פתות מופשט: "פעם אחת הותקפתי במסערה. אני ת הצרים שהיו איתי, שנרם לו להתנורר ער שהצליחו להשתלט לליו. וה היה אגרוף מתוך פתר. היתה גם תקופה שהמשטרה, אני נקלע לסביכה עוייבת ביותר מקבלים אותי כמו מלך. לא קרה

לה לא גורם בחייהם של ילדי". וכל זאח, אני שואלת את כטנו של חבר הכנטת, מאגר

מועשת הסמר, שמניה לי לחוש בחרשותו, מכל ואת? התובות שלי מעורבות. תלוי מתי, איפה, תלוי מה מצב

of the said

הרות. כשצריך, זה לא מזיו לי. זו תגובה הכרחית, מעין שיריון שבלעריו אי אפשר לצאת למלחמה. כשיש לי זמן לחשוב זה פשוט מדהים אותי כל פעם מחדש. ובתוך המעורב הזה לעתים זה אפילו נותן לי תעצומות נפש. האררנליו כרם מתחיל לעבוד. לעתים זה גם מעליב. כשמאיימים עלי אני נעלב. מה, הם לא מכירים אותי ולא יורעים שנה לא עובר עלי".

אני שואלת על התסכול, וחבר הכנסת שריר נוטר לשאלה. "תסכול זו תכונת אופי, זה לא עניין עובדתי. אף אחר לא יוצא ממאכסים או מהחיים כשחצי תאוותו בירו. מעבר לאופי קיימת השאלה על איזו חצי סאה - וסליחה על הכנליות - אתה מכיט. על החצי סאה שיש בה אכזכות וכאב, או על החצי המראה מאיפה התחלנו ולאן הגענו. המחשבה שחצי מהעם הזה חושב שצריך לדבר עך אש"ף למרות כל שטיפת המוח ההפחדות והאיומים – מראה שרעת הקהל מתקדמת יותר ממנהיגיה. יש שכר

אכל אל מול תכונות האופי ומשל הסאה האופטימי עומד עדיין, ולא נעים במיוחד להזכיר, אותו עמוד תליה כלכנון שנכנה לכבורו של שריר בזמן ההוא. ושריר, נאמן לחוקי הסמנטיקה תקום הם תאתינים האישיים שלו, אומר: "זה לא תסכול. זה חורה לי ער מוות. נוצר מצב שהאנשים ששלחו את החיילים למלחמה כלבנון היו שארי מאמין. המטריוטים הנאמנים, ואני – שרציתי להוציא אותם משם, ואולי להציל ממוות ולו אחר מהם - הייתי הבוגר. אנחנו חיים בעולם ונותנים לי אח הפוך. כאותו זמן העולם היה הפוך, אכל הוא לא התהפך בפעם האחרונה. השאלה היא למה העולם צריך להתהפך אחרי שלומרים את הלקח בצורה טרגית כליכך. למה צריך לשלם את התשלום מאמין בזה לא הגבוה הזה כשאפשר ללמוד את השיעור בצורה עיונית. לפעמים אנשים מתקשים לשלוט בסיטואציות שנראות להן מופשטות. הטבע האנושי אינו מקל על קריאת כתובות שעל הקיר. מי רוצה לקרוא

ובכל זאת, מה עם התסכול? "התסכול הכי גדול נגרם לי כאשר אני מרגיש שחוכתי

לעשות דבר מה ואני לא עושה אותו מפני הסיבה – מה יגידו. או את העובדה שאני

כאבז לא מכאיב לי כאשר היריבים הפוליטיים שלי דרכי. הרי לא מה על דבאב? מתנגדים ומשמיצים אותי. הכאב נגרם כשמישהו קרוב אליך מתנגד לדרכך כתום לכ. הרבר הכי מכאיב שקרה לי היה כשהבן הבכור שלי אמר לי ביום יומיים הראשונים של מלחמת לכנון – אכא, אתה יורע, אני חושב שאתה טועה. אני לא אשכח את זה. זה היה כמו מרקרת חרב כלכי. אפילו בני אינו מבין אותי. לכו יום מאושר היה – ואוי ואבוי לאושר כוה הצומח על פרקע שנספגה ברם רב כל־כר – היה כשכני אמר לי אחר־כך: אני חושב שצדקת".

אבל מלחמת לכנון רחוקה ומונצחת רק ככתי הקברות ובתמונות במסגרות שחורות שמונחות ללא רבב אבק על מזנוני סלון, ומערכת הבחירות היא עניין השעה, והשנאה המקיאה שוכלים ריריים, אם כי שקופים יותר, נוגעת גם כח. יוסי שריר מתקשה מותר אם הוא איים עלי בסכין או במולג. הייתי כל כך היום להיוכר במערכת הבחירות האחרונה כגילוי איבה שועוע אותו, שריפה את ידיו, שהעיק על מחשכתו.

"מה שמקל על כל העניין, וזה יישמע קצת מוור, זה שכאשר מוצעה שמרה עלי והיתה בודעת את מכוניתי לפני כל נסיעה פעם אתת שמשהו התפרץ כלפי בצורה אלימה. כי באיוה שהוא מקום הם מאמינים שאני מאמין, והם נותנים לי את הקרדים שאני מאמין כזה לא פחות ממה שהם מאמינים כרכר אחר, ומעריכים את העוברה שאני מוכן להיאכק על דרכי. אחרי הכל לא מתווכחים על דבר של מה ככך, אלא על עניין מכריע - חיים ומות. במרינות השאלה היא אם מתייחסים לכך כבית כרצינות תהומית או אחרות, ואפילו מתוקנות, זה היה לאין שיעור אלים יותר. אצלנו יש אווירה עבורה ורות רעה אכל אין פת גילויים איומים של תקיפה. זה אינו ניהנום לפוליסיקאים. זה המינימום שיכול לחיווצר במצב של וזירה וראנה. שלא יהיה יותר גרוע".

שמאון הרשים הבטחי בו חבטה אדירה, אגרוף כזה שמאוד הרשים

אני לא זוכר שפחרתי".

מיח ממיימת של הומור ולומרים לחיות עם זה. אני יכול לומר

כחות ממה שהם מאמינים בדבר אחר, ומעריכים מוכו להיאבה על מתווכחים על דבר של מה בכך, אלא על עניין מכריע --

19 Binebio



אורי פורח: "תבחינה תוסרית, ציבורית ועניינית, אין לדרוש מרשות השידור לממן גוף בלתי חוקי הצתחרה בנו".

לעשות. המתרון היה לשדר בכל מוצאי שבת כשעה דווקא בערוץ הראשון, בתוקף תפקידו כמוכ"ל רשות

אורי פורת: "כמנכ"ל רשות השידור תפקידי התפקה שלו לעטוק בהקמת משררים ובהרחנת פועל. בנוסף לכך הצעתי שנקיים משאיומתן על תפוצתם ברחבי הארץ, נמקום לעסוק בתכנים".

כמעט מיום הקמתו של הערוץ השני משמש יצחק שירות למשלמי האגרה. החלטנו לא לוותר וחשבנו מה ליבני כיועץ לבייבי החרש. את הנסיון שלו הוא צבר ושירור. יחר עם אורן טוקטלי ומנהל התוכניות אורי שנער, הוא מנסה ככר תורשים רבים לעשות את הכלתי ייאמן: להשיג תוכניות כלי כסוי.

שוב מוכרתים לתזור ולהודות, שלמרות כל הקשיים – התוצאה די מרנינה. עדיין זכורים לנו הימים הנפלאים שבילינו עם מיטב ההפקות הצרטתיות. כשבועיים מיוחרים, בעזרת שגרירות צרפת בישראל, תובא אלינו הניחוח הנעים הזה. אנחגו גם זוכרים לטובה את שידור האופרה אאירה של ורדי, את פינות הבישול תקבועות, את הסרטים המצוירים לילרים כשעה הכי מתבקשת – 6.30, ואת התוכניות המרתקות שאיכשהו הצליחו להשיגם חינם מה"וורלר־נט" האמריקנית. ביום העצמאות האתרון התענגנו על סרטי אפרים קישון, ומדי שבוע השתרלנו שחקניה ומפיקיה. קיבלנו סרטי תעודה מעניינים, וחוכבי הטבע המענגו גם הם. עכשיו כל זה נגמר.

ליכני: "הבעיה של הערוץ השני היא רשות השירור, אבל גם האוצר יורע שזה לא תלוי בנו מתי לעוור לנו להתקיים. בעיקר כשמדובר בסכומים כל־כך זעומים. שר האוצר היה צריך לעוור אפילו מנימוקים כזמן שידור שווה וכתנאי שיחוקק החוק. כרגע הדרך הכי נכונה היא לקבל את

"מתוך אותו פירוש של רצון טוב כאתי יום אתר שיתוף פעולה גם בשעות אחרות, דבר שיאפשר להם



יצחק ליבני: האוצר יודע שזה לא חלוי בנו ולחי הכנסת תחוקק את חוק הערוץ השני, ושער אנ חייבים לעזור לו".

8.30 סרט טלוויזיה כאורך שעה וחצי. התגובות היו מצוינות. התברר שיש הרכה מאור צוסים שהסרט הוה, בשעה הזו, היה מצוין כשכילם. בשלב זה נצטרך לוותר גם על כך, או לתת סרטים שברשותנו ללא תרגום. המעניין הוא שומן קצר אחרי שהחלטנו ללכת על סרטי טלוויויה, התחילה גם הטלוויויה הכללית להקרין כל מוצאי שבת סרט טלוויזיה. זו דוגמה עד כמה הציבור מרווית מכך שיש תחרות ואין מונופול. כך יכולים הצופים לצפות כשני סרטים כמוצאי שכת. לכן כליכך קשה לקבל את שרירותיהלב של רשותיהשידור, שאינה מאפשרת לנו להתקיים. קיומו של הערוץ השני חשוב לצומים, חשוב לרמוקרטיה, חשוב לתחום הזה. יש כארץ פוטנציאל הפקה אדיר שרוצה לפרוץ דרך. למה לא לתת לו להתכטאז

רשות־השירור טוענת שאם יאפשרו לנו לשרך תשרירי חסות ושירות – הכנסותיהם ייפגעו. זה איננו נכון. זה לא יבוא על חשבונם, אלא רק יגדיל את שלא להחמיץ את תוכנית הרכילות על הוליווד, הפרסום בטלוויזיה, שלא מוצה אפילו בחלקו. אין שום הסבר הגיוני להתנהגות של רשות השירור, לבר מן הפחר מפני מחרות. רשות השידור מנסה כבר הרבה מאוד ומן לטרפד כל נסיון שלנו להשיג חומר לשירור. עד כדי כך, שהם אפילו ניסו לאיים על גוסים שלא הכנסת תחוקק את חוק הערוק השני, ושער או חייבים

לדאוג לאינטרסים של הרשות עליה אני מופקר. אני פילוסופיים. הוא הרי ליברל וצריך לתמוך בערוץ נוסף. בער ערוץ שני מוסרר בחוק, שיתחרה בערוץ הראשון השאלה כרגע היא איך לקיים את הערוץ השני, ער הפקה דומים. ערוץ שני בתנאים אחרים נוגר את פירושו של היועץ המשפטי לממשלה למשמעות ההגיון וההגינות. באשר לתשרירי שירות וחסות, יש הקביעה: 'בעצה אחת'. הוא אמר ששיתוף הפעולה צריך להכין שרשות השידור אינה ממומנת כשום דוך להעשות מתוך וצון טוב. המוטיוואציה צריכה לחיות על־ידי הממשלה. ההכנסה היחידה שלת היא מתשלומי האגרה ומן התשדירים. מכחינה מוסרית, ציבורית ועניינית, אין לררוש מרשות השידור להתחלק במקור - לאורי פורת ולהראל והצעתי להם הצעה, שהייתי בכווז ההכנסת שלה ולממן גוף בלתי חוקי המתחרה כנו. שהם יקבלו אותה. בתמורה לכך שהוועד המנהל יאשר הערוק השני לא אושר כשום הליך תוקי, וכרגע הוא לנו תשרירי שירות ותמת, הצעתי שאנחנו ניתן להם אמור. לשדר שירורי נסיון בלבר. מוטב היה לצוות לשרר תוכניות שלהם מן הערוץ השני, כשעות שהוא

"הראל קבה את הרעיון ואף מסר פורמליה ל הסכמתו בישיבה עם שרי החינוך והתקשורה. אורי פורת סירב תחילה לשמוע על כך. אתרכך אמר שוא מוכן לשקול את הדברים. כאשר סיים לשקול, נתקיש ישיבה שבה נכתו גם נקדימון רוגל וחיים יכן, מו פורת הציע את הרכרים הבאים: "אנחנו נלך א לורברבוים (מנכ"ל הלימודית), ניתן לו שעת שיות בערוץ משני, ובתמורה הוא יתן לרשות השירור ום שירור בנוקר". לורברנוים כמובן סירב להצעו-

שאנחנו נעשה שלוויזיה שעם

ישראל אפילו לא חלם עליה".

ואלה הם פני הדברים נכון לעכשיה אתיון ודה (ראה תגוכתו במסגרת) תובע כשם רשת השירור וכחו לשרר בכל שלוש וחצי השעות העוברות לושת הערוץ השני. בתמורה הוא יאמשר להם לגיים כק מפרסומת. השאלה היא, כמובן, לשם מה הם יצשים כסף, אם הטלוריזיה הכללית תשדר במקומם. משמעה ההצעה שהערוץ השני ישדר בשעות פחות אטרקטיוויות, בבוקר או בצהריים. אורי פורת עריו דבק כתביעתו לעיסקה סיבובית ממובכת, כה יינת בערב ומן שידור לטלוויויה הלימודית, בערוץ השני ובתמורה תקבל "הכללית" זמן שידור בבוקר. זמן ש הלימורית, כמובך. כתמורה לקומבינציה המסובכת 🖾 יקבל הערוץ השני מישדרי הסור.

אנשי הערוץ השני אוכנרים שכל ההצעות הלוי מטרתם אתת ויחידה: רשות השידור מבקשת להשתלם באמצעותן על הערוץ השני ולקבוע עובדות כשטה. ה טועגים שדכר כזה לא יעלה על הדעת והוא כעובר לכל הפילוסופיה שמאחורי הקמת הערוץ השני, שנועו לשבור את המונופול של רשות השדור. הם ונאי בהצעתם לתת מספר שעות בשבוע לרשות השידור

כרי שתשרר תוכניות שלה. בתבורה אתם יודעים כני למה. מספר השעות והמועדים ייקבעו במרם כין גם כשנותנים לחתול לשמור על השמנת הוא עושה את הדכר היחיד העולה על דעתו: אוכל אחת מאפשרים לרשות השידור לחסל את המתתרה, לפוח

כוכותה זו. ולנו, הצופים, לא בוחר אלא להתוף

בוויראו ובסרטים מהספריות.



ниредіп 20

אם הקליינט לא מאמין -נדור הבדולח נשאר דיק

שעות העבודה קצרות וזרם הפונים גדול. אגשים במצוקה שכבר ניקו הכל. מבקשי פתרונות "מוכתבים" בידי כוחות עליונים. מי "הצליחו" ונהפכו לגרופים של הכדור. מי שמוכנים להיתפס בכל בדל של סיכוי, שמחפשים קשר עם אדם שאבד, אהבה שאיכזבה. המוכנים להאמיו הגבצרים

לינו לקומה העליונה של הבית. על הדלת היה בתוב: לא לצלצל – להיכנס. לא צילצלנו. וכנסנו. בחדר המבוא הקטן ישב זוג. שותק, זעף, כנוס בתוך עצמו. אחרי כמה דקות של המתנה נפתחה הדלת הפנימית. אשה מבוגרת, עם כתמי שיבה בצדעיה ועגילים ' צרים ומאורכים, עמדה בפתח וסקרה את כולנו. היו לה עיניים גדולות מאוד, מצח בורק ומבטים זוהרים. בני הזוג שהקדימו אותנו קמר. הם היו מוכרים לבעלת הבית. התפלאה לראות אותם. שאלה בארשת תמיהה אם נקבע להם תור להיום. ניעועו ראשם בשלילה. אבל זה דחוף, הסבירו, החלטוו לנסורו. מאמי, אמרה בעלת הבית ונעצה את מבטיה באשה, נורא מצטערת, מאמי, הזוג הזה – היא הצביעה עליוו – הזוג הזה

בסדר, אמר הגבר, אולי נחכה עד שתנמרי איתם... הו, לא! ניענעה בעלת הבית בראשה. עיניה הגדולות לא אובדו מווהרן. היתה בהן מין קלילות, אפילו משובה. מכל מקום, שום רמו לקדרותה של מיסטיקה.

אנחנו יכולים לחכות... ניסה שוב הגבר את מזלו. אדנה יודע שוה אי־אפשר, נגעה בעלת הבית בכתפו נגיעה של ריצוי, אתה יודע שבעוד חצי שעה־שעה השמש תהיה

תמה מדי וזה לא יעבוד. וה לא יעבוד. אני ידעתי שה"וה" שלא יעבוד הוא כדוריהבדולת. עדיין לא ידעתי מדוע. אומרים שבעלתיהבית היא הראשונה בישראל ה"רואה" חווה ועוניד בכדור הבדולת. כך, מכל מקום, מקובל בקרב אלה הנוהים אחריה. היא לא נראתה לנו כמו "מכשפה", לא דמתה לצוענייה. תופעתה ואורה דיבורה לא מסגירים את עיסוקה, שהוא בתחום הדימדומים. שבין האמונות התפלות וההתמכרות הנואשת.

לא פשוט לאתר אותה, להגיע אליה. שמה ומקצועה אינם מופיעים ב"דפי והב". גם בספר הטלפון הרגיל היא אינה מאוזכרת. כמו המראות בכדור־הבדולה – היא קיימת ולא קיימת. ישנה ואיננה. שמה ועובדת קיומה עוברים מפה לאוזן. ניתן להגיע אליה רק בהמלצת מי שכבר היה אצלה. אראפשר להיכנס סתם ככה, מהרחוב. זה לא דוכן בלונה־פארק. את הקליינטים היא מקבלת רק בשעות הבוקר, כשהאור כבר מלא, אבל לפני שהשמש מתחילה לקפות. למחז עוד מעט קט היא

הגעתי אליה עם ידידה מעולם הבידור. מאמינה ללא סיינ באשה הזו ובכדור הבדולת שלה. לפני שחתפרסמתי, היא סיפרה לנו, לקחן אותי אליה. היא פתחה לי כדור. לא ידעה את שמי. לא ידעה את מקצועי. לא ידעה את בעיותי. הסתכלה בכדור ואמרת לי: אני רואה כאן איש נמוך, קרחת, משקפיים. לבוש מאוד אלגנטי. אולי תפגשי אותו בקרוב. אולי יציע לך משהו. אל תחששי ממנו. הוא רציני. ארבעה חודשים אחר כך היתה לי פגישה עם אמרגן שלא הכרתי. הוא תציע לי הצעה מסויימת. אמר לי שיש לי שבוע זמן לתת לו תשובה. הלכתי הביתה. התלבטתי. פתאום נזכרתי שהוא איש גמוך, עם קרחת, מקפיד מאוד בלבושו. הרמתי לו טלפון ואמרתי אוקיי. ומאו התחילה הקרייוה שלי. ומאו אני לא עושה שום צעד רציני בלי

מעולם הקבלה, המיסטיקה. פה ושם תצלום של רב בעל שלה. שעות העבודה קצרות וזרם הפונים גדול. אנשים סגולות. "חאמסות" תלויות על שרשרות. על מדף הספרים במצוקה שכבר ניסו הכל. שוחרי כוחות מיסטיים. מבקשי הקטן כמה ספרי תפילה. לא, היא איננה דתיה. היא נוסעת בשבת, מעשנת בשבת, אבל אוכלת כשר בלבד, צמה ביום "הצליתו" ונופכו לגרופים של כדור הזכוכית. כאלה שבותים הכיפורים, מחלה פניהם של גדולים בתורה, בפרט אלה להיתפס בכל בדל של סיכוי, שבתפשים בודע סבדי אליו לא העוסקים גם בקבלה.

קריאה בקפה ובכן יד, ותקופה ארוכה גם בהורוסקופים. בהרגע הגבצרים מביותם. בו גילתה את כדור הבדולה נטשה בחדוגה את כל השאר. אסטרולוגיה, היא תסביר לנו אחרי־כן, זה מדע. כדור בדולח זה מיסטיקה. למיסטיקה יש קסם רב יותר, כוח רב יותר, אפשרות התעלות גדולה יותר. האתגרים והתוצאות, היא אומרת, מדהימים. בכדור הבדולח אתה לא משרטט, אתה לא עורך חישובים. בכדור הבדולה אתה רואה בברור, ישירות. בכל שבועיים בתשע טוב בשבילך? או צ'או ותשפרי על פצתי התחומים האחרים אתה יכול לראות את העבר, אתה יכול שלום פרופטור. ברוך הבא. איזה מאמי אתהו מתי חזרתו וק לשאול שאלות ולנסות לקבל מענה. הכדור לא פתוח לשאלות. אתמולז השבוע תכל סגור כבר. גם בשבוע הבא. נורא

הוא מראה לך מה שהוא דוצה, יותר נכון כזה שהוא רואה. ותוא עוסק רק בהווה ובעתיד. כך הסבירה לי הרואה בכדור הבדולח, אשה גבותה

גדולת־עיניים, שמעט שיבה זרוקה בצדעיה. לא באתי אליה ל"סיאוס" ממש. אולי תהיה דוגמה קצה כך סוכבו מראש. באתי כדי לראות, להתרשם, להבין. לכתום בבקשה. אבל בלי שם, בלי כתובת. היא לא צריכה פיסום לא רוצה פרסום. טעמיה עמה. הטלפון שאינו חדל מלצלצל מסביו כתלי הדריהעבודה שלה מכוסים בתמונות, ציורים וסמלים הלק ממניעי אי רצונה במרסום. הביקוש גדול מבוה ההסמק מוכתבים" בידי כוחות עליווים. מאסינינ הצליחו להגיע בכל דרך אחרת, שמתפשים קשר עם אדם פעם עסקה בידעונות מסוגים אחרים: פתיחת קלפים, שאבד, עם אחבה שאיכובה. אנשים המוכנים להאמין ביבים

לפון אחרי טלפון. הידעונית שלנו יושבת עם לוח נדול על ברכיה והאפרכסת דחוקה בין גולגלתה לבין כתמה. מדפדפת במהירות בדפי הלוח. בוקד טוג מאמיו איך את מרגישהו יופיו יום המישו בעוד

מצטערת. יש להץ. אולי בנלל החגים. (אחרי־כן תסביר

מהפחור הזה, לקוח ותיק, הוא אקדמאי ידוע בתחומו.

שוקק במדעים מאנד מדוייקים. אבל עיסוק לחוד ואמונה

צילצול נוסף. שלום. מדברת. מה שמך, אמרותו אה, כן, אני

וכת בטח ווכרת. הכת בסדרו איזה מאמי שליו אני נורא

תבואו, תבואו. ביום שני בעוד שלושה שבועות מתאים

לנמז הצילצול הבא שייך, כפי שיסבירו לנו אחרייבן, לאיש

מקים כן, בין הלקורנות ישנם יבואנים ועורברידין וסוחרים.

שלפון מנותק. על הדלת החיצונית מוחלף השלט: לא

לופית, לא לצלצל. הידעונית שלנו מציאה מהארון קופסה.

שולפת מתוכה את כדור הבדולח. די מאכוב. לא גדול, לא

משם פורסת על השולחן שתי מפות. אחת שחורה רהצבע

תה מוכל את המוות, את נילגול הנשמות") ואחת אדומה

הצבת הזה מסבל את האש הבדולה, את האנרגיה"). את כדור

מבולח היא מציבה על כן מתכת מוזהב בעל שלוש וגליים.

ועקב".) אברות שלושה האבותו אברהם, יצחק ויעקב".)

ומקרם מקבל הלקוח את ה"סתורה".

לתר. או כמה שתוא מוקסם מעולם המיסטיקה, הפרופסור

בפעם אתרת, כשבאמת תרצה, כשתהיה יותר רילקס.

הרעות. אולי במצבו של המדיום. לפעמים הכדור עובד חמש דקות. לפעמים עשרים דקות. לפני שהוא מפסיק לפעול אני מקבלת סימנים. מתחילה שוב פעם לפהק, ואז יוצאת לאט לאט מהטראנס. והתמונות שבכדור נעלמות.

שקשור עם סין.

מחזיקה את שני הקלפים בידיה. עיניה עצומות. היא מתפללת. מה מתם, כך היא אומרת, לא יעשו אף צעד מכריע מבלי מומור לדוד. חוזרת עליו שבע פעמים. הופפהו היא מתח לריונקן בבדור הבדולה שלה. הגם שלא בכל המקרים מתרצה לפהק. פיהוק ועוד פיהוק. זהו זה. הטראוס התחיל. היא מחולה לואות צבעים בכדור. הצבעים נהפכים לתמונות. היא מחולה לואות צבעים בכדור. הצבעים לתמונות היא העתיד. הגם שלא משד התשובות חד־משמעיות. אין מקום לדאנה. ברוב מתארת את מראה עיניה. הקליינט עצמו, מה לעשות, לא רואה כלום. רק כדור זכוכית. התמונות שהיא רואה – לדבריה – ברורות, ריאליות מאוד, בלי נופך של מיסטיקה. זה יכול להיות מטוס בואינג מסוע של מזוודות. שוטרת בכיקורת הגבולות. ועבדכם שם. לצדו אשה נחמדה. כן, רואים בהיר מאוד שאחה נוסע בקרוב לתוץ־לארץ. אולי בעוד שבועיים־שלושה (היא רואה מספרים בשולי תתמונה). אתה תיטע יחד עם אשה

אשה מאוד נחמדה. אולי הכי נחמדה שהכרתי. אשתי החוקית.

והיא ממשיכה להסביר לנו את תהליך ה"עבודה": ראשית, 🌱 🦪 בי בי בי אני חייבת להיות נקייה. כלומר, שאין לי מחזור. ימי הווסת שלי הם ימי התופשה שלי. אם מדובר בלקוחה, גם היא חייבת להיות נקייה. הלאה. אני פותחת את הסיאנס בתפילה. קטע מספר תהילים. אחר כך, ביד ימין וביד שמאל אני מחזיקה קלפים עם פסוקים מסויימים. יד ימין זה ההגיון. יד שמאל זה בתפילה. קטע הרגש. אני עובדת רק בשעות הבוקר. שמש חזקה מדי לא טובת. חוץ מזה אני צריכה הרבה כוח ורעונות, הרבה ריכוז. וזה קיים בבוקר. אחרי השקיעה אני לא עובדת. כי הלילה מלא רוחות רעות. אור היום חורך את הרוחות הרעות, מקטין את השפעתן, ואז התמונות בכדור הבדולה ברורות ומדוי שמאל אני מחזיקה קלפים

ני חוזרת על התפילה שבע פעמים. ואו תוקפים אותי ביהוקים. שלא תעלב מזה. זה לא פיהוקים של עייפות או שיעמום. זו תופעה שמלווה את הכניסה שלי לטראנס. ואז אני מתחילה לראות את התמונות בכדור. כֿן, בצבעים. בדיוק כמו בקולנוע, או בטלוויזיה. לא סמלים. תמונות ברורות, ריאליסטיות לגמרי. של מקומות, אנשים וחפצים. כאילו הכניסו קסטה של וידאו לכדור הזה. ואת מה שאני רואה אני מקשרת עם השאלות של הקליינט. אם הקליינט שיושב מולי לא מאמין, בא מראש עם דעה קדומה שיש כאן בלוף, כדור הבדולח יישאר ריק, לא יראת תמונות. ואו אני אומרת לקליינט – חביבי, אני רואה שאתה לא כל כך מאמין, או שאתה מאוד מתוח. או תלך עכשיו, תבוא

לא, אין לי שליטה על סדר התמונות וגם לא על הזמן בו הכדור פועל. לא יודעת במה זה תלוי. אולי בכמות הרוחות

למעריציה של הרואה בכדור שמע סיפורים ו"הוכחות" על אמינותה. אחת מספרת שהיא חזתה את פרוץ מלחמת של"ג. אתרת מספרת על אמו של חייל נעדר שכאן – בחדר הזה, מול הבדור הזה – קיבלה את הכשורה שבנה חי ואפילו תיאור מפורט איך הוא נראה ומה הוא לובש; כעבור זמן קצר הגיע, באמצעות הצלב־האדום, חצלום של הבן שתאם במדוייק את ה"תצלום" של כדור הבדולח. והסיפור על אותו איש עסקים שישב כאן והכדור הראה תמונות נוף סיניות, או יפניות: ואז היא אמרה לו אני רואה נסיעה קרובה למזרח־הרחוק; והוא אמר - לה שאין-לו שום עסקים באיזור ההוא; והיא אמרה לו שהכדור מראה; ואחרי ארבעה חודשים הוא מטלפן אליה ואומר: אני רוצה שתדעי שקיבלתי הצעה מאוד רצינית לעסק

אלה "סיפורים" חיוביים. אבל מה קורה כאשר הכדור שלה מראה אסונות, מחלות קשות, מוותו האם גם או היא מדווחת לקליינט בדיוק מה שהיא רואה ותווה:

לא, לאו אני לא מספרת במקרה זה את כל האמת. אבל אני מזהירה. אני מכינה. אני מייעצת, למשל, לגשת מיד לרופא, אם אני רואה מחלה קשה. אני אומרת שצמוייה תקופה קשה. אני אומרת את האמת, אבל לא את כל האמת.

אוקיי. עכשיו שיהיה שקט. הסיאנס מתחיל. האשה נתמדה ויהיה לכם טוב ביחד.

מדהים. אני באמת נוסע בעוד כשבועיים. באמת בחברת אן תהיו לי בריאים ולהתראות אחרי החגים.

את הרוחות הרעות, מקטין את השפעתן, ואז התמונוח ומדוייקות

מסויימים. יד

יד שמאל זה

עובדת רק

ימין זה ההגיון.

בשעות הבוקר.

מדי לא טובה.

אחרי השקיעה

אני לא עובדת.

כי הלילה מלא

רוחות רעות.

אור היום חורך

23 ਮਾਰਦਗੋਹ

John College





את מוכנה נמשית להכנס לחרטתקת שבון. ־איונית, המטנות, ביקורות שאולי יעליבו אותך?

כרגע אני ישנה טוב בלילה. ראשית אני מקווה

איך הדורים קיבלו את זה, שאת חולכת לחיות

בראש סולם העדיפויות שלי".

בבית־הספר כבר מתחילים ללחוש בקול רם, שבמסררונות מסתובכת לה כוככת. מייקי מנסה התחילו לשאול שאלות 'מתי יוצא האלכום' ודברים כאלו. אפילו מורות פתאום אומרות לי בחיוך, 'שמענו שאת שרה'. כשייצא הדיג'יי הראשון יהיה לי יותר מה

את מרגישה שהתבגרת מאז שהתחיל כל

הווורים פוחדים:

לא, לא, היא לא רוצה לחיות ומרת'. היא לא רוצה או עם החברה של את שלי, שהם יותר גרולים ממני. רק היא. שאני אאבר את הטרטיות אבל אני עקשנית".

שהכיקורות תהיינה טובות. האמת שעכרתי שמונה חורשים של שטיפת מוח. דיברתי הרבה עם ההורים ואני יודעת לקראת מה אני הולכת. יכול להיות שוה יטריד אותי אבל כל אחד בוחר את מה שהוא רוצה. גם ספר, לפעמים נכנס לו מישהו למספרה ומכלכל לו את

גיל בטוח ישחק כאן תפקיר ומייקי יודעת את (-וה. לא כל יום ילדה כת 16 מוציאה אלכום. עולם הפופ טעון עכשיו בנערות מחוייכות שצצות כרחבי העולם. טיפאני, דכי גיבסון נערות חביבות ומתוקות. בועות סכון זמניות שמגלגלות מיליונים ואחריכך יוקינו באלמוניות מכהילה. מייקי מקווה שהיא לא תהיה על אותו פס יצור. "אני מאוד מקווה שלא ישוו אותי לדבי גיבטוו או לטיפאני. אולי אנחנו קרובות בגיל אבל לא כתוצר. אני לא רוצה שגירו עלי כמו עליהן שמרובר במשהו תאלף. אני יודעת שזה גימיק אבל אני נשמעת בשלה ומבוגרת יותר. אני לא מצטערת שהתחלתי עכשיו.

"אבא שלי נורא התלהב. כשהיינו באולפן הוא נורא התרגש. עישן המת ויצא כל כמה דקות החוצה. אמא שלי תמכה כל הזמן. מגיל קטן רציתי להיות ומרת וידעו שאני מספיק משוגעת על מוסיקה ושוה

נחזור שוב לעניין הסרטיות. את רק בת בתגים. אף פעם זה לא כא על חשבון לימודים. הקסרתי שש-עשרה ועכשיו יתחילו לצלם, לכתוב עליך בעניין הות", היא אומרת אבל היא ויתרה למשל על במדורי רבילות, יכנכו לך לחיים. את לא מודדת? תיי חברה. בלילות שבת, כשהחברות היו תראה, לא שרדתי בנק, אני לא יודעת. קשה לי במסיבות, היא שרה באולפן קר ואטום.

אני מוכנה, כי זה מה שאני רוצה".

Bigeaia 28

להפחיר אותי, לא חשבתי על זה כל־כך".

למה לחכות? יש לצעירים הרבה מה לומר".

זמרת בגיל כה צעיר?

10

להנמיך פרופיל. "אני שומרת על זה בשקט. כעת להגיר", היא מצהירה כמו פוליטיקאי מנוסה.

"מאוד. יותר מכחינה רגשית. לפני שהתחלמי בפיתוח קול הייתי תינוקת מבחינה סנימית. פיתוח קול מלמד אותך להתייחס לדכרים בצורה יותר רצינית. אתה עוסק בסולמות. פעם הכאתי חברה שלי וכשהיא שמעה איך אני עושה סולמות היא צחקה. וזה טבעי אבל אותי זה מכנים לרצינות. אחר־כך כאו האולפן והבגרות הנפשית שזה מביא איתו. אתה שר שיר של שלוש רקות במשך שכע שעות רצופות. למרות שהיה לי קשת אני רציתי עוד ועור עד שהתוצאה היתה

מייקי יש הרבה כת רצון. באולפן, כשהיתה מגיע לסף שבירה, סיפרה לכולם בדיחות. שוכרת את הרצינות, את מתת העכורה. "זו היתה צורת הביטוי שלי, לולא הבריחות הייתי מתחילה לצרוח. יום אחר אמא שלי ניגשה ואמרה לי מיכל היום כלי בריחות'. כאותו יום הייתי עצבנית, אחרים רוצים רק לצאת מהאולפן אני אהכתי להיות זרקתי מלים לעבר שאול. אחרי שעתיים אמא ראתה שם". שאני עצבנית ואמרה 'או קיי תחזרי לבריחות'. חוש החמור הציל אותי. הייתי פקעת עצבים. זה היה מאור יום שישי. יתר עם אמא ואכא. "זה לא היה קל. הייתי

וכתבת רכילות שאלה אותי מה אני רוצה להיות חדשים. אבל אני יוצאת. השנה אני מחוירה לעצמי את המעצבנים. כשהיא מסיימת את השיר, היא ממתובבת בשאודיה גדולה. אמרתי זמרת. אמא התחילה לצעיק, החוב. זה לאט מאון, אני יוצאת עם חברה ישנים מסתכלת עליך בנטחון. מאמינה בקול שסבון כז. ולא

שבו הורים דוחפים, את הילדה אל מרכז הבמה – בדגוריוני, הוא חבר אמיתי שלי. מי שלא, סימן שלא וריקי גל. וגם זה לא מעט.

(המשך מהעמוד הקודם)

ואתר־כך כא מוער הפרעון – נכי, היסטריה. לפעמים לא החזיר לי צלצול. עכשיו כשהוא שמע על האלפט המשבר עמוק יותר. מייקי יוצאת לקרב, והיא מוכנה. פתאום הוא מתקשר. זה לא מקובל עלי. אני יודעה לפחות נפשית. הראיה שלה מאור ברורה. לפעמים להעמיר אנשים כמקום". אפילו מציאותית עד כדי תמהון. הנה למשל הסבר נוסף למה קריירה עכשיו ולא לאחר הצבא. "אני לומדת כמגמה מזרחנית. זה דבר נחוץ לצה"ל אך בשבילי זה בזבוז של שנתיים. אני מעריפה להופיע בחברה, ישבה וצחקה. שאול בן אמיתי שאל אותה לפה

תה ורכש. אבל היא אוהבת את האולפן. נזכרת כאותם

ימים כמו כחופשה נפלאה כתו"ל. ומבחינתה עריף

אני נורא רוצה להיות קיית בוש

הישראלית. אהבתי את הקטעים

המופרעים שלה, שאחריהם אתה

הולך לשרותים להקיא"

רולי נמצאים במרתף. חיינו נכנסים בצהריים ויוצאים

בלילה. אמא ישבה שם שעות על גכי שעות. אבא היה

צוחק המון. היה עושה לי פרצופים. הוא כמוני אוהב

לצחוק. הייתי חוזרת הביתה סחוטה. אתריכך הייתי

ישנה המון, נרדמת אפילו לארכע עשרה שעות. מה גם

שעשיתי כאותה תקופה בגרות ככמה מקצועות, וחוץ

מזה שיעורים ובית־ספר. זה היה קשה, אבל כל תומן

אמרתי להורים שלא יפחרו. ירעתי איך לפרק את

העומס. הייתי מביאה תרמוס עם תה ודבש. כל פעם

שחקול לא היה מעולה הייתי שותה ממנו ואו זה היה

מסחדר. אני מתגעגעת לאולפן משהו פחד. אני אומרת

לעצמי איפה הימים שנהנתי מכל רגע. כזמן שומרים

את המסע לתל־אביב היא היתה מתחילה בצהרי

מסיימת בית־ספר והולכת לאולפן או שהייתי מקליטה

האמת שזה השאיר לי את החברים האמיתיים. מי

יכל שישיישבת הייתי מתחת לארמה כי אולפני

אולפן על טיול בארה"ב.

בלהקה צכאית ולצכור ניסיון של שנתיים. האמת עיתונאים. אני יודעת מה אני רוצה". שההורים הסכימו לפיתות קול אבל כשזה התחיל ללכת לכיוון של תקליט הם היססו, אבל השקיעו כסף". השנה האחרונה היתה קשה. מכחינה פיסית. ילדה בת 16 שעוברת באולפן, שרה שעות. אפילו לאמנים משושפשפים זה לא קל. הם מעבירים את השעות בסיגריות, אלכוהול. למייקי היה מקסימום תרמום של

מוציאה אלכום. לא הלכתי עם שלט על המצח שכל

אלבום' ואחר־כך זה נופל. זה לא מצב מעולה". תוורים לקיית בוש. מייקי מדברת עליה כעל מקור השפעה. עכשיו היא יושבת כבית ושומעת כל צליל של כוש. ההורים ככר כמעט משתגעים. "אני מאוד אוהבת אותה. נורא רוצה להיות קיית בוס הישראלית. האמת שלפני שפגשתי את שאול אובתי את הקטעים המופרעים שלה, כאלה שאתה הולך לשרותים להקיא. אמא שלי השתבעה וצעקה שהראש שלה נשבר. יכולתי לשים שיר אחד כל היום. למשל את 'תולם צבאות'. עכשיו אבי מקשיכה לה המון ומנגנת על הפטנתר שירים שלה. ואחרי זה כאה שייניד אוקונור. יש כיניהן דימיון גדול. אותו שימוש מוני בקול. אני גם אוהבת את החומר החדש של לחקת

איוה אמנים ישראלים את אודבתו אוהבת. לא הכל. יש לה גם דכרים משעממים". עטרית חווה?

את אלכום הככורה שלה היא מגדירה כאלכום של

מייקי טחבה אחריה את ההורים. אין זה המקרה שנשאר איתי לאורך כל הדרך", היא אומרת בטון זה בטוח. אבל אולי בעתיד תוכל להניהק בין ריפה

סיפורים ששומעים על המתרחש בפסטיוואלי זמר של היה חבר. היום אני יודעת איפוז אני עומדת עם הסים ילדים. ילדים שמגשימים חלומות אבודים של ההודים למשל לפני שבתיים ניסיתי להתחיל עם מישום הוצ

יש לך בטחון עצמי כן. דבר ראשון שבאתי לפגישה בחבות התקליטים אן.אם.סי, אז שרון דרי, מנהלת השיווק היא צוחקת. היא אמרה לו, שלי לא תהיה בעיה עם

ואם יכתבו עלייך דברים לא מובים, תבכיז

א. אני לא מאלה שבוכים. ברוך שאני אפגע ווה טבעי אבל אני אפגע יותר צם חבר או חברה לא ירברו איתי ויניוו שהפכתי לסנובית מאז התקלים, אני לא

רוצה שזה יקרה. עוברה ששמרתי כבטן את זה קאני וייסמן מוציאה תקליט'. חברה שלי אמרה לי, "מה את שותקת, אני כמקומך הייתי כבר מזמן צועקת שיש לי אלכום. אבל האמת שלא הייתי כטותה גם שזה ייצא, או חיכיתי. כי זה לא נעים להגיד 'תראו אני מוציאה

'משינה. ריטה. מאוד אהבת את החומר מהאלנום הראשון שלה. לרעתי היא עשתה דברים כלי לרעת מה היא עושה. זה יצא לה מאוד וולגארי. היא מבחינתי ברמה אחת מעל כולן. גם כמה דברים של ריקי גל אני

"לא אוהבת אותה. עם כל הכבוד, נה לא הסנוח שלי. יותר מדי עממי וארץ־ישראלי. ירדנה ארזי עולה לי על עצבים. כל שנה כאה עם שני שירים. אדם החומר האחרון שוב, אבל לא אותבת את הצורה שהוא שר. אין לי פוסטרים שלו וגם לא יהיו".

חוץ ממוסיקה היא אוהבת תיאטרון. היתה כחוג תיאטרון של אריה יאם. "אני תושבת שהכל הולך יתר, שירה, משחק ותנועה. אני משחקת באולפן. הייבת לשתק. זה מוציא ממני דכרים. אני גם אודבת סלוויויה כל רגע פנוי אני שם. יכולה לשבת יום שלם מול הטלוויזיה. אוהבת בעיקר סרטים מוסיקליים: נריו, סיפור הפרברים. ילדה משוגעת לא"ז

שירים יפים. לא אלכום רוק. בשמיעה ראשונה הוא נשמע כבד. כבד מדי על ילדה. היא רחוקה מאוד ממוטיקת פום כייפית ואפילו מרוק. קהל היעד שלה לא יהיה ילדים ואפילו לא המשולש הצפון חל־אביבי ספק אם זה האלבום הזה יהפוך אותה לספאר. אבל כאן.אם.סי הותימו אותה על תמישה אלבומים. יש להם

באלבום הבא, היא מבטיחה, יהיו שירים שהלחינה. להאמין... לא יורעת. ברור שזה יציק לי... לא יודעת. "זה גיל קובע כי עכשיו נרקמים הרומנים היא שרה באנגלית. טקסטים שלה. לפני שאנחנו הראשונים ומי ייצא עם מי. זה לא היה לי חסר באותה יוודים חזרה תל־אביבה, היא מתיישבת ליך הפסנתר תקופה, אבל אחר כך הרגשתי הסרון. השנה אני מעבירה יד ארוכה בין השערות, ויוצאת לדדך. על "אמא נורא פוחדת. פעם ישבגו בתצוגת אוסבה מרגישה את התוצאות בעניין הזה. אין לי חברים חזק. האמא יושבת ממול. גם, שני כלבי הפוול

לא שווים יותר.

הכוחות הכלכליים בעולם, אחי, השתנן. המחצבים כבר לא מה שהיו. אז יש באיזו ארץ מרכצי כדיל, אז מה זה שווה בעולם שעיקר צריבתו היא קומפאקט־דיסקים ושעונים מצויירים – תשמישי הקרושה החרשים שכניגור לתשמישי הקרושה העתיקים – שווים הרבה

משהו:

יותר מ־10 נקודות כלבד. איילכד ובהתאם למדיניות מדור זה לתקו תמיר מה שכולם חושכים שהוא בסרר גמור. הייתי רוצה לראות אטלם כלכלי חדש של העולם, שבו יפסיקו לסמן לי מיכרות מלח או מטעי קקאו, ויציינו את המשאבים הכלכליים

החשובים באמה: אבנים לשיפשוף ג'ינס, קולה, נעלי ספורט

לאוזניות, כדור טניס, המכורגרים, מגלשות מים, דו"חות חניה, דיסנילנרים, צבע מטאלי, קונצרטי רוק למען מסכני העולם, שרות תעופה, ספינות אהבה, ליטוגרפיות, קונרומים, פסטיוואלי תיאטרון, מזון דיאטטי, טפשוּת, בואו לא נשכח טפשות, זה ענף כלכלי אדיר שרכים חיים ממנו בעושר באיזורי העולם בהם הטפשות מופקת בצורה משוכחת, ואל תחפשו רחוק באטלס. הלאה. לגו, קוקאין, אריחי קרמיקה, הימורים, רעפים, טקי, ויסקי, טרטי קולנוע, גופות ללימור

חמישים שנה מלאו לוועידת השלום במינכן. כרגיל, אנחנו

מפגרים אחרי העולם הגדול, ורק עכשיו נוכרים לעשות אותו

אנאטומיה, קארנאוואל, כודי מאסאג'. וישראלו בשטח הזעיר של מפת ישראל יהיה מצוייר הרבר שהוא הכסיס לחוסננו הכלכלי (חוץ מטפשות): קפיץ – שיסמל את המכשיר להוצאת שערות מן הרגליים. רק נמציא מכשיר להוצאת



- שלום, אני מבקש לקנות שם מפורסם. רוצה עוד, מחר יש לנו משלוח של חלוקי משי

- מה בדיוקי

- נבקשה.

אוצרות עולם

שאני תצה, ילר מפונק והרוס.

המשחק הזה לא שווה יותר.

המראה לך לדקר.

כשהייתי בכתה ו' הסתובב בארץ משחק

שחציא את נשמתי. קראו לו אוצרות עולם.

נאוי קבלתי אותו כמו שתמיד אני מקבל מה

לוח המשחק היה מפת העולם ועליה מסומנים

שצחתיו. ישראל היתה כובל. שווה 10 נקודות

מבר, ועל הקלף שלה כתובים המחצבים הבאים:

שש, תשמישי קדושה. בימים ההם היכרתי את

צירקוצק, ואת דקר, כי דפיקה במשחק היתה

נכל אטלס יש מפות כלכליות של העולם.

אלה הן מפות שמצויירים עליהן כבשים

מתלתלות, שיבולים, פולי קפה, פרות, שני

מישים כסמל לתעשיה כבודה, מגדל קידוח

-פידה שלושים ותשע ארבעים. - מז מידה ארבעים: וצולצה, סוודר, נעליים:

לא חשוב, העיקר שהשם יופיע בגדול, ומדכם ברוד. יש לנו עכשיו סייל של הולצות, עם שם

תפור מעל לכים. לא מעל לכים זה קטן, אני רוצה בנדול. ולא מוריד את זה תורשיים איזה שם איזה גודלו אני לא מחמש מציאות.

יש שם ענקי על מעיל גשם שנשאר - אפשר למרדון

או. זה יושב עלי יופי, זה נהדר. אתם אצלי אני אוהב לקנות טוב. אני קונה שם אחר וקום ציקים: לוקחים, תרשום את הכתובת. אם אתה

רמויי עור עם שם מודפס לאורך מלמעלה ער

- בחייכם: אין לכם היום? - לא, תכוא מחר

- מחר אני באילת, בשכיל זה באתי לקנות אני מתכוון להרביק שם הופעה. – לארוז לךי - לא אני נשאר ככה. אני נוסע ככה לאילת,

לא רוהה בשמש, נכוו? - לא, זו סחורה מצויינת. בשמש של אילת

אולי הצבע של המעיל ירהה, אכל חשם -לעולם לא. ראללה אני מבסוט. אני מבסוט. ככה זה

בגדול, ולא הרכה קטנים.

שכר הבכירים

חברי הכנטת הורעועו באמת מו הרעיוו מגניבו משרירו מרציחו איוו הרשמה שיגעון: זה - להעלות את שכרם בכת־אתת בעשרות אוווים. הועזוע הקיף את כל קצוות הקשת הסוליטית. וכולם מיחרו לוותר בפרחסיה, ולא נחו ולא שקטו ער שהתקבל חוק יסוד: לעולם לא יעלו את שבר חברי הכנסת למני הבחירות. תמיד רס



יוחלום האתריקני

כאשר נחת רוני שריג בניריורק הוא אמר: באתי לכבוש את אמריקה. לא תמיד היה הכל ורור, אבל תמיד היתה תקווה. ואז בא אותו לילה נורא כשחמישה נערים יצאו למסע דמים. אפילו גיו־יורק למודת הפשעים וחסרת הרחמים, הקוברת את חלליה בחלקות בנות שלוש שורות במדורי הכרוניקה הפלילית, הזדעזעה מהפשע החייתי בגד אב, אם וילדיהם. זה לא היה רק רצח. לא רק אונס. לא רק התעללות. לא רק שוד. זה היה ניתוץ מודע של קן מאושר. טובה שריג: "הם גזלו לי את בעלי. הם הרסו לי את החיים. הם צריכים למות".

מאת רן דגוני (ניו־יורק) ואביבה לורי

ל שער הזכובית בפתח מגדל המגורים ,C7 בסטארט־ המציאות האמריקנית,להערכת אחרים. אדם טוב־לב, אב מסור סיטי, ברוקלין, מכשרת מודעה, שכל המגעולים כדלי עד שגעון, לדעת הכל. תות הקרמיות והאחוריות הוחלפו. הדיירים מתכקשים לקבל מפתחות חרשים במשרד ההנהלה. למעלה, על מתת. אני בכלל לא קולמת מה קרה, לא מאמינה שזה קשור דלת דירה בקומה ה־11, נקצהו של מסררון ארוך, כתב מישהו אלי, למשפחה שלי, לרוני שלנו", אומרת ז'קלין קישון, אחותו בכתב־יד מעוגל, בעברית: כשנכנסים לא אומרים שלום: של רוני (אדרון) שריג. כשיוצאים, אומרים המקום ינחם אתכם בתוך אבלי ירושלים׳.

לרגלי המגדל, כמרכז הקניות הקטן הגובל בפנטילווניה־אווניו, אפשר למצוא פלאפל אוסם ושוקולד עלית במרכול וולרבאום. לא הרחק, עושה עסקים משגשגים יושכת מעוותת, מכונסת בעצמה. "רוני היה כל־כך טוב אלי", חנות הירקות "רמת־גן". מודעות בעברית נפוצות כאן כמו היא אומרת, "אחרי שחליתי, תמיד עזר לי". ז'קלין יושבת על מורעות באנגלית, אולי יותר. בהשוואה לישראלים, השתורים הריצפה, לבושה בכגדים שחורים, מעשנת ובוכה, בוכה פה במיעוט. זו בתיים של ברוקלין, תרגום עכרי בגוף החלום ומעשנת.

> כמה עשרות קילומטרים מצפון לסטארטיטיטי, נאזור תעשייתי נירת בכרונקס, התנפץ בשכוע שעבר החלום האמריקני של משפחת חיורר רוני שריג בן 43, בעל דירה בבניין כמה שעות לאחר שנמצא מוטל מת על הגה מוניתו, ברחוב זרוע מורקי סמים, אור ליום ג', נפלו אשתו טובה, כת 40, ובתו אכיסל, בת 16, קורכן למעשי אונס והתעללות מינית קשה אחרת נוסח התפון המכני. ביתן לא היה מבצרו. הרוצחים היו האנסים – והאונס היה הפרק הפחות נורא במסכת היסורים של האם והבת, שנמשכה יותר משלוש שעות, בחררים נפרדים בדירתן, לעיני שירלי הקטנה כת 3.

בתום ההתעללות השחיתו הרוצחים את הדירה ולקתו את כל הכסף ותפצי הערך. בנם כן 13 לא היה אותה שעה כבית וחייו ניצלו. כל אותה עת לא ידעו האם וכתה שאב המשפחה אינו בין התיים. כמה ימים אחריכה הושסה גופתו של רוני לארץ, לקבורה בבית העלמין בחולון.

. אפילו ניו־יורק למודת הפשעים, שקוברת את חלליה בחלקות בנות שלוש שורות במדורי הכרוניקה הפלילית. הזרעזעה מחייתיות הפשע. הוא עודר פחרים קמאיים. זה לא תא משפחתי, שניטלו ממנו אמצעי המיגון הבסיסיים. האכ נטבות. המפתחות שנחמסו ממנו, בעודו גוסס, פיצפצו את אשליית הבטחון היחסי שמעניק בית דירות לדייריו. עיתונים ותחבות טלוויזיה דיווחו בשקיקה על מסריה, מקל של מטאטא, מסלסל שיער, שנתחבו לגופן של האשה והבת. היה מי שאמר. שזו ההוכחה המושלמת שטבע הארם רע מנעוריו. חמטרה הראשונית היתה, אולי, שוד, כפי שטוענת המשטרה, אכל הכתובת על הקיד היתה דחף לחשמיל, שאינו יכול לגבוע אלא ממשטמה גרולה.

התמיהה היא, שרוני שריג לא היה יכול לעורר משטמה שתחולל השתוללות זעם כזו. הוא הית שלימול, לדעת אחרים ממכריו. נאיני, פועד גיפו. 'אסטרונאוט' שהתקשת לעכל את

"אני רואה את הכל עובר לי מול העיניים כמו בסרט

בהרצליה, כביתה של ו'קלין, יושבות שבעה שלוש נשים. שלוש נשים לא חוקות. אמתר שריג האם, אשה קטנה, אלמנה, יושכת קפואה. לילי האתות הככורה חולה בטרשת נסוצה.

לרגע גדמה שרווקא אמו של רוני היא החזקה מכולן. היא יושבת שם, על המזרן, ברגליים מקופלות. העיניים יכשות. עכשיו אינה כוכה, אך לפני כן ככתה ארבעה ימים וארבעה לילות. עכשיו היא כאילו אינה בטוחה היכן בריוק היא

אמא שלו אומרת שבניגוד למה שחשבו הרוצחים, הוא ככלל לא עשת כסף. הוא ררף אחרי ההצלחה. אך ההצלחה לא ררפה אחראו. רוני למד באליאנס כנוהיצרק, ואחריכך כתיכון פרטי ברחוב מונטיפיורי. כצבא היה בתיל אוויר, אתרי השיחרור ניסה כל מיני עכורות ולא כליכך הלך לו. הוא וטוכה ושני הילדים אביטל ואסף גרו בכתיים.

כאַמריקה גרו בברוקלין. בבניין רב קומות המאוכלס בישראלים רבים. ההתחלה היתה קשה. רוני פתח מסערה קטנה. שניים מהרוצחים עבדו במסעדה. ויקלין, שחיה שם תקופה מסוימה, מספרת: "ראש הכנופיה הואת, ויקטור, עבר אצל אתי. אתי היה בתור טוב, ניסה לעזור למי שרק ביסש. כל ישראלי שהגיע לניו־יורק, אתי הרריך אותו. לכחור הזה ויקטור היתה אמא תולה ואחי היה נותו לו כסף כשבילה. כזה לב טוב היה לו. אחרי כמה זמן הם החליטו לסגור את סעדה. אתי הפך לקבלן שיפוצים ונהג מונית. היתה לו לימוזינה, לינקולן. הוא לא היה האפר, עבר בתחנת מוניות

ו'קלין מציתה עוד סיגריה שוב וולגות רמעות מעיניה. "אני קצת בעננים", היא כאילו מצטרקת. "אני לא רואגת לעצמי, כל הומן רק הושבת על אמא שלי. איך היא מעבור את

רוני שריג כליכך רצה להיות אמריקני, ניסה ולא הצליח. במשרדה של עורכת הדיין הישראלית רקפת כרמון, בקווינס, כינותו איוב: שריג היח לעוח קבוע. לצרות היתה נכיה להידבק אליו. הוא היה מתנער מצרה אחת וחוזר למשרד עם צרה אחרת. "היו לו 30 שלילות רישיון", סיפרה השבוע עו"ד כרמון, המלאך המושיע של ישראלים רבים שנשרטו מחיכוך: (וומשך בעמוד תבא)

"רוני שריג לא הביז שהוא עושה דברים מסוכנים. חשב שהוא עדיין נמצא בישראל. למשל נהג לפתוח בשיחות עם זרים ברחוב".

קינת אם

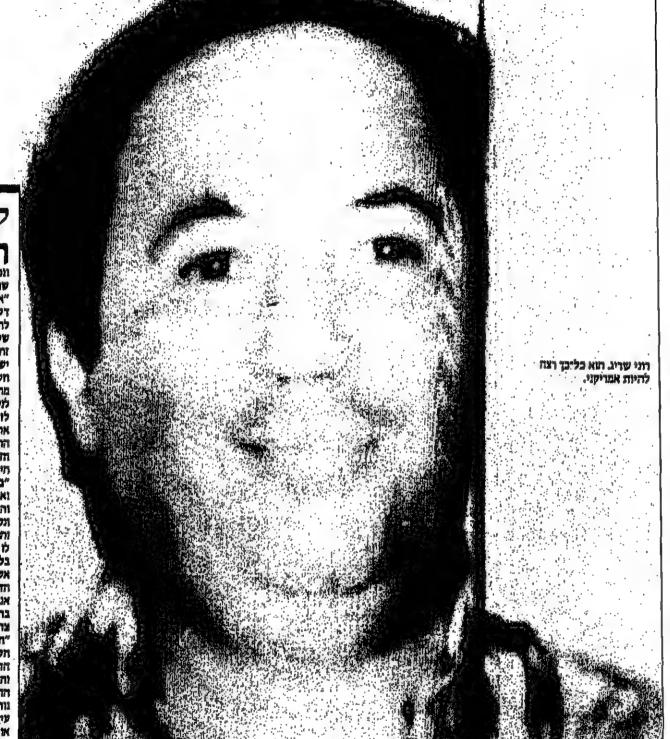
אם אטחר שריג בת 13 טומנה ראשת בידית. ווכדתה ורק אחריכך סיפרו לה על בוה. "הראו מה שהם עשו למשפחה שלי", היא מקווות ומשחתקת. "אין לי יותך כודו לדבר על רוני", היא אומרת לאחר דקות ארוכות. "בדיוק עכשיו התחיל לפרוח, להסתדר קצה בחיים. הילדים הנדולים למדו. לפני שלוש שנים נולדה שירלי. ילדה מקסימה ועכשיו כל

יש לה עוד בן, משה, אחיו הצעיר של רוני. מהנדס חשמל, גר בברקלי קליפווניה, נשוי לאמריקנית. היא מתנורות אצלו וכאוז לארץ לקבור את בנה. משח בא לנין־יורק, עוור לאלמנה ולילדים. היא נאנחת. שבת לוכרונות חנוראים. "תיכונתי לבוא לארץ לבקר את אחותי בחיפה". ותיא שוב משתתקת. "פתאום התסשר אלי שכן של רוני מניו־יורק ואמר לי שרוני לא חזר הביתח כל הלילה. טשתי מיד לניו־יורק. חבן שלי

"באותו לילה נכנסו כמה פורטוריקנים למוניה שלו ואיימו עליו שיתן להם את מכסף שלו. רוני התוגד והם היסלו אותו. לקחו את המפתחות של הכיח ונסעו לשם. רוני חכיר אותם וכעבר באו אליו חביתה ותם ידעו איפה זה. חיוד לו בית יפה והם חשבו שיש לו הרבה כסף. אשתו והילדים ישנו. זה חיוו בשתיים בלילה. תולת חיתה נעולה, אבל בלי השושרת, כי אשתו ידעה שחוא צריך לחזור. הם פשוט פתחו את חדלת עם המפתח ווכנסו, כאילו שזה הבית שלחם. אני רק חושבת על חילדה חקשות שחפסו אותה ברגליים וזרקו על מריצפה. היא כל מומן גכתה והם THINK BUTTON WITH

"חכל היה חמך. הם ניערו את כל הבית. אפילו את חשפרים של הילדים. מתעללו, לקחו את כל התכשיטים, את הרכוש, ששת אלפים דולר, והפתלקו. ובכל חבניין חודול הזה, שגרים כן כליכר הרבה ישראלים, אף אחד לא שמע שום דכר. וה היה וורא. בכיתי כל חלילה. מה זה בכיחיו לא עצמתי עין. אני לא יכולה לקלוט שהבן שלי מת. למה חרגו

אותוז על מהז "אחריבן לא ישנתי ארבעה ימים ולילות עד שהגעתי לכאן, כדי לחטים את הגופה לארץ עשו חישראלים בנין־יורק מנביה, בי לעובה לא נשאר כסף. כל חחנות העלוויזיה שם דיווחו על הרצה. המובע אמר ששלושים שנה הוא לא ראה מקרה כליכך מזעזע. אני כבר לא מסוגלת יוחר. מראש שלי מתפוצק בבית חקברות לא הבנתי בכלל שאני נמצאת כארץ, בלוויה של הבן שלי".



(חמשך מחעמוד הקודם)

עם התוק האמריקני."ניסיתי להוריד אותו מההגה. אר הוא המשיך להסתכך. לא אתת, כמה דקות לאחר שיצא מבית־משפט, כתום דיון על עכירת תנועה. עצרוהו שוטרים על עבירת תנועה אחרת. היתה לו יכולת יוצאת רופן למשוך שוטרי תנועה".

את כתייהמעצר כניוייורק הכיר שריג מבפנים. אדם עם שק של עשרות שלילות רשיון, שנתפס כביצוע עכירת תנועה, נעצר אוטומטית. בערב ראש השנה הביאו לו רקפת וכעלת, עו"ד חגי כרמון, תפוח ברבש לכית־המעצר בכרוקלין. לא נמצא שופט

"הוא היה איוב פתטי", אמרה עו"ד כרמון. "הוא הזכיר לי את דמות הנהג מהסיפור ארץ רחוקה של יצחק בן־נר. כיליתי אתו שעות במסדרונות לניו־יורס כדי לכבוש את אמריקה. חבל שאמריקה קודמות – היא אינה בטוחה שברצונה לחוור.

שיפוצים, המשיך לבהוג במונית והשקיע עבר כאטם מיכלי דלק בחברת אל על. ימים ולילות בפיתוח המצאות. אחת מהמצאותיו – פקק לשימור גזים בבקבוקי משקאות תוססים – הגיעה "גל הסיטורים הגרול באל על שם קץ לכל. רוני פוטר. לשלב הרישום במשרך הפטנטים כוושינגטון. הוא לא הוא לקת ואת ללב. אכל את עצמו. זו היתה הסיבה הסתפק ברישום באמצעות עו"ד, אלא טרח ונסע לבירת הישירה לירידה". ארה"ב עם אשתו טובה, כדי להיות עד למה שכינה טיול לארה"ב, בכרטיסים שקיבלו חינם, היה

היא תמיד אמרה לו, 'אמריקה אינה כשבילך. יש לשטיחים, הצליה והביא את טובה. יחדיו עברו את ישראלים שעושים בארה"ב הרבה יותר ממה שעשו המסלול הרגיל: עבודה קשה, גרין קארד, כניית בארץ. להם כראי להיות פה. אתה עושה פחות. לכן משפחה. זוג אחר מרכבות יורדים במושבות

ברירה גדושה עשרות מנחמים, שרק לפני שבוע היתה זירת זוועות, שוטחת טובה סיפור נישואין המציאת הוו היתה אשרה מדי. הוא לא בחל בעבודה שנקטעו לאחר 19 שנה. נכון, היא רצתה לחזור קשה. להיפך. הוא רק אהב להוסיף הילה ורודה לישראל. שנה תמימת חייתה לבדה כארץ בעוד רוני למציאות קשת. מגסה לעשות את צעדיו תראשונים נארה"כ, ב-1980. מכר תיארו כנרון מינכהאוון, כרמות מסימורי

רוגי, יליר תל־אביב, וטובה, ילירת רמת־גן, הכירו

לפני 22 שנים. הוא עכר כמחלקת הטפטים בכלבו ריג עשת מאמצים נואשים להתקדם בחברה שלום. היא עבדה כפקידה אצל מוכן ביטות. יום אחר האמריקנית הקשוחה. הוא עבר קורס סוכני נתבקשה לקנות ספטים חדשים למשרד. קשר העין נסיעות, פתח חברה קטנה לקבלנות בכלנו שלום הוליד חתונה כעבור שלוש שנים. רוני

"היינו מאושרים בארץ", סיפרה טובה ל"מעריב".

הצער הראשון. רוני התאהב באמריקה ונשאר. אין לי טובה, מספרת ירידה קרובה, היא אדם מציאותי. לאן לשוב, אמר. טובה חזרה. רוני עבר כמנהל בחברה הישראליות בניריורק רבתי. אבל רוני לא רצה להיות "עוד יורד אחד" כפי שאמר פעם לחבר. בשבילו,

היא לא היתה בטוחה שברצונה לררת. עכשיו היא כאן. שלום עליכם, שלפעמים קשה חיה להבחין אצלה בין

סחבו אותה לחדרה של שירלי, חבת הקצוה,

וקשרוה למיטה, לנגד עיני תחינוקת. כנתונה

חלילת שלת נקרעת. מראשון נהר עלית. מיא

יכלה לחוש בנשימתן הכבדה מבעד למסיכה.

שירלי החלה לבכות. האונס הראשון החל. טובון

התפחלת בנסיון לוער את האוס. האחרים, שצמו

בנעשה, הרימו את ההינוקת הצורחת, מישהו

כדי לחציל את תילדה שלי". הצעירים אוסנ

אותרו בות אחר, זה, ביצעו בת מעשי סדום, תחבו

חפצים לנופח, הצעקות החווקות העירו את

אביטל בת 16. "חצצתי מהחדר וואיתי שמישתו

מתכופף מעל אמא שלי ומכת אותה", שיפרה.

רש דחמו את אביטל לחדוית והחלו לחבותה.

טובה: "נשכתי את השפתיים. סבלתי בשקע

איים: "אם לא תצויתי, נשליך אותת החוצת".

בתי־משפט.הוא שפך לשני את חייו. תמיר אמר, שנא עכשיו – לאתר הנסיון הנווא ובניגור להצהרות בריה למציאות. "הוא לא בדה מזרון לב", אמר הפבו.

גזר דיגו נחמם.

שירלי הקטנה, כסך הכל כת שלוש, ישבה שעתיים על המיטה, לא הוציאה הנה מהפה מרוב פחר. היא ראתה הכל. מזל שהילד לא היה כבית. הוא לומר כבולטימור בפנימיה. אחרת מאה אתון היו הורגים אותו. הם לג סתם אנסר אותן. הם השתמשו בכל מיני מכשירים. עינו אותן בצורה סדיסטית. יש עוך דברים שאנחנו לצ יכולים לספר וחלק אנחנו עוד לא יודעים הם רצח אה רוני אבל כל חומן צרחו על טובה איפה בעלך ז אתי שהכל נגמר, אביסל וחלה החוצה. עירומה, מלאה נדם חפה שלה היה חסום כבייר דכק. פובה היתה ככולה

שלושת מחמשת תחשורים ברצת, כמעשי האונס

מוללה כנראה את אסונו.

ישראלית אחרת, דינה פירו, סיפרה, כי שריג הראה לעובריו את הכספת שבדירתו התפאר שהיא מלאה באוצרות. אשתו לא אהבה זאת, אמרה פידו, אבל דוא הוסיף להתפאר. כסף לא היה שם, אבל הנערים לג יכלו לדעת זאת. כשבילם היה שריג לבן, יתודי ועשה.

שיתת הטלפון שלה לנידיורק, על מה שגיסתה טובה סיפרה לה. להם עשו בבית סדום ועמורה. שעתיים התעללו כהן. אנםו א הילדה לעיני אמא שלה ואת האמא לעיני הילדה

למיטה באזיקים ולא יכלה לזוז. השכנים הועיש אה המשערה ולקתו אותן לבית חולים. הם לא יכלו לנוא ללוויה, כי אביטל קיבלה טיפול רפואי".

כבית. הוא נתן להם כסף ובגדים. היה מי שסיפר, כי הלינם כביתו. אחד מהעובדים ביקר בדירה כמה ימים לפני הפשע. "אני התנגרתי לכל היחם הוה", אומרו טובה. "זה לא היה יחס בריא. כארה"ב זה לא מקובל. אבל הוא אהב אותם כאבא. אחר מודם נתג לקרוא לו 'דרי. ותראו מה קרה – הכן הרג את האכא. אינני מבינה איך הם יכלו לחיות סריסטיים כל כך הם גולו לי את בעלי. הם חרסו לי את החיים הם צריבים

"אולי סתם רצה להתסאר. אולי רצה לחוק את עצמ. אולי האמין כמה שאמר". לימים יתברר, שהומיה וצ

ישראלית שהכירה את רוני היטב מספרת: דוני לא הבין שהוא עושה רכרים מסוכנים. הוא היה נואס כמקצת, מצד אחד, ותמים מצד אחר. הוא חשב שהוא בישראל. הוא נהג לפתוח כשיתות עם זרים בותוב. הפעולות האלה התפרשו כתולשה. השילוב הזה היב

קלין מרכינה את ראשה. היא מספרת על

ובהתעללות היו עובדיו של שריג בחברה הקטנה לקבלנות שיפוצים: דוטוואל נוזמן כן 15, אנחל דיאס וויקטור סאנשם, שניהם כני 17. ריאם נעצר בבית חולים, שבו עמדה חברתו, בת 15, ללדת את כנו. בלשים התנפלו עליו בחור ההמתנה בדיוק כשצירי לידה תקפו את הנערה. יהניוצ לי לראות את התינוק לפתות פעם אותר, ועק. "זה הבן הבכור שלי". אחד הבלשים הרגיע אותה יאל תראג, תוכל לראות את התינוק שלך בעוד 30 שבה".

ו'קלין: "כשטובה צילצלה וסיפרה שתפסו אותם ירעתי שאלוהים שמע אותי. אמרתי שאם לא יתפס אותם, אני אסע לשם אחרי השבעה ואעשה משהו. יורעת מה. עכשיו אני מקווה שמובה והילרים יחצר לארץ. אחרי כה שקרה אין להם כה לחפש שם".

טובה אומרת, כי בעלה נהג להומינם לסעודות

כד זה קרה

שעת קודם לכן, בשתיים למנות בוקד, זהעורות טובה שריג משנחת, צעיר חבוש מקיכת

במעט עלו לת בחייה. הם החלו לדון באפשרות שובה נורחת לפספת, איפוא הכסף חבעו לחשל את השתיום כדי למנוע את זיהויים, "עובה לועת. היא מוחות את הקספת. היא היתה רוקה: לא כדאי", אמר לבטוף אחד מהחבורת "משפים

דיווחים משטרתיים ומשיחות עם בני המשפחה. מצטיירת התמונת הנאת: ביום כ' בערב נקרא שריג עם מוניתו לאחר האנעם פוינטס, בברונקס. הנערים החופלו עליו במכוניתו ודרשו לדעת חיכן תוא מסתיר את כספו ומה הקוד לפחיחת חכשפת. שריג שווה, נשדר וורצת. על מופר נמצאו פצעי דקירות וטימוי חויקת בשרוך

שלו נעלם. השוטרים שגילו את חגונה לא חשדון שתרוצחים תשתמשו לקחו את תממתוות ויצאו

דבר יעל בעלה. בעוד היא נאבקה להשחחרה

התעללוו בחוף

גומתו נמצאה בשלוש למנות בוקר. חשעון נותר על ידו, אך ארנקו נעלם. בשלב מאוחר יותר נמצא תארוק ריק, ליד חמכונית. צרור חמפתתוח לפשע מסף.

"רציתי ללכת לחדר של אתי אסף שלא חית בבית, לקחת את אלת חבייסבול ולחילחם בחבי. אך שלושה קפצו עליי: חלואין (חג כל הקדושים) נחת על גופת במלוא כובדו. "אל תדברי", הוא לחש. חוא לא אמר לה חבריחם חוסיםו להחעלל באם. הם צעקו כל מלפותה הצעיר, הופיע בחדר רושיוה אדם נוסף. הבוש מסיכה מפלצתיה, השניים החלו להכוחות, נותן לכם הכל. רק אל הפועו בול. אז הם אוסו תעת, "איפה הכסף, איפה הכסף"ו גדרו אותה מהמיטרו לריצמה. כוובה החלה לועוק. אותו", חשכן שאלינ רצת אחריכן אביטל, נורל האסון שעמד לחתרגש עליה החל להושחור שילומה וזבת דם, סופרו "השבתי שאני חולם". לח. תיא צרחון עד שהרוצחים תחבו נרב לפיח. תצלקות הפבו ליללות חמקות: שלושה צעירים בייא ניסחה למנת לחוש הרחמש שלו. "איר אחה וועפים, שניים מחם חבושי מסיכות, חופיעו יכול לעשות לנו דבר כזה"ו שאלה. חדברים

או הדול לאנום אותה, שובח שיפרה, כו חתמישה

Biagaio32





סילי פוסטרופדי 140×190

מבחר חדרי ילדים ומער, פינות אוכל

שינה ועוד...

החל מר**549 ש"ח**

המכירה ליחידים, הגויות,

בתי קפה ומוסדות.

אפשרות ל־24 תשלומים לא צוערים מעל ד 2.75% ש"ח בריבית 3,000

מפי 140×190

אוומכבדים ויזה עדיף אילה לקניות בתשלומים 🚟 ויזה יותר טוב מנסף

המחירים כוללים מעימ

פטור ממע"מ לעולים חדשים

חמלאי מוגבל

08-229546 ,240540 (מול צריפין) בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 240546

140×190 פרדיין

1. 9 1. 35 15.



אם אפשר לומר על מישהו שהוא נולד עם כפיח של זהב בפה הרי זה יורם פולני, ילד שמנח חל־אביבי ממשפחת פרדסנים שהתפוזים שיעממו אותו. "הפל"בוי האמיתי היחידי שהנפיקה ישראל" לדעת אחדים, איש־עסקים בינלאומי ונומוּלח לדעת אחרים, שיכוס די ונסחורי לדעת הרוב. אה שבשוח זה שלחיוח הוא יורע שוב מכולם, בגדול ובמדהים, עם נשים יפות ובחים תפוארים, תכוניוח יקרוח, יאכטות וכל השאר, בארץ ובחו"ל. עכשיו הוא כאן, מקים מועדון ביליארד בקריות, וגם אם כמה עסקים בעבר הקרוב לא כל־כך הצליחו לו, בחודעה המקומית הוא עד"ן מודל לחיקוי לנערי זוהר ומחחילים.

אאת אירית רותם צילם: שמואל רחמני

שנים החולפות, כך נראה, מסרבות להשאיר עליד סימנים בולטים מדי. ממנהרת הומן, כמו גם מכל מיני הרפתקות שעבר, הוא איכשהו פועל באולינג, ובהצלחה אדירה, כמו גם הפוטנציאל מצליח לצאת מנצח. יורם פולני, ילד זהב הכלכלי הגלום בתושבי הקריות של חיפה שאפשרויות תליאביבי שכשנים האתרוגות גר בלונרון, עריין רומה הבילוי שלהם ליד הבית קצת מוגבלות, הדליכו אותו מאוד ליורם פולני שפעם, מומן, גר כאן. כמעט 25 להקים עסק בארץ. בקומפלקס השעשועים הוה הוא השקיע עכשיו, לרבריו, סכום המתקרב לחצי מליון שנה עברו מאו עוב את הארץ, הקיף את הגלובוס וחי דולר. "זאת השקעת חוץ דרך כנק ישראל. הבאתי לפה כארצות רחוקות. חופשות קצרות שלו במולדת, את הכסף שלי בתור משקיע ור", הוא אומר. כתוספת הסיפורים שזרמו לכאן חופשי מעבר לאוקינוסים, השאירו אותו איכשהו בתודעה המקומית, איישם במחלקת האגדות. ממנו תגובה בגוסה: "בארץ ישראל עפים הרכה

כי בסיפורים הללו על מעללי יורם פולני בעולם הגדול, אפשר למצוא את כל סממני האגדה העשויה לקמום לכל מי שהחיים מגלגלים אותם לנחיבים יותר אפורים ושיגרתיים, החיים שהוא העביר, באירופה, אמריקה, אוסטרליה והמזרח הרוזיק, הכתים המפוארים. המכוניות המרשימות, הסירות, המטוסים והנשים היפות והמתחלפות – זה התפריט ממנו ניוונו כל הסיפורים שהגיעו עד הנה והמחברו ישר למוקדי

גם מי שלא כליכך אוהגים לאהוב אותו יסכימו שיורם פולני תמיד ידע לחיות הכי הכי שאפשר. כגדול ועם הרכה סטייל. איך הוא בדיוק עשה את זה, אני אחר לא ממש יודע. מיסתוריו, כך נראה, הוא אחר המרכיבים חרומיננטיים כמיבנה הנפשי של האיש שעל כמה מחכונותיה "חכם, פיקח, משכיל, תרבותי, מניפולאטור, מתוחכם, שרמאנטי", יש כמעט סוומאנזום. כמו גם על התואר "הפלייבוי האמיתי היחידי שהנפיקה מדינת ישראל".

תוש הומור, לפעמים קצח מרושע, לפעמים קצח מטורף, אכל תמיד מתוחכם ואינטליגנטי הוא עוד תכונה בולפת שלו. וגם שפע של בסתון עצמי, הוסך מעצורים מכל סוג שהוא ויכולת התאמה סבינחית של זיקית ממוחשבת. כל אלה בתוספת חוצפה אדירה, מאור ישראלית, שמרופדת בגינונים של ג'נטלמן אנגלי ובהרבה נחמרות, כשכראי, הם אולי המתכון הנכון לחיים הסוערים של מי שנהפך מודל חיקוי לאי־אילו נערי זהר מקומיים, שנשארו מאחור רק על

ישנו גם הבית. נקודת התחלה שטוכלת בייחוס ומרשימה, נכחרה כנעוריה למלכת היופי של משפחתי ובהרבה כסף גם כן, אביו המנוה, אכרהם הערלאירע. אשה דומיננטית ובולטת, מאוד אלגנטית, מולני, היה מראשוני הפרדמנים בארץ. איש הגדוד שהתלבשה דק בבגדי האופנאים הכי טובים בפארים. העברי, חלוץ שעלה בתחילת המאה מרוסיה לכנות את שיחקה טגיט, נסעה בעולם. המרינה והצליח להקים כאן אימפריה משגשגת של

הביתה, מתכוון לחקים כאן אימפריה של ביליארד. באנגליה, לספוג חינוך טוב וליטוש אירופי שיהמכו בחלל העצום שכבניין ההיפרכל בצומת קרית אחא, את הפרחה וותליאכיבי לאיש העולם הגרול. כן 16 הוא הוא ימתה בתורש הבא מועדון סנוקר, בססייל אנגלי, חזר לגמנסיה הרצליה. תלמיד מצטיין הוא לא היה. עם שולחנות גדולים כמו בתחרויות של המקצוענים אכל הקסם האישי ויתר התכונות שעורו לו לפלס וחוון לייסד תחרויות כאלה גם בישראל. זה יהיה - הרבה דרכים קשות בהמשך, הפכו את יורם פולני, מוערון הכיליארד הכי מפואר ומרשים בארץ, כמו

אכל ליורם פולני, ילר שמנת, שמילרות הוקף רק בצ'ופרים של תחיים, יצא מעט מאוד לחיות במסגרת

שפולני יורע, ויהיו בו גם חדר משחקים פרטי לאחמ"ים, פיאנו־בר ומסערה. העוברה שבמקום כבר

הקביעה המאוד מוכרת לו: "יורם פולני פשוט

נולר לאבא הנכון והכסף בעיקר בא משם", מפיקה

סיפורים. אכא שלי לא היה כליכך עשיר כמו שכולם

חושכים. אחרי שעזכתי את הארץ, למרתי להרווית

למחייתי. הרבר היחיר שמכרתי אחרי שאבי מת, זה

העסק שהיה לו. לא נגעתי כרכוש. יש לי פה הרבה

דונמים של פרדסים, מטעים וכרמים. זה שווה הרכה

מהצד של האבא, הוא נוידורם של נעמי פולני והפסנתרגית דינה אברך. מהצד של האמא, חנה לכית

כסף, אבל לא מכנים לי כסף. היום אפשר להסתכל על

מיוחס, הוא משתייך לשושלת ארוכה ובעלת שורשים

ירושלמים עמוקים, שמוצאה בספרד, וגם ליחיאל

מיכל פינס. המיוחסים, שכמחצית המאה הקודמת הפכו

מחותנים לפינסים, עלו לארץ ישראל בערך כשנת ו 1510, כ־20 שנה לאחר גירושם מספרד. יורם פולני.

בעל האוריינסציה הבריטית, אוהב לפעמים להגיר

שהוא "רבע פרענק". "יורם", הוא מסכיר, אילו הם

ראשי התיבות של שם סבו, יוסף רחמים מיוחם. שמו

השני, שמופיע בכל התעודות, הוא מיוחס. מחוץ

לגבולות המדינה, קוראים לו לפעמים גם ג'דום. או אם

תרצו M.Y.P, כרקום לו על כיסי חולצותיו

לסקוטי וחיה באירלנד, גולדה באנגליה. הוא נולר

בארץ. גדל ברחוב ביאליק כתל־אכיב. דירה יפה,

מרווחת, מרוהטת בסעם, כית שירע הרבה התכנסויות

חברתיות ומשפחתיות. אנא, איש צנוע ואהור על

כולם, ג'נטלמן מדור אחר. אמא, היום כת 89, יפה

אחותו הגדולה, רותי, מזמן ככר סכתא, שנשואה

פררס כעל מגרש בלי מיסים".

עכשיו הבן הנולה, שלפחת חלקית מנסה לחזור המשפחתית. כשהיה בן עשר שיגרו אותו לפנימיה (חמשך בעמוד הבא)

35 ชเฮ**ยอก**

(המשך מהעמוד חקודם) בחור גבוה ורזה, לא יפה כמיוחד, למיצרך מכוקש. לא מעט עזרו גם הסממנים החיצוניים. כבר נגיל

18 היתה לו דירה קטנה משלו, מעוצבת בטעם טוב שנעזר גם כאדריכל מקצועי. והיתה גם מכונית, גדולה, אמריקנית, עם גג נפתח. לא הרכה חיילים הגיעו אז לבסים עם מכונית, ועוד כואת. הקריירה הצבאית שלו לא גרשמה כתולדותיו כפרק מזהיר. "בלבול מוח", הוא אומר. "גמרתי בחור פקיד. איך שהשתחררתי בסעתי ללוגרון. עבדתי במועצה לשיווק פרי הדר ושנאתי את זה. אחרי שנה וחצי חורתי

ארצה". כארץ, הוא מספר, "עבדתי עם אבי שניסה לעשות ממני פררסן, אכל כלי הצלחה. תפוזים שיעממו אותי עד מוות. תמיד רציתי לנסוע. לראות עולם, להתעסק כפינאנסים. תמיד היו לי שאיפות יותר גדולות מאשר להתעסק בחקלאות". ועד שהתחיל לממש את השאיפות הללו, הוא הספיק לנהל כאן חיי חברה פעילים ומגוונים. תמיד כמרכו העניינים, חמיר מפלרטט עם הכי יפות שהיה מסיע כאוטו הגרול

איך שיפץ את המכונית המפורסמת הואת, ביואיק לבנה ששיכנע את אבא לקנות, זו אולי רוגמה טובה לאיך עובר הראש של פולני. "בשנות ה־50 לא היו בארץ הרבה מכוניות כאלה. וביום העצמאות תיפשו אוטו פתוח שיסיע את הנשיא בחוצות תליאכיב. אמרתי להם שאני מוכן לתת את האוטו, כתנאי שיצבעו אותו ויחליפו את הריפוד. הנשיא נסע כאוטו פתוח ולי היה אוטו חרש".

כשהחליט שנמאס לו, נסע שוב לאנגליה אתרי־כן גם לאמריקה. החיים העצמאיים שניהל בתור ילד בפנימיה כאנגליה, הוא אומר, עודרו כו את התשוקה האדירה לנסיעות ולהרפתקאות. "היה לי סרוב משפחה אנגלי שגר כניו־יורק. היתה לו שם חברה להשקעות שהנפיקה מניות, והוא הומין אותי. עברתי בשבילו בוול־סטרים. ובלילות למדתי ב'סולומביה', כלכלה ומינהל עסקים. הייתי מפיץ מניות של החברה בכל אמריקה".

אחת הנסיעות ללונדון פגש את וונדי, יתודיה אנגליה ממשפחה טוכה. הם התחתנו. "חשכתי אז שזה רבר טוכ להתחתן, להסים משפחה, לגרל ילרים. זאת הרי המסורת". הם התגרשו אחרי שלוש שנים, באנגליה. אכל לפני זה הם חיו בניו־יורס וגם בישראל. לארץ הם הגיעו עם מכונית פתוחה ומפוארת. קנו דירת גג ברחוב ארלוזורוב, בבנין הגכוה הראשון שהוסם בעיר. הביאו לחל-אכיב של תחילת שנות ה־60 קצת ריחות וטעמים של חוץ־לארץ והחיים היו יפים ושמחים.

פולני עבר אצל אכא והמשיך בחגיגות. "משחקים גולף. עושים סקי. הייתי מחלוצי הסקי בכינרת. מהראשונים שהכיאו סירת מירוץ לארץ. אני פתחתי את מלון 'גלי כינרת' כקיק. עד אז הם עבדו רק בחורף. נתתי להם גאראנטי שכל וויסאבר אני לוקח מינימום 10 תדרים. היינו כאים לשם, אורי כהוכ, נחום קפלן (תחש), צביקה ליפוביץ, גיורא אקרשטיין, אלפרד אקירוב. אני לימדתי את עזר ויצמן לעשות סקי על

אחרי שנה וחצי שוב נמאס לו. "הרגשתי את עצמי סגור כאן, חזרנו לאנגליה". בלונדון, הוא מספר, התחיל לעכור בחברת כיטות שהיתה קשורה לאימפריה הפיננאסית האדירה של כרני קורנפלד – אי.או.אס. אצלי ככית. בחורות ישת תמיד מומנות, וככה הכרתי קורנפלד שהצלית להונות מליוני משקיעים ברחבי מה שהן רוצות, אבל אחת תמיד בתורנות, בטקים שבר העולם, למר פולני את "תורת המכירה" שבה הצטיינה כל־כך חברת אי.או.אם שהתמוטטה ב־1970 ברעש גדול. על הקשר הזה עם מי שמכר חלומות אווריכיים של עושר להמונים הוא מרכר מאוד בזהירות. מכקש להדגיש שלחברת הביטוח לא היה שום חלק במעללי חברת האם. "אף קליינט שלנן לא הפסיד כסף".

חכיר את האנשים חנכונים, כילה כמקומות הנכונים, מהסיפור הוה יצא בשלום. הוציא רשיון טיס, קנה נית יפת כלונרון, המשיך להיראות עם הכי יפות. והיה גם בנק שוויצרי שהכנים ניריורק, כשיורם פולני כמעם היה לבעליו של סטוריו

Hiseain 36

מכרנו את הכנק. נשארתי עם הרכה כסף, קניתי רולסירוים ונסעתי לאוסטרליה. קיבלתי הצעה מעניינת, לנהל שם קרן השקעות.

שנים. הגעתי עם הרולס־רויס, קניתי בית על המים וסירת מירוץ. תוך זמן קצר הכרתי שם את כל החבר'ס הנכונים. אוסטרליה מקום משגע. הכחורות הכי יפות בעולם. חופים נהררים. הקמתי שם צוות מכירות לקרן והשקעתי בנכסי דלא ניידי. ובסופי־שבוע – יאכטות. פיקניקים, מסיבות. היה לי שם מטוס וטסתי המון".

היתה לו שם גם חברה, בלינדה, מלכת יופי אוסטרלית. כשעבר לגור בהונג־קונג, בלינדה והרולסירוים נסעו איתו. הם גרו שם שנתיים ואחרייכני כמעט שנה ביפן. כי כאותם ימים ליורם פולני כבר היה ג'וב חדש. הוא מכר קרקעות בפיג'ר. "הציעו לי לנהל רשת מכירות עולמית של חברה גדולה שקנתה 30 אלף רונם בפיג'י. הם רצו לפתח את המקום. לבנות בתי־מלוז, מרכזי קניות, בתי נופש. אני הקמתי את רשת המכירות שלהם ככל המזרה הרחוק. הייתי המון בנסיעות. פתחתי משרדים בסינגפור, אינדונויה, מאלזיה, יפן, תאילנד, הודו, הפיליפינים. אחרי־כן נהפכנו לחברת מניות ונפתחו משרדים כאירופה וכאמריקה. הג'וב שלי היה להקיף את העולם כמה פעמים כשנה".

התתנה הכאה היתה איי בהאמה. גם שם היא מכר קרקעות, כמשך שנתיים. אז כבר היתה איתו ג'קי, דוגמנית אוסטרלית יפה שהכיר עוד בסידני. הסיפור הבהאמי נגמר כשסירת המירוץ של פולני התפוצצה. הוא נכווה קשה, "כמעט מתתי". הטיסו אותו איך שלא יחיה הוא המשיך להסתובב בעולם, לכית-חולים בפלורירה שם שכב חודשיים וחצי. גם

ולני חזר ללונדון עם ג'קי, שנחשבת היום ולני חזר ללתנדון עם ג'קי, שנחשבת היום למלכת האירוביקה של אנגליה. הדומן המער ביניהם נגמר לפני עשר שנים, כשג'קי הקתולית – שתוניידה לכבודו – ילדה לו אה כנו היחיד, טל. היא לא היתה מסוגלת לספל בתינוק. הוא אומר. אחרי שנה, קיבל יורם את הסוח כית המשפט לגדל את הילד. התיים המוערים קצה נרגעו. קצב הנסיעות ירד ותוא רכש כית בכפר, לבלות בו את סופי השבוע. רק העסקים שניכה לפתח כלונות לא בדיוק התפתחו כמו שקיווה. בשלב מסויים, היא אומר, נכנס גם לעסקי הפקת והפצת סרסי וידאה "נסיתי להבריא חברה, אבל תפסתי כה רסאות גדולה וחיטלתי אותה". תוא גם ניסה לעשות ביתר עם ופי שאולי קצת עסקים כאמריקה, וגם זה לא כל כך הלך אבל עוד לפני זה, כשפתאום נחפך לאבא שמנול

לכר כן, חיפש מישהי שתספל כילר. בתשובה למודעות שפירסם בעיתוני הפרובינציה של אנגליה הגיעה וונדי, גערת כפר בת 18. "עשיתי עליה פיגמליון. שלחתי אותה לבתי־ספר לבישול וסיוור פרחים, לימרתי אותה לנחוב". היא נמצאת איתו כבר ? שנים, על תקן של אומנת וסוכנת בית שנוסעת איתו כמעט לכל מקום בעולם. גם לישראל. כי יוום פולני, גם אם כמה עסקים לא כל כך הצליחו לו, עדיין יכול להרשות לעצמו לחיות טוב, ועם כל הפינוקים

כשנים האתרונות הוא מבלה תופשות קיל ארוכות במולדת עם ווגדי וטל ואופנוע ענק מנזע כ.מ.וו. שבשאר ימות השנה מאופסן כקפריסין. החברים מהעבר הספיקו בינתיים לגדל משפחות וגם נסן. קרחת ותחת. ורק הוא, צעיד נצחי, דוריאן בריי שממוכ לתתבגר, דוהר בעיר על אופנוע כמו ילד כן 18. אהובות העבר ברוכן כבר סבתות, ובתל־אביב קם רוו חדש, צעיר ורענן, של יפות שעדיי

בחל־אביב, עסוק עם מוערון הביליארד שהוא מקים, נוסע לחיפה לפקח על העבודה, מזמין ציוד, פראיין אנשים וגם מתכנן כבר מועדונים הנוספים שיפתה בארץ, במתכונת של שני מועדוני הביליארד, שכנו יש לו, לרבריו, באנגליה. הוא גם מחדש כאן קשרים ישנים, מפתח חרשים, מכלה במסיבות, משחק סנים, ממשיך להחליף חתיכות ומומין כמעט כל עדב חברים לארוחות שוונרי מבשלת. גם אם את חבר שלו יודם פולני כבר הספיק לשרוף משני הקצות, הלהבה



בשוויץ, והתחלנו לעשות כל מיני עסקים בינלאומיים. הוא היה האיש הטכני ואני איש המכירות שנסע בעולם. אחרי שמת פתאום, כגיל 42, אני ואשתו

"סירני העיר הכי יפה בעולם. גרתי שם שלוש

פולני המשיך לחרוש את הגלובוס, ואת בלינדה היפה שרצתה להתחתן איתו שלח ללמוד יהרות בישראל. שישה חודשים היא ישבה כאן עד שגיירן אותה. בסוף הם לא התחתנו. פולני חזר ללונרון. הסיפור של פיג'י התחיל לאכר גוכה, והחברה שבשבילה עבר התחילה להצטמק.

אז הוא עכר ללוס־אנג'לס, גר שם שנתיים בשכונת היוקרה בל־אייר בחברת שלוש יפהפיות שטיפלו בו. "לקחתי על עצמי לפתח את השוק האמריקני. אכל ראיתי שהאמריקנים לא רוצים לקנות אדמות בפיג'ר. חייתי כמו מלך בוילה נדררת בהרים. שיחקתי טנים, רכבתי, טסתי, נסעתי ללאסדגאם ולעשות סקי בהרי הרוקי. היו לי כל מיני חברות שחקניות שיצאתי איתם. חיים משוגעים. כשהגעתי לשם לא הכרתי אנשים. נתתי לשלוש יפהפיות לגור את כולם. הפרינציפ היה שהבחורות יכולות לעשות

התחנה האחרונה שלו לפני שחזר ללונרון חיתה לו הרכה כסף, הוא אומר. "בן־דודי קנה בנק קטן 54 המפורסם. "חבר טיפר לי שלחברת סי.בי.אם יש מתברד, עדיין בוערת.

סטוריו ריק ברחוב 54. תתמתי איתם על חוזה, וסטוויו 54 היה שלי. אני עיצכתי וסיררתי את המקום הזה שבועיים לפני הפתיחה אני מסבל טלפון מתובר, שאני מוכרה לאכול צהריים עם שני אנשים פנשתי אותם אחר מהם, איטלקי זקן, אמר לי שהם רוצים להיכנס איתי לשותפות ורוצים 10 אחוז מוצמחוור. לקח לי כפה רקות לתפוס שהם מאפיה. משבתי לעצבי שזה לא עסק כשבילי, ואמרתי להם שאני צריך לנסוע לאנגליה ורוצה למכור את החוזה. הם הביאו את סטינ רוכל ואיאן שרייגר שלקתו את המקום".

עכשיו הוא גר בדירת גג גרולה ששכו



ל פולתן ההונה של "מוערון הים התיכון", בארץ ובכל מקום כרחבי העולם, מתרוצבות הרכה אגדות ושמועות. מספרים שמה שפרימים שם, כתררי האוכל, על השלתות, לא ראתה שפתה לא על הים ולא על היבשה. מאתר שאני אישית איני מוי למה שנקרא "נופש פעיל", סברתי פער צאית ימי אהיה ניודן בתתום זה משמעות ואנדות, שהרי לבלות שבוע נשעק הים תניכון" רק כדי לבדוק

ש בכן מאביסים שם את האורחים משיות ומיוניות של מודן – זה יותר פרי. אבל ידיד טוב מאילת גילה את עני למאפשרים שם גם ל"אורחייחוץ" לסעד כחדר האוכל של המועדון – מאום טלפתי מראש ותמורת "סבום מלי פל 25 שקלים למועד לארותת ערב.

וכד, ביום סתווי-קייצי מקסים מותו נשער היקוראל ביין", הלא ווא מעון הים התיכון שמול ועף תאלמוג מלת ועד מתרה דרכו רגלינו על סף קושהקורשים של המקום, הלא הוא מדשוכל הענק הממונל לאכלם כעת בעונה אחת וכולל השולחבות שעל ופועמת הפונה אל הים) ערוב לשימות נופשים עתידיתיאבון.

מאוד שבך אדם נורמלי אינו משול להתנבר כאן על יחתר מעשרה אוו מן והיצע – תידוך אותנו ידידנו מלתי המנומה – אין להתבמל על מה מופח העק. יש לערוך, ראשית חכמה, פע היכות בין הרוכנים והרלפקים: צריכן, נשימת האלימינציה, לבנות נסע פקף וסבלני.

נכניםר, משמאל, דוכן מפואר של

צומח, דוך הדרי ענבים תברוניים עונת ומנות קינת ספרנו שם 15 מינים צולם וש לפרוסות תתוכות של מננו. שונים של עונות. ים נמשאירים אותו לסיומת. הלאה ממשיכים בסיור. בדרבנו אל ה'איזור גם את עניין השתייה. פש הוק הלחם. הפופולרי שבפריטים החם" אנו מגיעים אל הרלפק הסיני. פ בנוסים ומדיים, אותם אופים, כמו מזהים שם אגדולס, ערימות אורו או פאד מיני הלחם והעוגות, במקום. ואיטריות, מיני בשרים, בכללם הזיר משים שובנים. לידו סדרה ארוכה של דלפק הבירומטה המוארך עם מיתקני זמים, ומוד שצפים כו הראשון יפרוס למענו, הם והצאה מלצרים זריזי תנועה. מואר שצפים כו זיתים. נוסף פרוסות אדמרמות של רוסטביף. הלאה שתי הוצול מצויות שם שש קערות מעמרת הרוסטביף תוכל לקכל עופות,

וש קומייל של מיונית. ת עם קלף עד, ממשפחת הבדקודה. אפונה שעועית ומה לא.





ארבע הצצות לשולחו הפתוח של מועדון חים־החיכון באילת. תמינוון והכמות – מסחררים. הרמה והטעמים – אין אחידות.

בקצה הרלפק הזה עמרת גלידות. לעילא־ולעילא. טעמנו כמה סלטים רך ונימוח. אתה נוטל פיסה ממנו ורוטכ צו תוכנית המלקות. פתחבו, איפרא. ממכור הרטבים שלמרגלות זכו. הלאה. לירה עמרת הבירה, ישר מהחבית, מלהיבים ולעומתם היו אחרים קצת דוכן של דגים מלוחים, מעושנים, רולמופסים ומה לא. לידו דוכן של ניתו פרים – למן פלחי אשכוליות בבינות למיניהן. הלאה משם רוכנים של אבל זכור כי על השולחן אליו אתה היו על רמה גבוהה, כמעט כלי יוצא מן יל כאלה הפותחים במלקוח מדוכן זה. בעינים פעורות ופה עמוס ריר אנו מינרליים. כראי, איפוא, לתכנן מראש במעט חציינא בתוכו, היה משונה.

> לאור השפע המטורף חוה - טובים מאור. שדיק הכן של ידקות פריים, וצוכים ברוטב קרמל וברוון ברבש. הלאה משם ההחלטה קשה, ואין מנוס מקיצוצים

המיגוון והכמויות – מסוררים. מה שכפריהנופש אינו מלא על גדותיו. ים ועדים שונים, מהדינגרט הצרפתי אומצות בקר, הסילונים אפויים, על הרמה והטעמים? אין אחירות. כמה המבורגרים, בקנקיות חריפות נוסח מן הפרימים הם ברמת פאסטיפור. מלכים הלאה. דוכן של מנות צפון־אפריקה, דגים מטוגנים ודגים אחרים מחניפים יותר לחיך. אחרים וצדות ישראליות: החל מנות צפוראפריקה, רגים מטוגנים ורדים מבלי שרבים ממש. אחרים מצויינים. בכולם מל השרי ישראליות: החל מחצילים ברושב (נוסח מאוריציום). מיבלי ינלה כשעים. הלאה. דוכן של כשרים התוספות למנות אלו מכילים תפורים השאלה היא התוצאה. אכלנו לים ונשיקים מרוסים. הלאה. דוכן של כשרים התוספות למנות אלו מכילים חשוים. בשרות. השאלה היא התוצאה. אכלנו תחושים מרוסים הלאה. דוכן עם באופני הכנה שונים, ברוקולי, אורו, שם, למשל, מרק ירקות מוקרם שהיה

ועמרת המים הקרים והמיצים חיוורים ותפלים. הוא הדין כמכחר הממותקים. שתה מזה ומזה כאוות נפשך, הרגים והכשרים. העוגות ומנות הסינות עתיד לשנת מצויים יינות לבנים הכלל. הרוסטביף, מנתח מצויין, עשוי (כמיכל קרח) וייגות אדומים ומים כהלכה, שווף וצרוב בחוצו ואדמרמם. לעומתו בשר העוף היה ברמה ישראלית". כמה מן הפריטים כדוכן הסיני, למרות ההכנה ההמונית, היו

כאמור, אם אינך נימנה על אורחי לעותף שכן, תובלים נוזלים הבליה והחימום, הצעסיק חצי תריםר תוכל לקום משולתנך לסיבובי צפייה הזה, חופשי-חופשי, כולל בירה ויינות, צדים בן היתר תמצא שם בקבוק שמן מבחים ופרחי מבחים בלבושם הלבן. ומלקות נוספים. מגשים ומיכלים מחיר אחיד של 55 שקלים. ואם אינך שמים ל אבוד מה בקבוק שמן פבהים ופרחי פבחים בלבושם ותכן. שמים לאבוד מה בקבוק שמם כו הראשון יפרוס למענד, אם תבקש, שמתרוקנים מתמלאים חיש מהר בידי מאורתי המקום יאפשרו לך להשתתף בקרנוואל הולילה הוה כתנאי

37 BIDEDIO









חיים ואוהבים S. L. C.

קטע חברתי עכשווי

וומנתי לשתות קפה ולטעום כריכי קוויאר כביתה של אשה אחת המתגוררת בשכונת רווחה מאור. עימי יחד הוומנו לשם גם שתי קורטיוניות הגימנות על צמרת החברה ומקמיה, ולפיהן יישק דבר בכל הנוגע לסגנון לבוש, ציוח ומה שקרוי תרכות הפנאי.

לאור מחשבה מעמיקה הגעתי למסקנה שאני, לנושת שמלה שלוכית למדי ממשכית. הוזמנתי לשם על תקן של מספרת בריחות, מפני שזה מה שציפו ממני למן הרגע השני לאחר שהתיישבתי ליד מגש וקוראה "תספרי משהר" רחקה בי המארחת, שכן כל האורחות שלכשו את שני העוד'דים וגדעון וגם את היא, קריויה ממילאנו, ונעלו נעלים רק של מאלי ווורן - ישבו שתוקות, כאילו היכה בהן הרעם. מה למנו שאלתי מישהו, לא חשוב, בדיחות. טוב אז סשתי את חבריונה האתרונה בענייני בישול ששמעתי מידי מנוסי – מספר בריחות הרכה יותר מקצועי מעי - נמסיבה אקסקלוסיווית שנערכה לככוד צאת

גבר מבקש כבית יולדות שיראו לו את תינוקו. שנה כמה שאתה רוצה לראות אותוז שואלים את האב ומר. כן, כוודאי, הוא משיב. ושוב שואלים ושנית הוא ששנ בויוב. או מראים לו, כמבוכה רבה, תינוק שחור. "ני, מנ" הוא מגיב, "אשתי תמיד שורפת הכל".

שמתי לב שכולן צחקו אבל שתי הקורטיזניות – לג'אוריכן הסבירו לי, מה אתר, את לא מבינה. זה מלל מתיחת וופנים האוצרונה. אסור להן לצחוק איזה חושים כדי לא לקלקל את העבורה.

סוב, או אוצריכן, כשביקשו ממני בריחה נוספת, סעהי להן משתו שקשור כאינתיפארה על פלשתינים נוכם ועל מילואימניק שנשאר שמאלני גם לאחר לקנל נלוק בראש – יווה המבחו העליון לשמאלן אסקר, אף אחת לא צחקח, גכו לא הללו שלא עברו ספל קסמטי. אז אמרתי לבעלת חבית: את רואה, יושוי שנו לא זמן לספר בריחות. העם עצוב.

מאני הייתי עצוכה כשהבנתי לאן נפלתי... אכל משפה שניה זו טעות להתייחס כאל חצי מטומטמת

/ תיבת דואר מעבר לקו הירוק

ראתי את "חיים ואוהבים" כפי שאני קוראת ה"טעות" נעשחת בעידוד הממשלה של שתינו. בכל שבת, בעניין ובהנאה. תחת הכותרת מאותה ממשלה, הרואה במקום מנורי איזור פיתוח "דברים שלעולם לא ייאמרו" את אומרת כי המקבל עידוד והמריצים, אני מכקשת ום לראונ אינך מוכנה לעבור את הקו הירוק, עד שלא נהיה לבטחוני בדרכי לביתי.

מוכנים לשמוע מה יש להם לומר אחרי 40 שנה. שמשות רכבי ממוגנות, וכגלגלים מלאחי "אנטי אני גרת "מעבר לקו חירוק" ומוכנה לשמוע מה יש מנצר". אני מדנישה שעשיתי מה שחלוי בי להם לומר... ובלי קשר לדעח הפוליטית, ורק מפני לחגנתי ולהגנת ילדי. ומה עכשיוז... שאני חלק ממך ומהעם היחודי, אני מצפח אני יודעת שהמדור שלך אינו פוליטי. אבל הקצת לאחריות לאומית לגבי חמצב חבטחוני ביחודה

למרות וחילוקי דעות פוליטיים, בינתיים, כל עוד לא הוכרעה העמדה הפוליטית של ממשלת ישראל, אנו מבקשים – התושבים היהודים

ביש"ע – לנסוע הביתה בבטחון ובשקט. אני מצפה שיחיח איכפת לך משלומי ובטחוני המדור הזה אכן משתדל מעתה ועד יום ובשחון ילדי, למרות שאני גרה בקרני־שומרון. הבחירות לא להיות פוליטי, ולכן אני מסתפקת למרות שלמי דעתך עשיהי טעות, בבואי לגור כאן. בפרטום מכתב התגובה – ללא תוספת מצידי.

פלמיחניק שעשה הון בבניין הארץ. הכל ייתכן.

בשתי ברבי אורי זוהר ואמרתי לו את דעתי

בעניין השתלכותו במערך הבחירות של תנועת ש"ס: "היית יכול להיות נכס אילו רצת לכנסת".

אני לא רץ אלא תולך. וחוץ מוח –

מה שמוכיר לי את הסיפור (שאולי הוא אמיתי)

איוו כנסת?", הגיב בלגלוג באותה נימה של "אני

על הכומר המיחור של הסנאט בוושינגטון. כששאלותו

אם הוא מתפלל למען הסנטורים, השיבו "לא. מאחר

שאני מכיר אותם מקרוב אני מתפלל למען שלומה של

שאמרת מאפשר לי, ברשותך, לטפר לך על

ובאותו עניין: שחקו־במאי רוסי הוזמן לביקור אל מי שבעלה עשה הון תועפות בעסקים וחקע אותה בקונגרס על גבעת הקאפיטול ושם, לאחר שישב בארמון קטן. הכרתי נשים לבושות כמו מיליון דולר ביציע המבקרים, תימצת את רשמיה "אדם קם לרבר והן כעלות תודעה פוליטית מבוססת. אני לא יודעת ולא אומר דבר. אף אחר אינו מקשיב לו, ואחרייכן אין למי לשייך אותן – לצומתו לליכודו לר"צו למערדו אולי אפילו למפ"םז שהרי עניין החלוקה המפלגתית מסכימים איתו, מתווכחים עמו ותוקפים אותו". נשמע מוכר. לפי מעמדות כבר מזמן עבר מן העולם. לכן אל תתפלאו אם תקבלו הומנה לחוג בית של המערך ורוסי אחר, ירוע יותר, גיקיטת כרושצ'וב, אמר כביתו של תעשיין צמרת שגרל על ברכי הליכוד, או הומנה לפגישה עם גנדי־של־הטרגספר בכיתו של

בפגישה עם עתונאים ב־1960 בעת ביקורו ההסטורי בארה"ב (מי שווכר מאו את עניין הנעל שלו כישיבת האומות המאוחרות – זוכרא 'פוליטיקאים ככל העולם אינם שונים זה מזה. מכטיחים לכנות גשרים גם במקומות כהם אין נהצות".

הגררה נפוצה לפוליסיקאי: מי שמסוגל לשבת על הגדר וכו־זמנית גם להצמיר את שתי אוזניו

ואשר לבוחר שאחר קולו מחזרים כאן, שם ובכל

מספרים על איכר באמריקה שהבטיח יום אחר את קולו למועמד הדמוקרטי, ולמחרת – למועמד הרפובליקני. לאשתו, ששאלה אותו לפשר הנדיבות הכללית הזון השיכו "מה ישו ראית כמה עשיתי את שניהם מאושרימז ביום הבחירות אצביע לפי רצוני, ואו אהיה גם אני שכע־דצון וכולנו נהיה שכע־דצון".

טוכ. זה לא מה שיש לי לומר על הרגע כו אתייוור הפעם עם עצמי בקלפי. אם פעם היו שאמרוו אקת כדור נגר בחילה ואלך להצביע כער × - חרי הפעם אומרים בהבעה רצינית כל כדו אצביע בער עתידי בארץ הוו. ואשר ל"תוכן" של העתיד - לכו והחליטו בעצמכם: לא מי המפלגה הפתות גרועה, אלא מי המפלגה היותר טובה.

לקוראה שהותמה "קבוצה הנשים" ומתלומה בעניין האיממוטוציה של 25 אחוז מן הגברים: לא אוכל לחביא את הצעתך אלא לאחר שתחתמי

אלונת איינשטיין היא כמובן וכדתו של מפקד "השומר", ישראל שוחט, ולא ישראל גלעדי במי שכתבתי בעעות במדור זה ב־7.10.68. וזו התודמנות לשפר על עשרות שיחות טלפוניות שהגיעוני לאחר פרסום חקטע "אלונה, אלונה". וגילו חורהות מלאת עם עמדתי.



HARLING CHEEK

41 ชเอยอเอ

ראשיד מדבר אל הקירות

מסתדר במדבר". הוא שועט קרימה, הרבה לפני הפועלים הערביים מהשטחים, וזה משהו שעברתי, בטח שמרביקי הסטיגמות מתעוררים לעבודת יומם.

תחשוב רגע שהסיפור שלך הוא הסיפור שלי. האנשים האלה אני מרבר לפעמים". יורה חיוך משויף. אמרתי לו יום אחד, כנסיון לגרום לו להצטלם ברגע שלא התאים לו. ראשיר הבריק כלפי ניצוץ מהתל כ"בן ארם". "אני משתמש הרבה במלה הזאת בן־ארם, מעיניו: "מותק", אמר, "הסימור שלך לא יהיה אף פעם מהז זה מפני שאני רגיל לדבר אל קירות. אני רוצה הסיפור שלי. איפה נולדת:"

משרהווי הקפיד שלא אשכח את הכאב שהוא מחמם כתוכו. הוא הגיע לתל־אביב כשהיה בן 14, כדי שיש בו מים זורמים וחשמל. לעזור בעול פרנסת המשפחה. בכית היו חמישה אחים ושתי אחיות. הוא ילד אמצעי. אכיו גורש מיפו לעוה לא היה חשמל ולא היו מים זורמים כמשך שנים רכות. ב־1948. במשך שנים עבר האב בתל־אביב כרצף, עד הילדים היו עומרים ומביטים כלולים של הקיבוץ שתלה. כשבא לתל־אביב בראשונה ישן הנער ראשיר במרתף כטון חשוף, מתחת לשלד בניין תל-אביבי. אחר־כך עבר במסערות, כתי־קפה, בארים. כשעות משרהווי גם דרך אולפני הצילום של הטלוויויה הסנאי צייר. מילדות רצה להיות צייר. ב־1981 פרץ הלימורית. ב־1982. 'חיה שם כנראה איזה כלכול. כי החוצה מן התוואי התחום הזה. הוא החל לעבור בבניית קיבלו אותי, למרות שזה מוסר ממשלתי. עבדתי שם תפאורה לטרט.

מעזה, כמו כולם, וברגע הבא אתה עוסק בקולנוע

עבר לכך היו דרושים תכונות אופי מיוחדות, כבית־צבי. אחת על אפקטים מיוחדים ושימוש כישורים מחודרים. כאשיר אבורביע, כדווי בחומרים פלאסטיים בבניית תפאורות, והשניה על שכיהן (שלא בבחירתו) כלהיט אורייבטלי הסרשת 'תעודת מעבר". לפני שנים, אומר שראשיד אמביציווי ואמיץ. "יש לו פיקחות פנימית כזאת, קליטה מהירה לכן היה סרט וידאו כן שמונה דקות על יתודי וערבי ביותר, אינשליגנציה גבוהה במיוחד. לאחרים לוקח ברירה שכורה בתליאביב. היהודי יוצא למלחמת לבנון, כמה שנים כדי לרכוש שליטה מסוימת בעברית. הערבי נשאר למלחמה שלו. אחריכך עשה את "תעודת ראשיד למד את השפה על כל גווניה בארבעה מעבר". זוג ערבי נתקע בשיפוליו של גשר מעבר כין חורשים. הוא לא סגור, לא נעול על דכרים מעובלים. ירדן לישראל. דרכונם אבר אי־איפה בין הושטת מטמך האוסקים שלו רחבים מאוד. גם אני הייתי נדהם איך להחתמהו, כין פקודה של חייל עברי להוראה של חייל השתלב כמהירות ואיך הוא פורץ קרימה לאן שהוא יררני. שתי רמויות לכנות בווקות כחושך שבין שתי

מסוימים. אם אני כחור ערבי, שעושה סרט על אני קרוב לתמונה הזאת ולא לתמונה אחרת. עם כמו שהוא עכשיו, הוא חש שמגיע לו לחיות לחיות בתנאים, סבירים, קצת מעל לממוצע". כלומר, לא במקלט של בניין מדיף אבק מלט. כלומר, במקום

באשירו "חנא סיסר לנו פעם בריחה. בכפר שלו

השכן. כל תרנגולת שם היתה לה מנורה משלה". בעת ההתערות בעשיה הקולנועית בישראל חלף ביציקות גבס והעתקות של פני ארם. רק באשיר ואני

יחד עם זאת הוא מציין שנתן כבר שתי הרצאות

"המטלט" הוא סרטו השלישי של משרהווי. טרם

איך קורת הרבר הזה? רבע אחר אתה סועל ידענו לעשות את זה כארץ". ולא חלכות על ליכודי קולנועץ "זה היה עניין של סרר עריפויות. הייתי צריך

"לא הסתובכתי עם הרגשה שאני ערכי משאטי להביא כסף הביתה. אז למדתי תוך כדי עבורה. אבל ומגיע לי לעבור רק כזה ולהרוויח ער לסכום הזה. גם אילו רציתי ללמור אין לי איפה, בארץ. אני לא התחלתי עם הרגשה שאני בן־אדם שרוצה לעשות את אזרח ישראלי. לבתור כמוני אולי זה טוב, בעצם, כי הוא יכול לצאת לחו"ל וללמוד בבית־ספר טוב".

מחוסר פרנסה מציור, פנו שניהם לעיצוב תפאורה. המסמכים הסוף הוא מוות. הגבר עולה על מוקש שלא

ארצות. המציאות נמהלת כסיוט, שבו מחפש ראו את הם הכירו באתר הצילומים של הסרט "סהרה". החייל הג"נג"י שחייך אליו לרגע קל בעת כריקת "ואת היתה תקופה נפלאה של עבודה ושעשועים", כוון אליו, האשה צורחת באימה מעל לירדן השוקט.

"איך זה לא עוצרים אותי בתל־אביב? 48 שעות בפנים, מכות ויאללה חזרה לעבודה! זה פשוט מקרה. אני יכול ללכת ליד הבחזר ההוא בדיזנגוף ויקחו אותי או אותו. זה רק מקרה שלא לוקחים אותי"

אומר באשיר. "חוש התומור שלו גרם לי שלא אפסיק הרבה סימבוליסטיקה והשפעות של הקולנוע האיטלקי. ראשירו להומור? זה עוזר. אף אחר הרי לא רוצה מבוונות?

> בחיי היום־יום הוא משתרל להתרחק ממקורות הסבל. כאמנות שלו הוא רוצה לתעד בריוק את הסבל

ממגירות שולחן כתיבה הוא שולף כתבות מלפני שבע שנים על פועלים ערבים כתל־אביכ. נוגע כאצבע דושרת במורן שבתמונה, המונח חשוף על הריצפה, עוד כמה דשת לסיפור חוה. בסל הפלסטיק התלוי מן התיקרה, בכיפת הצמר המאובקת של כוכב הבתבה, השולח מכט עגום לעין ביטנח הרוממת של מחלצת הבטון. התחנה המרכזית ישה ומבוססת. אני אותב את הקולנוע הריאלימטי. הערשה. הפועלים האלה, המוכרים לכולם ואינם הסוריאליסטית, שקסאה במהלך בנייתה. מין ממל ענק מעריץ את הסרט 'העדר', כאשיר מעריף סרטי אפקסים מווחים עליירי איש, מוארים בפתאום, תמיד נראים למדינה הואה, שברולי היסוד שלה מורקרים חלודים בה ראשור זותעורר.

בתוך זה והבנתי את המצב, קיבלתי אותו. וכשיצאתי שלא תגיע לשום משם, הוא משחק מרתק עם מתוך זה הבנתי כמה זה גרופ. הסרט שלי נכון לי, כפי המציאות. שאני עכשיו, לא לאו אני לא עושה סרטים על בעיה של סטאטיסטים, למשל, לא היתה כאן. הימים והלילות שלו אם זה לא חשוב לקבלן, זה חשוב

העומות היהודי ערבי. אני מסביר רגשות של אנשים משרהווי הביא תריסר פועלים ערביים שישחקו

המששנות והנאיביות שבחצגת התמונה

"זאת תוצאה ישירה של מוגבלות הסרט חקצר. אתה לא יכול להכיא מצב מורכב בסרט של עשרים דקות. אם היה לי 'הומר' לצילום של עשרים ושתיים רקות, הייתי מצלם".

ועכשיו "מקלט". לפוצת 45 רקות: יומיים אחרי הסעודית, עם המרכר הגדול שלה, שאין בו ציפורים. נום ההסקה ראשיד לא מוותר

הם צילמו הרכה כלילות. שבוע רחשו בתוך כאילו התעוררו משינה עמוקה שהם מתאוים להמשיך אל השמיים. צילומו של סרט העוסק כפועלים ערכיים ישנים במעיים האפלים של תל־אכיב, דווקא כאן, "חייתי במקלט. חייתי ככה ב־77"76. הייתי במנחיות הנתנשמות של ההתוחלה הגרגריונית והאת

למכור את זהותו האישית והלאומית. עוד רואה מחבר את אנשי תמשמר האזרחי בנילויי האגרסיניות שלהם, ערבי שיכור שמשתין על האחרות הערבית, האת הנהב היתורי של הקכלן היתורי, כשתוא גונב חומרי בניין.

הדמויות של היחודים שליליות כולן. זאת ראייה קרטונית קצת, לאז "למה, מי בא בלילה למקלט של כניין שעומר כבנייהו תחשביו זה מהמציאות. כאה זונה, בא ארס, כא שיכור, כא גנב. כאח המשטרה".

כתפקיר של פועלים ערביים. הפעם פרקו שקים ושנכו

בטון כהתגדבות. למען העניין. בליל עבודה שלהם

אפשר היה להירבק כאווירת הגיוס המסור של כולם.

גלהבות אמגותית ומהפכנית כאחד כרכה אותם ביחד,

מתחת לאגמים של אור, שבאו ממקורות ספויים כתוך

רחוק מכיתם, יורדים במדרגות לעבר החרר שבו הם

כולאים עצמם למשך הלילה. צלליותיהם מתוות צער

גדול על הקירות הענקיים. ראו הוא אבו סמיר, כן 40,

בעל משפחה, המרכין ראש לפני הקבלן היהודי. הא

כנוע כרי שיוכל להמשיך לקיים את ילדיו. לפני שתוא

הולך לישון נראות שתי ידיו יוצאות מחורים שבולה

מרתפו. שתי יריים עירומות עמוקות בגעילת מנעול.

אחריכך חשרשרת נשמטת בעדינות כמו חיוך כאוב,

ואיש אינו יודע שמעבר לדלת מחביא ערכי את שנתו.

הנונקונפורמיסטית חודרת לשיגרה הצייתנית. השיחה

הלילית של השניים חושפת קצוות של ראיית עולם.

אברטמיר משלים עם מציאות חייו. מוחמר לא מחתר

על המרד. בעומק הלילה הוא צופה בהתרחשויות

אנושיות מבער לחרך שכרלת. חאלר, הקורא לעצמו יוִסי, מתמקוז עם זונה יחודיה. בעבור מישגל הוא מוכן

לילה אחר מצטרף מוחמר לאבו־סמיר. הרמות

סאלים ראו ומוחמר באכרי, שני פועלים ערביים,

צילומי "חמקלט" בחחנה המרכזית החדשה. ראשיד

(מימין) עם חוא אליאס, עוזר

אשירו "שתלנו בסיפור גם פועל בניין יהודין טוב. למרות שאני לא יודע איפה יש פועל כניין יועדי. רועה החונות הערכי מוצג באור שלילי. הוא מתחוה ליחודי ומוכן למכור את אדמותיו וילדיו כזול. השיכור (מאכרם תורי) לועג 'למוסכמות ערביות. לחור הריק, למשל, זאת ערב

ומסביב כל השייחים העשירים האלה שלא עושים כלום למען הערבים. לא הם ולא סוריה" ראשירו 'אני מאמין בשפת הקולנוע זאת שפה מיוחדים. שפילברג, קופולה. אני לא יכול להמסיק לראות את הקולנוע שמאחורי הקולנוע כשאני צופה בסרטים כאלה. זה עולה כל-כך הרכה זמן וכסף, שה צריך לחיות משהו שחשוב להגיד אותו".

מה חשוב לך להגיד? חשוב לי להראות איך אבו־סמיד מעביר או

לעשות תפאורה בסרט".

חייו, דומה, מתרחשים כשני קווים מקכילים, שבירים, נוגעים זה בזה לעתים. על פני השטח הוא מנהל ימים שפויים, אמנם אנרגטיים, זרועי סיגריות וקפה ותוסר מנוחה של עשייה, אכל בכל זאת – אשה וילד, חברים נכנסים ויוצאים, שלפונים שופעי חמימות, בעברית. אכל כרוצב דיזנגוף שוטפים את הצלחות הכפילים שלו. אלה שלא רצו, או לא העזו, או לא ירעו שאפשר. וראשיר חי את קיומם בצר קיומו.

יך זה שלא עוצרים אותך פתאום, כמן את חבריך, שאמור להם להסתובב בלילה ברחוב? את מתכוונת איך זה לא עוצרים אורה אל מעות בפנים, מכות ויאללה חורה 48 לעבורה: זה פשוט מקרה. אני יכול ללכת ליר הבחור לוסחים אותי".

ואין לך הררות בביוון הות? "המחשבה על זה לא מעסיסה אותי". תכגרים, חיותך מעורב?

"אם זה היה ככה הייתי מלביש את כל הבחורים מהשטחים בכגרים אתרים וזה היה פותר את הבעיה. מה צריר שיסרהז אם הייתי מפור את כל הכחורים האלה מהשטחים בתל־אביב למשך עשר שנים, שילמרו את השפה ויתלבשו בהתאם, אז היו רואים שוני, הוא פונה לפרס שסים מהמשאית, אבל בפנים שהם כני אדם? זה מה שצריד? תראי, אם היו עושים אמבוש על הבית של הקבלן היהודי ועל הבית של שנה עודף לקבלן ומתרחק משם. בתוך כל אבויסמיר, שכאילו כל אחרימהם לא יכול להסתרר בער מידים יש מוחמר קטן. אם הוא לא יוצא בלי השני, אפשר היה לראות שאברסמיר הוא המוכל. מלאבינ הוא יוצא ככפר ונכנס חזרה בשוק לא הקבלן".

זה לא דורש. בעד שבועיים מתעתד משרתורי להכנס לעכודה משב תפאורת "אחד משלנו", סרטו ותורש של אורי יותר קרוב לעין, שאפשר יהיה לראות טוב. להכחין בו. מת לפני כן עבר בהמרטת "אהבה אסורה". הוא כמה כתבות כבר נכתבו על הפועלים שישנים כאן עד עו ב'תולמים" וב'מאחורי הסורגים". "אם כבר בעיר, ככל רחוב, בתנאים שאינם ראויים למחיהוו כמה בין להיוויה כסף, אני מעדיף לעשות את זה בסרט תמונות בטלוויזיה היו. אבל אף אחר לא עושה כלום.

נם דוא היה מתגיים לעבוד בהתגדבות בסרט אינתיפאדה. אני מדכר פשוט על חיי יום־יום של

פעם הוא אמר לי שאם היה תפאורן היה כא אלי

ההוא כדיזנגוף ויקחו אותי או אותו. מקרה שלא

אולי חולפים על פניך בגלל תתופעת שלך,

יזה מוכן מאליו, ההז או עכשיו אני שם אותו שום רבר. אני לא מרבר על מרינה פלשתינית או על

בן־אדם שרוצה לחיות. אני רוצה שאבו־סמיר יוכל לעשות את כל מה שתיכנו לעשות בחייו, כלי להתקל בקשיי חיים בגלל שהוא ערכי. אבל מה הסרט הרל תקציב שלי יכול לעשות? צלקת קטנטנה".

איסה אתה נתקל בקשיים שהערביות שלן מציבה לד? "אלה לא קשיים חיצוניים. זה אצלי כראש.

פיתחתי לעצמי גבולות. זאת תכונה לא בריאה לבני־ארם. אצלי הרברים יילכו יותר לאט, עם יותר מחשבה. אני מכיר בגכולות שלי. כל יום אני מרחיק אותם קצת. אני בשל לסרט ארוך כבר, ועדיין לא מעטים עשו בגילר.

"אני לא משווה את עצמי לאף אחר. אני מרכר על הגבולות שלי עם עצמי. אני לא מרכר על זה שאסור לי לישון בתל־אביב, שאסור לי להזכיר את המלה בית, שאסור לי להתחיל עם כל בחורה. מותר לי כל אלה, ואני עושה את זה. המעצור הוא כראש, וברמה אחרת. זה מעצור שנכנס לתוכנה של המחשב. אני בחיים לא אגיר שמתר אני קונה ויראו. אין לי פנטויות. לא הייתי שולף משפט כמו: הייתי רוצה להיות עכשיו בסרפרנסיסטו על המים. לכל היותר אני רוצה להיות פה על שפת הים, או לאכול במסערה".

בסרט ההקדמה ליתעורת מעברי אמרת שאתה אוהב את עזה כתיר, כתיר. אמרת את זה על רקע תמונות לא נעימות של זוהמה ועזובה. גם את תלאכיב אתה אתכן

"כן. אני אוהב את תל־אכיכ. היא עיר יפה, נוחה". אתה מרגיש כאן בית? "עוד לא. שכונה – כן. סביבה. לא כית". TYMENT

הסרט הכא כבר כתוכ. "סופות במדבר". אבורביע יפיק, משרהווי יביים. סיפור המבוסס על עוברות הנוגעות לסיומו של כפר ברווי על גכול ירדן, תחת עול השלטון הבריטי. תקציב: 200 אלף דולר. "לפי האמביציה של ראשיר", אמר כאשיר, "נראה שנעשה את זה תוך שנה".

(23 ביולי עד 22 באוגוסטן)

חשק לצאת מהבית. עלולות לצוע בעיות

הקשורות בתחום הרומנטי, הכקפי או

חמשפחתי. כראי להתמקד השבוע בעניו־

תלמה אדמון

הורוסקופ

תחזית לשבוע שבין 28 באוקיוובר ל-4 בנובמבר

ע מאקטובר עד 21 בנובמבר) . (בפברואר) בינואר עד 18 בפברואר) קו משמה סובה לחלוות או ללוות כם- בירושים עם חבר עלולה לפרוץ השבוע השכל הישר יביא לכם הישנים בתחום אף שאתם מצליחים מאוד עכשיו בפעיל-ים, נחחם החשקעות בנדל"ן בראי מחלוקת בגלל עניין כסמי. חדשות טובות לחקים וותר מחשבה לפני שמתחייבים צפריות מרחוק, אך אירועים חברתיים יסי פשם, נויות החברתית הענינים אינם בו לכם עכשיו שיעמום. בתחום הקרייות הוצאה גדולות חשבוע, אולי בקשר ליל-מוש אללה לפרוק מריבה עם מישרה התתכן התקדמות, אך יהיה עליכם לעמור דים. בימים אלה יהית עליכם להיוהר מם-

> 12727 ע מומער עד 21 בדצמבר) (19 בפברואר עד 20 במארס)

סה טרה לאבריסמיר בסוף? הוא נדבק באש

"הא נרכק, אבל הוא נשאר. והוא נשרף בפנים.

משך שנים ראה את הרכרים מבער לחלון, בריוק כמו

מושר, ורחק הכל פנימה ולא הגיב. עכשיו הוא יודע

שדיך לוגיב, אבל הוא נשאר. הוא ממשיך להגיר כן

או אזה רואה שהנפש שלו הולכת עם מוחמר. מוחמר

למון תיקט חיוד שלכם עלול לגרום זה זמן עוב למשא ומתן עם בזקים בעניעי בחות תיוד שלכם עלול לגרום זה זמן עוב למשא ומתן עם בזקים בעניעי בחות מקריורת עלולה בחות עוברים בתשנת המטרה, אף רבוש, אך בעיה בתחום חקריורת עלולה

מוביצמבר עד 19, בינואר)

לפים מכל להעיגו התקדמות בענייני התקשורת עם שותפים מוצלחת מאוד בביון עד 22 ביולי) שים היה להשיג התקדמות בענייני התקשורת עם שותפים מוצלחת מאוד ביון עד 22 ביולי ליתו השבוע להולים לתול שינויים החקשורה עם שותפים מוצלחת באוד אום עלולים להתאבוב עבשיו מביצועי חברתיות. ביחעים עם בן משפחה קרוב "" העולם לתולים לתולי

(21 במאוים עד 19 באפריל)

שותם בשורה האישי איוכם בשורים להיות בשוד מפני הקרובים אליבם. נקירו למעקב בשות משרות משרות משרות הוברום או אורבים, אך צפוי פיוס, שיושני באמצעות שורות האישי איוכם בשורים וות עלולה לגדום בשתת עם שותמים ועם באמצעות האישי איוכם בשורים וות עלולה לגדום בשתת עם שותמים ועם באמצעות החוום חשפום

טיים נעימים.

בתתום, חרומנטי צמויים בימים אלת דני

(23 באונוסט עד 22 בספטמבר) השיפוט שלכם במיטבו עכשיו בתחום הקרוורה: זה זמו טוב לפנישות עם הממוי נום. בתחום תביחי, לעומת זאת, צמויות

ני חמשפחה.

מאוניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) תוכלו לשאוב חשבוע סיפוק מפעילויות

בית".

(20 באפריל עד 20 במאי) - העבודה. לעומת זאת, אין זה זמן טוב ויות קבוצתיות, ייתכן שלא יהיה לכם למפגשים תכרתיים או רומנטיים. צפויות

(21 במאי עד 20 ביוויי) קחב שותף לדקוחוכם, היחקים להעריד אתכם עכשין. אל תשמרו זאת עים ועימים ביותר. תחום השות ל המונים להיות בקוד מה הרובים אלינם. וליון לתקפי יביא איון ארויות וקנה. הקובים אה בעיות שיצריכו השומת לב. היהבי היות השמונים עלולים לחיות בקוד ממני הקרובים אלינם. וליון לתקפי יביא איון ארויות ושנית השרות השרות בקוד השומת לב. היהבי בייתוח בייתוח בייתוח השרות השרות השרות השרות בקוד השומת לב. היהבי

ני תרמית.

מפני הצעות מפוקמקוה בתרוום העסקים. חברים.

שניות לפלינה. בתחום האישי אתם דרה, כדאי לשמור על אורן רוח, בתחום העברי של מתמבתויות שאינן מוצר עלולת להיווצר מתיחותו, אתם מרגישים שרש של של היוונם האישי אתם דרה, כדאי לשמור על אורן רוח, בתחום הוא מישים אלה מוא שמישהו מושה לנחל לכם את החיים, זה לש כלני מישהו שרוב, ידיד נושוט ולדעה מוף להתמשה צמיום רקנים וחלב על עותו הכת והמשמחה. בתחום הרו" זמן שוב למודים בעבודה, אך היווהרו לא של עות מוצר של מוצר עותר של התמשה צמיום רקנים וחלב מוסי כו הזוג מוסח לכחון את נאמתהכם. לעורך קטעה



הדלת הנעולה

רלת היתה נעולה. צופנת סור. מעבר לה. מצויה ידירתו. שם מתרחשים דכרים שהוא איננו מסוגל להתמודר איתם שעות ארוכות. מתבונן כחלון המואר של דירתה. ואז ככה האור. טיפס במרומי חמש הסומות של הבית המשותף, הולם כדלת כאגרוף קמוץ. היד נחכטה, נמחצה, שתתה דם, הפכה לעיסה לחה: מחחי לי... פתחי לי... אל תער שי לי את זה..."

ארנון גרין הלם כדלת כאילו היתה תוף ענקי. אכל, כאורח מוזר איש מיושבי הכית המשותף לא הציק, לא פתח ולא שאל מדוע, לכל הרותות, ברגש כן 25, מטורף כנראה על כל הראש, מצא לעצמו עיסוק נאה ב־2 לאחר חצות, בעוד שכל אנשי הבית יורעים כי בני משפחת הרסגור נסעו לחוץ לארץ ורק בתם דנה, נשארה

לרגעים רומה כי הכית המשותף מוכה לפתע בסנוורים וכחרשות, עד כי צעקותיו של גבר צעיר נכלעות ואינן נשמעות.

היחיד ששמע היה ניר. רק הוא הכיר את קולו של ארנון, ידירו משכבר, ארנון שהאל נתן לו מלוא החופי ניים מתנות, יופי, שכל, חברותם של ירידיו וחיבתן של הנערות, רווקא הוא זה המטיח ראשו ברלת.

לקלף את הציפוי. לחשוף את שמעכר לו. גליה אמרה לניר שמספיק לגרד קצת את עודו של האדם כדי לגלות שאין הוא כפי שביקש להציג עצמו. מאז, הפך הרבר תחביב של ניר. לא פעם חש כאילו הוא ניתן בעיני רגטגן. מקום שכולם רואים הצלחה מפוא־ רת. קריירה חטוכת גו, הוא רואה רק שלר יבש. בסך הכל, כפי שאמר לאמו, "מתת עיני הרנטגן היא קללה מחורבנת".

דווקא ארנון גרין עשוי חטיכה אתת. אפילו הנוס חה של הכרוטו והנטו לא עכרה על ארנון. ווהי נוסחה שגליה העניקה לבנה כדי לאמור את הבריות. "רוכ בני דרכו. עטלף המוליך לפניו את צעפותיו כפרני מישוש. האדם הם ברוטו. אתה צריך להכניס את היר עמוק זועק והכתלים מחזירים את הקול וכך תא יורע לנווט עמוק, לעכור שקרים, לחצות העמדת פנים, לסלק קליפות, עד שאחה מוצא את האיש הקטן המבוהל הקריאות נעלמו בתוך הרלת הנעולה והוא לא מצא נחבא בעמקי הפסל שלו כילד מבוהל. ויש אנשים י את הררך. שאתה נוגע כהם ומגלה שאין מה לקלוף". הצלחותיו של ארגון היו אמיתיות, תלמיד מצטיין כתקולטה למי - תית, המבקשת להגיד: "אין אשה שכראי להתכוות תמטיסה. "שכל של מחשב ולב של בן־ארמ". לא טיפס בשבילה עד כדי כך. אם הדלת נעולה, לכל הרוחות על גוויותיהם של ידידיו. להיפך, חבר טוב. גלוי. לכן, יש המון דלתות שייפתחו בפניך גם אם לא תרפוק מעולם לא שמט גיר את ארנון ידידו וראה כו דוגמה עליהן. כוא בוא תעלה אלי, נשתה קפה. נשוחת לע־ של איש צעיר המכיל כשרון, אומץ לב, יושר ועם ואת זאול רנה, לעואול הרלת הארורה". ניחן במירה מבורכת של צניעות שכלעדיה, כל התכור נות הללו חיו הופכות מאוסות.

ועכשיו הוא יושב מונס לפתח דלחה של דנה, חבורות, כף היד שותחת הדם צרכה. הבאבים כאו לכד דגה שניר מעולם לא שם לב לחמורותיה, לא נשבח שר את ראשית ההתפכחות. התבונן בירו בתמהון כאיי בקסמה וכבת של השכנים יכול חיה לשפוט אותה לו איננו מבין מה קרה לו, ואתר, הלך בעקבות ניר, כדרך שתוא שופט את אחתו. כלי שיחור, אולי לכן צייתן, נבלע במעלית.

היא נראתה לו ציפור אפורה שתקעה בזנבה כמה נו־ צות של טווס, אבל רווקא נוצות הטווס הן שהרגישו

כאתר הימים, כשהתארחה כפנטהאוז, פגשה את ארנון. כל שהתרחש לאחר מכן היה נעלם מעיניו של ניך. שמע על אהכה גדולה, על "הצעיר המקריב את עצמו" ועל "הנערה שאיננה שמה עליו".

צעיר מושך לב. נערות יפות בהרבה מדנה נפלו בשר - כאילו הקיש אי שם למעלה ענק על דלתות השמים ביו. לעומתו נראתה רנה כתרנגולת אפורה, שאיננה 🏻 הנעלות ועכשיו, ניגר דמו. מסוגלת להמריא. אבל לך תדע את הגברים.

אולי דווקא המסירות שלו, היא שעוררה את הא־ כזריות. את הרצון להשפילו. ואולי, כמו שאמרה גליה, "היא רואה דברים שאנחנו אינגו רואים. היא יודעת רברים שאנחנו לא מסוגלים לדעת. יש לה כלים לש־ פוט אותו ולכן אין לנו זכות לשפוט אותה".

היה משהו קר ברנה. קרחון. ניר, שמעולם לא ניסה להמים את הקרתון, עקף אותו כדרך שמטפס הרים עוקף צוק, לא משום שהוא גמנע מן האתגר אשר הוא מציב בפניו, אלא פשוט משום שאין לו כל עניין לטפט דווקא על הקרחון הזה.

לכאורה, נערה נמוכת קומה, חייכנית. כאילו אתה קולט במבט אחר את דמותה. תווי פנים פשוטים. חוטם גרול במקצת. חזה ככד במקצת. זרועותיה המל־ אות מדי יוצרות רושם כבר. אבל מה ששלט כפנים היו העיניים הקרות המתכוננות כך כאותו מכט שניד היה לפעמים מתבונן בידידיו. "מכט של קרני רנטגן". אבל, כמו שאמר ניר לאמו, "אין לה מבט המקלף את הקלי־ פות וחותר אל העיקר, אלא מבט של ארם שהקפיא בתוכן משהו. מבט המשרר כפור. מבט שגורם לך לר־ צות ללכוש סוודר".

גליה שהכירה את אמו של ארנון גרין, אמרה כנדרך אגב: "אתה יודע, היא דומה לאמא שלו". "את רוצה להגיר לי שהיא גוצה כמוה". "קרה כמותה".

היה זה מחזה סוריאליסטי. שתים אחר חצות. איש צעיר מקיש בדלת ועל הבית כולו צנח ענן של עיוורון וחרשות. ניד ירר. במדרגות. עמד בזהירות מאחורי ירידו וכרי לא להסחירו אמר בקול שקט "ארגון... אר־

אכל הגבר הצעיר גם הוא, כמו הוכה כחרשות. לניר דומה היה שאין הוא רואה גבר בוגר בן 25, אלא ילד קטן, מבוהל, הרופק על הדלת לא כרי לגלות מה עושה ידידתו, לא כדי להציץ, לא כדי לחשוף סור אפל של בגידה, אלא, הוא מקיש בדלת סשוט כדי שמישהו יענה לו. ילד קטן, מבוהל, המבקש לשמוע קול אנושי. קול אדם יקר. התעלומה אינה צפונה במה שמתרחש. הפחר איננו מפני המסתורין, אלא מעצם העוכרה שאדם אהוכ מסרב לדכר אתו. ליצור איתו

לרגע רומה היה לניר שארנון הוא עטלף שאיבר דרכו. אבל צעקותיו של ארנוז נספגו כתוד חומר צמינ

הנית ידו על כתפו של ארנון. כף יד חמה, ידידו-

שעה ארוכה נקאר ארנון קפוא. ואחר החלו חושיו לחזור אליו בכאב. המצח שהלמ ברלת הגעולה העלה

הכית ישן כאילו לכוד בתרדמה מכושפת. כדון כלל כני הבית רגישים לרעשים כסלון. רינה פתעור רת. אורי מבקש כנימוס שירברו כשקם. גליה יוצאו למטבח כדי להכריז שהפריעו לה לישון. אכל הפעם היתה דממה. ניר שפת ספה על האש, בתוך הקומקום השקוף. התבונן מהופנט כאש המשתקפת מבעד למים ארנון התבוגן אל תל־אביב של ראשית הסמיו, אל כל זה היה מוזר ותמוה. ארנון היה באמת גכר העננים הכהים שאורות העיר האדימו את שוליהם,

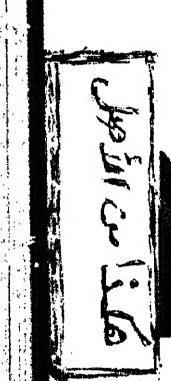
אחריכך ישבו במרפסת, מריחים את בושם המתיו, מצטמררים מקרירות הלילה ואט אט. אל מול השמיים שהענק עדיין מקיש עליהם באגרוף המוץ מרם, גולל ארנון את החרדה שהביאה אותו אל רלחה של דנה



הייתי ילד. אני חושב כן 6 או 7. אולי אפיל בחדר של אמא שמעתי קולות. מהרתי לקרוא לה. וא השתררה רממה, האור שכקע מתחת לתרך השינה כבה נבהלתי. אני זוכר שרסקתי בדלת וצעקתי אמא חני להכנס... אמא תני לי להכנס... אבל הדלת היתה גע לה. לא רציתי לרעת מה היא עושה רציתי פשום שהיא תענה לי. כל כך פחרתי להיות לכד.... אני שוא



Blacaid 44





עריכה גראפית חוה עילם. עריכה כח דורה בר



חשוב לי מחשב

שָלוֹם לָכָם יְלָדִים וִילָדוֹתוּ

כָדִי לְהַשְּׁתַעְשַעַ קּצָת בְּתְּכִנִיוֹת קּלִילות וְּמָרַעֻנְּנוֹת שָׁלַח לָנוּ אוֹר מָשִׁיתַ מִבַּת יָם אָת הַתְּכְנָיּוֹת הָבָּאוֹת. הַתְּכְנִיּוֹת מְיֹעָדות 13 BRAPHICS 9:COLOR 1:9ETCOLOR 2,8,8

28 FOR INS TO 128 SIEP 15:4FOR JMB TO 128:PLDT I, J:PLDT J, IMEXT J:MEXT I
38 FOR KM18 TO 186 SIEP 38:FOR PM1 TO 91 8/EP 38

48 FOR INK TO K-14:FOR JMP TO PM14:PLDT I, J:PLDT J, IMEXT J:MEXT I:MEXT P:MEXT K לְמַחְשְבֵי אַפָּל אוֹ אֶטְארִי – לְפִי הָרָשוּם. הַן הַתְּכְנִיוֹת וְהַן הַתּוצְאות שָל הָרָצְתַן הָדְפְּסוּ עֶלֹייְדֵי מַּדְּםָּסֶת "פְּלוּטָר". זוהִי מַרְפָּסֶת הַמִּדְבִּיסָה עם מַעֵין "טוּשִים" יַנְעַלִּיָּה מַעְלָה – יוצָרָת אָת הַצִיּוּרִים הַיְּפִּים | הְּבְוּית זוֹ יוצָרֶת לוֹחַ שַּחְמָט עַל הַפְּּפֶּךְ קטונים הַוּעִים לְרֹחַב הַדּף בְּשִׁלוּב עִם הַשְּחָלָת הַדַּף לַפַּדְּפָּטָת. הְנוֹעָה זו שְל תוווה על שְנֵי צִירִים – יָמֵינָה וּשְּמֹלְה

מַצְלֵמָה חֲדָשָה

נַאַשָּר אָנוּ רוֹצִים לְצַלָּם הַיּוֹם, אָסוּר לִשְׁפַּח לְהַבְּנִיס סָרָט צִּלום לְמַּצְלֵמָה, וְאִם לא הַּבְנַסְנוּ אוֹתוֹ נְכוֹוֹ, אוֹי לְנוּ – אֵין תּכוּנָה. בַּעוֹד מִקפָּר חֲדְשִים הַנּצֵּג בִּנְּנִי הְעוּלְם מַצְלַמָה אַלָּקְטְרוֹנִית תַדָּשָה, שָלא הִּהְיָה

בְּתִירוֹת נוֹסַח

שנות הָאַלְפַּיִם

אָתָּה בְּיוֹם זָה כְּדֵי לִבְּחרז

לערוץ המתאים.

धान्यमात ४६

אַי שֶׁם בַּין שְנַת 2010 לְבַין שְנָת 2020

לא. לא יִהְיָה כָּל צרֶן לְצֵאת מִן הַבַּיִת כְּדֵי

בִּיוֹתַר. בִּמְקוֹם וֹאת תוּכֵל לְהְתְוַיָּתְ לְּךְּ אְל

מול מִסַד הַטְּלָויוְיָה הַמָּשְׁבְלָל וָהָעָנְקִי שְּלְּ

וּלָהוֹרוֹת לַמַּחְשַב הַמָּרְכָּוִי שָל בָּיִתְף, בְּדבּוּר

פַשוּט, לְהַבְּעִיל אָת הַשָּׁלְיִיוְיָה וּלְכָנִין אוֹרָה

עַד נְעַהַרָח יְמַלְאוּ אָת מָסַף הְעַנְק פָּנְיהָ

הַמַרַזְיָכוֹת שַל אָשָׁה נָאָה לְמֵרָאָה. הִיא

תַצִיג לְחַנֵיך אָת כָּל הַרְשִימות הַמּשִׁרָתִבות

בַּבְּחִירוֹת. לְאָחַר מִכֵּן תִּשְאַל הָאָם בִּרְצוֹנְךְּ לְבָחוֹר מִיִד אוּ לִקְבֵּל קֹדֶם לְכָן מֵידֵע עֵל

וֹנִיעַ יוֹם הַפַּחִירוֹת לַכְּנָסֶת. מָה תַּעֲשָּׁה

רוול שי

2 GRAPHICS 24 -COLDR 1 -SETCOLOR 2,0.0-0-158 .A=1-801:FOR 0-0 (0)

20 FOR Y=35 TO 0 STEP -5 -- LOT 0, YEB+35 DRANTO (95-Y) 44+0, 75 MEXT

18 HODLOR SINGR 18 HODLOR SINGR 29 FOR I=8 TO 128 STEP 15:FOR J=8 TO 128:HPLOT I, J:HFLOT J, I:NEXT J, I 39 FOR K=16 TO 185 STEP 38:FOR P=1 TO 91 STEP 38 48 FOR I=6 TO K+14:FOR J=P TO P+14:HFLOT I, J:HPLOT J, I:NEXT J, I, P, K

הָאַלוּ. עִקּרוֹן זָה פְּשוּט מְאד, וַאֲפַלוּ | תָּכְנִית נָחְמֶדָה וּפְשוּטָה, נִם לְמָחְשְבִי

הַמַּדַבְּּסוֹת הַחָדִישוֹת בִּיותָר עובִדות לְמִיוֹ. אָטָארִי וְגָם לְמַחְשְבֵי אָפֶּל.

38 IF 8-1 THEN 8-1

FOR APPLE COMPUTER

FOR ATARI COMPUTER

56 G1C9 65

הָרְשִיכּוּוֹת. מֵידָע שֶעשוּי לִכְלל אֶת מַאָּעֵי הָרְשִימות, אָת הָאָנְשִים וְהַנְּשִים הַפִּשְׁתַתְּמִּים בָּהָן, אֶת הַחִיסְטוֹרְיָה שֶל הָרשִימות וְכוּ׳.

זְקוֹקָה לְסָרָט צְלוֹם. בְּמַצְלָמָה זוֹ יַשַב

מַחשַב – אָיך לאז – וְהַצְּלוּמִים יְאַכְסְנוּ עֵל

דַיסְק נָמִיש וָאָמְשָר יִתְיָה לְפָתַּוֹחַ וּלְהַדְּמִיס

אותם מיַד פָּתְמוּנוֹת רְנִילוֹת אוֹ לְתַקְּרִין

חַהַבְּרוֹת שְּבִּתוּנ מִּאְלַמְּה חָדִישָה זו הַן

אָנָרֶבו עַל מַשְּׁרָ הַשַּׁלַוִיוְיָה.

קַנון, קונִיקָה וּפּּגִ'י.

אָם תַּבְתַר לְקבָּל מִידָע עָל הְרְשִימוֹת. תובל לַנְקב בִּשְׁמָה שָל רְשִימָה שָבּּרְצוֹנְוּ לְקַבֶּל עָלַיהָ מִידָע. מִיָּד תּוֹפִיעַ עַל הִמְּסְןּ סִדְרָה שָל הַּחוֹמִים בָּהָם אָבְּשָׁר לְקַבָּל מַידָע עַל הָרְשִימָה – מֵידָע בְּלְלִי מְתַמְצָה, אִישִים הַּמִשְּׁהַתְּוֹפִים בָּרְשִימָה וְעוֹד. כָּל מַה

שְּיִהְיָה עָלָיף לַעֲשׁוֹת הוּא לוֹמֵר אֶת הַתְּחוּם בּוֹ וִיּנִּוֹיִ מְעַנְיֵן וּמִיְד תְּקַנָּל אֶת הַמֵּידָע בֹּ הַנּוֹנֶעַ אַלָּיוֹ, בְּאָמְצָעוּת הַטְלַוִזְיַה שְׁלִּף. תוּכָל לְשוֹטַט מִתְּחוּם לְתַחוּם כָּאַנָת נְפָשִף בְּאוֹרָתֹה רְשִׁימָה בְּה בְּחַרְתָּ. אָת הַשְּׁאט תּוּכֵל לְכָאַעָ, תַּמּוּבָן, נְּכָל רְשִימֶה וּרְשִימְה. וֹמָה לְאַחֵר מְבָּוֹן וֹבְבָן, לְאַחֵר שְׁהַחַלְטְתַ שָׁדֵי לְּוְּ בָּמִידָע שְקַבִּלְתָּ, תּוּכָל לְחֵזר אָל פְּנְיהָ הַבְּחָיִכִים שָל הָאִשָּׁה שָּפְּנְתָּה אַלִּיף

בַּהַתְתָּלָה וְלוֹמֵר לָה שָאַתַּח מוֹכְן לִבְּחֹר. אֲו תְּבָקַשׁ מִמְּךּ הָאִשָּה אָת הַקּוֹד הַפּוּדִי שַׁלַּבְּ שָרָק בְּאָמְצָעוּתוֹ תוּכָל לְבָחֹר. חָקּוֹד יִבְּדָק וכְנוּ כָּן יִבָּדָק הָאִם לֹא וְעֲשְׁתָת כְּבָר בְּּחִירָה בְּאָמְצְעוּת קוֹד וְת. רָק לְאַתַור מִכֵּן תּוּכֵל לְבָּחוֹר וְוֹאת תַּעֲשֶּׁה עַל־יְדֵי אֲבִּוּיְרַת שְּׁם שהדף יינמר... הָרְשִיכְּוֹה בְּדְפוּר.

> שְׁתַּהְיֶה בְּחִירָה מִצְלַחַת לְכֻלְּכָם. יורם אורעד



- מדוע אתה כוחב כל כך מהרז - כי אני רוצה לטיים את המכתב לפני

בעיה טלוויזיונית אחד מחכמי חמ מצלצל לחנות מצנה קנה טלוויזיה חדשה ומתאונן: הטלוווזיה שמכרחם לי לא בסדר, פמש לא בסרר".

"כי היא עלתה באש..." "האם פעלת לפי ההוראותו "מה עשיתו"

-אבא המליט לפתוראת

שאלת מיקום

הפיקניק המשפחתי

בצורה דמוקרטית

"לפי מה שהיה כתוב בהוראות". "ומח היה כתוב שכו" "תחילה הדלק את המכשיר..."

מארח ומתבדה משה יהלום

אמת לי לשבר על הרגלים. שלא

נְשָאֶחוֹתִי הַנְּדוֹלָה מִמֶנִי בְּ־10 שָׁנִים, קבְּלָה

ַ תַּבְּנַשְהַ הְיִיתִּי אָז כְּבֶן תְּבֵשׁ וְתַצִּי. נָטּוֹ שְׂצִּתְּם מְתַאֲרִים לְעַצְמְכָם לֹא נִזְהַרְתִּי, ַתְּפָּתִי אָת רַגְלַי 'הַיְּפוֹת' לְתוֹךְ הַשְּׁבִּיצִים, וֹנְינַיְנִינִי כִּי נִתְפַּסְנִינִי בְּּלֵלְכֶלְנִינִי. פְּתַדְּתִּי



"מָזוֹן – אָכַלְתִּי הַרְבָּה שְנִיצֵלִים. בַּחוּץ אָבֶלְתִּי – צִ'יפְּס, פַּלַאפָל אוֹ נְלִידָה נִיצָה

> פְּשָׁוּלֶק מַעוּמִי מָבְסֶּה בְּנֶבֶס. שְּׁמַרְוּתִי מַאָּר יַלְרִי הָנָן בָאוּ לְבַשְּׁנִי וְהָעָנִיקוּ לִי

עפוי ילְדוּתִי הִיוּ: טָרְוֹן, שָׁוָם ושְׁמוּ שֶׁל שַּבְּשֵׁ בָּאוֹנְשׁ יִמִים), וְקְצִין צַהְ"ל צָעִיר

לְאֵיד לָה לָעֲצֹד לַכְּרוֹת הַבָּאַבִים הַעַוִים מָּנְבָּשׁת רָנְלִי. אַחוֹתִי אָמְנֶם הְרְנִּישָה אָהְּמִּנְיָם אַינִם סוֹתְבִים, אַךְּ עַד שָּׁתִיא יָּצָה אָנִי וִמְצַעְתִי קָשָה. חֲצִי שְׁנָה שְׁכִבְּתִּי

> 'אָאַרְע װּטָוּ בִּּלְהָּני נִשְׁכָּח אַרְע בְּכִהָּנה רו' ים הַצְּנָת הָפִּיוּם: 'שְׁבוּ הוֹלֵךְ לְפָנְיוּ' מָאַת אָנְיִם קִישׁון. שִיחַקּתִי דְמות שֶל מְחַלַק מו קון הְנִגְלָה שְׁרִוִיתִּוּת בְּנַנּוֹסְד בּוֹ הוּא שַּׁנָד. וְנְתִּי לְאִינִסְפוֹר שְבָּחִים, וְזוֹ הָיִחְה הָאשונָה שְּשָעַמְחִי אָת טַעָם 🏰

> > ופרנע עברת: הרפתקה מפלאת

צילום:

וֹלְיַד קּוֹלְנוֹעַ שָּרוֹן). לְמַעֲשָה, לֹא הָיָה לִי תַאָבוֹן גָּדוֹל, וְזָקוּק הָיִיתִי לִמְעַט מָאוֹר מְזוֹן בְּדַי לְהַרְנִיש שְּבַעַ. אֶת הַהַּעֹּצְאות רוֹאִים עלֵי עַר חַיוֹם... זָה שָׁנֵיף לְהִיוֹת רָזָה זָה בְּטוּחַ. הִסְתַּבְּלוּ יְלָדִים עַל בַּּרְסוֹת ווּנַרִיכָּם... בַּאֲשֶּׁר לִילְדִים נְמוּכִים וְרְזִים שָּׁחוֹלְמִים לִּהְיוֹת אַחַרָת. אֲנִי מָאֲמִין כִּי בַּטְבַע יַש אָזוּן, וַאָלהִים דּואַג לְחַת מַהַשוֹב וּמֵהְרָע. אַם רַע לְכָם בְּשָׁל חַוּוּמָךּ. וֹגַאוּ ,וֹבֻּ,פָּרוּ, אֹנַכֹּם פַּנְבַנִינִם אַנַוֹרִם. נַם רְפוּל, נָפּולֵיאון, צְיְרְלִי צִיפְּלִין וראש

דניאל סטוקלין

הַמְּמְשָלָה שָׁמִיר – נְמוּכִים."

פחרונות נא לשלוח ל"מעריב לילדים" ח.ד 2004 ח"א.

גם אני הייתי ילד

דבי גל

"מַלְּדָּהִי בְּנָתַנְיָה." מְסָפָּר הַשִּׁרְקָן דְּבִּי נָל. יְחָוְיַת יִלְדָּנִת בַּלְתִי נְשְּבֶּחַת אַרְעָה לִי מָאָנִי אוֹפָנִים. אַבָּא הָתְרָה בְּה לְבֵל תִּיסֵע עפָם בְשֹּׁתוֹ יוֹם, אָלָא לַפְּירֵורַת – יום קּלִיפִי. מָאַחָר וְעַל יוֹם זָה נָאֲמָר 'פָּעֲמִים נִי סוב, מַאָמִינִים כִּי הוֹא יוֹם מִזָּל. אָךְ הָיא לֹא שְּבְעָה בְּקוֹלוֹ, לֹא רַק שָרֶכְבָה בַּעָצַמָה אָלָא הַרְבִּיבָה אָף אוֹתִי בְּשָׁהִיא

בְּשַׁם רַפּוּל (רַמַּטְבָּ"ל צָהַ"ל אָתְרון – רְבָּאַל אַיתָן) שָאַנָּדות הָלְכוּ סְבִיבוּ. בְּכִלָּל צֵהַ"ל הָיָה נוֹשָּא לְהַעֲרָצָה. מוֹרָשָת עם ישְּרָאַל וְסָפּוּרֵי הַגְּבוּרָה נִסְפְּגוּ בּי. כַּאֲשֶׁר רְאִיתִי אָת צַהָ"ל מַנֵן עַל הַפּוֹלָדָת שְלְנוּ, הְיתָה לִי הַרְנָשָה כְּאַלוּ שֶׁכָּל מָה שְלָמַדְתּי עַל יְהוּדָה הַמַּכַּבּי וּבַר־כּוֹכְבָא קוֹרֶה לִי. יהַיִיתִּי יָלֶד נְבוֹן וְאַתְרֵאי; אַם הַבְּטֵחְתִּי "

רָבָר־מָה, זָה הָיָה מִתְבַּצֵּעַ. שְאִימָּתִי חְיְתָה לָהְיוֹת שַתְּקָן, אָדּ חְשַּבְתִי נַם לִהְיוֹת מָהָנֶדִט אָלָקּטְרוֹנִיקָה, בְּסַתָּר לִבִּי וְדַעְתִּי שָּעֲבוֹדָה בְּשַחֲקו קשָה לְהַגְשֶּמָה, זְה חַלוֹמִי מָדָּי. לְיָדֶר בִּשְּׁחוֹן צָרִיוּ מִקְצועַ. לְכֵן הְלַכְתִּי לְ'אוֹרְט' וְתַנְיָה וְסִיַמְתִּי שְׁם לְּמּוּדִי



הַבָּגָד שָלָה. מְאַנְּף: ז) מּף הַנְדָּסִי בְאַזּוֹר צְפוֹנִי בְאָרֶץ: 2)

הַתַּשְבֵּץ הַמְחָדָּד

מְאָזָן: ו) שְנֵי־גָּלִים מְּוֻבְּרִים נִמְצָאִים בָּמְכוֹנִית: 4) חַיָּת בִּיִת הַמְשַׁמֶּשֶׁת אֶת הַתִּינוֹק: 8) הַבָּד מִמְּנוּ עָשׁני הַכּּוֹבָע נִמְצָא בְּלִי אַף אֶחָד; 10) בְּתוֹדְ מֵהַלְמָה יַשְׁנֵה קַרִיאָה בְּטֶלֶפוֹן; ווֹ) בְּסוֹף סִין תִמְצָא מָּטְבָּעַ יַבָּנִי: 12) הָאַזוֹר הַדְּרוֹמִי הִשְּׁתַמֵּש בְּמָנָבָת: 14) בַּעַל־תַיִּים נְּדוֹל מְסְתַתַּר בְּתוֹךְ דְּבוֹרָה; 15) מְקַשְּרֶת, בֵּין הַתַּלְמִיד וְהַשֻּלְחֶן; 17) מְסְתּוֹבֵב 18) נִמְצֵאת

- בְּגוּף אַבְשֶׁלוֹם; 20) הָעוֹף שְׁאַכְּצֵף

מימי בין הפוחרים יונרל מחשב כיס

יַּנְתָר; 31) קַשָּׁר אָת הַיְּדִיד; 32) מְשְׁתָּף

לְטְלָוִיוֹיָהְ וְנַתַּל: 33) פּנוי וַעֲבוּרָת וָה בְנִרְאָת

ּ צִבְּעוֹ שְל אֲבִי רְחַל; 3) דְנ יִתְהַפַּף לְשַׁבָּט;

5) הַפַּשְקָה שְנִּמְצָא בִּתוֹךְ בָּתָּה: 6) תּיעק

בָּן יוֹמוֹ נִמְצָא בְּתוֹךּ שוֹקוֹלַד: ז) תְבַלְבָל

מְבַלְבָּל הוּא נוּש עָבָּר; 12) בּונָה הַתִּכְּה

הְנַלְקּוּט (16 בָּאֲנִיר; 16) הְיַלְקּוּט

הַנָּה נִמְצָא בְּשָּעון שְתוּלַדְּ; 19) מִתוכּו

שותים הַמְנַצְחַים: 21) הָעָנִי נמְצָא בַּמִגְרַש:

22) אָבו הוּא חֶסֶר אֵין תוֹרָה: 23) וַר הְפּוּךְ

יוֹדַעַ לְשִיר; 24) הַנְשְם שָהוּא מוּצִיא מַתוֹךּ

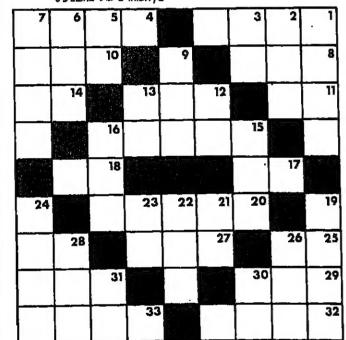
רְרוֹבָה; 26) בו קוֹרָא מְעָצָב הַשַּׁיעָר: 28)

הְעוֹלֶם בְּתוֹךְ תַּבְלִיט; 30) מִבְּל כְּוֹוֹן יָשְוָה

אוֹת; 31) מַצַּב הַטֶּמְפְּרְטוֹרוֹת שָׁבְּתוּךְ מְחָם.

נִמְצֵא עַמָּה בָּמְנוּחָה; 13) בִּטְבְרִיָה יַש

אָת הַשוּבְל וְהוּא שָּׁם עַל עַצְּמו בְּנְד; 9) גָבֶר



הזוכים בחגרלה מיום: 23.9.88 **תשבץ תסוכה:** מרי בוראצ" ר'ח למדן 15 ת'א זכתה במחשב כיס.



47 Biaealo